

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 รายปี พ.ศ. 2570 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2
(สกลนคร นครพนม มุกดาหาร)

คำนำ

สำนักงานอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ มีพันธกิจในการขับเคลื่อนและบูรณาการนโยบายและมาตรการต่าง ๆ เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรม ๔.๐ (Industry ๔.๐) โดยกำกับ ดูแล ส่งเสริม พัฒนา ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ รวมทั้งการเพิ่มผลิตภาพปัจจัยการผลิตของอุตสาหกรรมให้สามารถแข่งขันได้ และอยู่ร่วมกับสังคมและชุมชนได้อย่างยั่งยืน

เพื่อให้ทิศทางการดำเนินงานด้านอุตสาหกรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สำนักงานอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ จึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ซึ่งมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนระดับ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรมและแผนอื่นที่เกี่ยวข้อง ให้มีความสอดคล้องตามกรอบแนวคิดและนโยบายในระดับต่าง ๆ รวมทั้งการวิเคราะห์ปัจจัยทั้งที่เป็นโอกาสและอุปสรรคต่อการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ เพื่อนำไปกำหนดทิศทางและแนวทางการดำเนินงานได้อย่างครบถ้วน

สำนักงานอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ จะเป็นประโยชน์ต่อการขับเคลื่อนและบูรณาการนโยบายต่าง ๆ ของกระทรวงอุตสาหกรรม ตลอดจนใช้ในการกำหนดทิศทางในการยกระดับอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคต่อไป

คณะผู้จัดทำ

กลุ่มนโยบายและแผนงาน

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร

พฤษภาคม ๒๕๖๙

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร	๑
ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐	๓
๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)	๓
๒.๒ แผนระดับที่ ๒	๕
๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	๕
๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านเศรษฐกิจ	๖
๒.๒.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	๗
๒.๒.๔ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	๘
๒.๒.๕ นโยบายรัฐบาล	๙
๒.๒.๖ นโยบายกระทรวงอุตสาหกรรม	๑๐
๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง	๑๔
ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙	๑๕
๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙	๑๕
๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของกลุ่มจังหวัด	๑๕
๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	๖๔
๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม	๗๒
๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ รายปี ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙	๘๔
๓.๒.๑ วิสัยทัศน์	๘๔
๓.๒.๒ พันธกิจ	๘๔
๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ	๘๔
ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก	๘๘
๔.๑ โครงการแบบย่อ	๘๘
๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิรูปราชการ อก. แผนปฏิรูปราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙	๙๔
๔.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ สอจ.ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ	๙๕
๔.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ สอจ. ตามแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดฯ	๙๕

แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร

แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ซึ่งประกอบด้วย ๓ จังหวัด คือ สกลนคร นครพนม มุกดาหาร หรือที่เรียกว่า “กลุ่มจังหวัดสนุก” เป็นแผนพัฒนาศักยภาพด้านอุตสาหกรรมเพื่อที่จะสามารถแข่งขันได้ในประชาคมอาเซียน โดยคำนึงถึงความสมดุลในมิติทางด้านสังคม มิติทางด้านสิ่งแวดล้อม และมิติด้านทุนมนุษย์ เพื่อให้การพัฒนาอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดให้เติบโตอย่างมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ซึ่งต้องอาศัยการเชื่อมโยงการพัฒนาในแต่ละด้านที่สามารถสร้างรายได้และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น สร้างรายได้ให้กับผู้ประกอบการ นักลงทุน และประชาชนในพื้นที่ และมีความสัมพันธ์กับด้านการเกษตร และอุตสาหกรรมเกษตร ส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่สร้างรายได้จากการขายสินค้าทางการเกษตร และสินค้าแปรรูปต่าง ๆ

แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ จัดทำขึ้น เพื่อเป็นทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมและการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ โดยมีกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศและภาคอุตสาหกรรม ทั้งนโยบายระดับประเทศ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แผนปฏิรูปประเทศ แผนความมั่นคง และนโยบายระดับกระทรวง แผนปฏิบัติการด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม เพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรมและสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปมากขึ้น มุ่งไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนที่แท้จริง ประกอบกับการวิเคราะห์ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ (SWOT Analysis & TOWs Matrix) ได้แก่ การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) จุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) โอกาสและอุปสรรคในมิติต่าง ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม จากการวิเคราะห์ดังกล่าว นำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมของสำนักงานอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ โดยมุ่งเน้นการพัฒนานโยบาย การผลักดันนโยบายสู่การปฏิบัติ การกำกับดูแลและส่งเสริมอุตสาหกรรม เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน ยึดหลักธรรมาภิบาลในการดำเนินงาน ควบคู่กับการกำกับดูแลสิ่งแวดล้อม ตามภารกิจของสำนักงานอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ อย่างไรก็ตาม ปัจจัยสำคัญในการพัฒนาที่ขาดไม่ได้ คือ การพัฒนาองค์กรและบุคลากรของสำนักงานอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการอย่างต่อเนื่อง และก่อให้เกิดการเพิ่มผลิตภาพ มูลค่าและมาตรฐาน รวมถึงพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการให้มีความเข้มแข็งและแข่งขันได้ในเวทีโลก

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ มีวิสัยทัศน์ คือ “เมืองอุตสาหกรรมการแปรรูปสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจในอนาคต” ประกอบด้วยพันธกิจ ดังนี้

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๒. พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม
๓. ส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และนวัตกรรมเพื่อรองรับเศรษฐกิจในอนาคต
๔. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรและการสร้างเครือข่ายภาคอุตสาหกรรม

และมีแนวทางการพัฒนา จำนวน ๓ ด้าน ดังนี้

๑. แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าและการลงทุนในภาคอุตสาหกรรม
๒. แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ พัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อรองรับเศรษฐกิจในอนาคต
๓. แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ พัฒนาบุคลากรและสร้างเครือข่ายภาคอุตสาหกรรม

การนำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ สู่การปฏิบัตินั้น สำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในมิติเศรษฐกิจของจังหวัดมีหน้าที่บูรณาการร่วมกับทุกภาคส่วนในการผลักดันแผนปฏิบัติการให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ และที่สำคัญคือการบูรณาการการมีส่วนร่วม หรือการทำงานเป็นทีมของทุกกลุ่มในสำนักงานให้เป็นไปตามกรอบระยะเวลาและงบประมาณของแผนฯ ทั้งนี้ หน่วยงานยังได้กำหนดโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการเพื่อประกอบคำขอรับการจัดสรรงบประมาณประจำปีต่อไป ซึ่งจะทำให้ภาคเศรษฐกิจอุตสาหกรรมมีการลงทุนเพิ่มขึ้น ส่งผลต่อรายได้ของประชาชนในจังหวัดสกลนครเพิ่มขึ้นด้วย และจะทำให้การบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากภาคอุตสาหกรรมลดลงอย่างยั่งยืนต่อไป

ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี
เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)

๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) เป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๑ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมี
เสถียรภาพและยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๒ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

ป.๑ การเกษตรสร้างมูลค่า

(เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรแปรรูป)

ป.๕ พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

(สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล

ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ)

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ มีพันธกิจ
ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ได้แก่ การกำกับ ควบคุม
ดูแล และดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน กฎหมายว่าด้วยแร่ กฎหมายว่าด้วยพิกัด
อัตราค่าภาคหลวงแร่ และที่เกี่ยวข้อง เสริมสร้างศักยภาพผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชน
ให้มีความเข้มแข็ง และบูรณาการการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาอุตสาหกรรม
โดยกำหนดวิสัยทัศน์ขององค์กร “เมืองอุตสาหกรรมการแปรรูปสินค้าที่เป็นมิตรกับ
สิ่งแวดล้อม เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจในอนาคต” โดยส่งเสริมและ
สนับสนุนอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ
ภาคอุตสาหกรรม ส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และนวัตกรรมเพื่อสร้าง
โอกาสและการลงทุนอุตสาหกรรม ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรและการสร้าง
เครือข่ายภาคอุตสาหกรรม

๒) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) เป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๑ อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมให้คน
รุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล

เป้าหมายที่ ๒ ฟื้นฟูและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อลด
ผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ

เป้าหมายที่ ๓ ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

ป.๑ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

(เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการสร้าง
ความสามารถในการแข่งขัน อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำ
ธรรมชาติทั่วประเทศ ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

ป.๓ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

(ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ มีแผนปฏิบัติราชการที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อกำกับดูแลสถานประกอบการให้ดำเนินการตามกฎหมายและส่งเสริมให้อุตสาหกรรมเป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ มุ่งเน้นการพัฒนาระบบกลไกในการกำกับดูแลภาคอุตสาหกรรมให้ดำเนินการตามกฎหมายอย่างเคร่งครัดส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้มีการพัฒนากระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยการพัฒนาเครือข่ายเฝ้าระวังและจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้มีส่วนร่วมของชุมชน เชื่อมโยงและเสริมสร้างความเข้าใจการประกอบการอุตสาหกรรมกับชุมชนและท้องถิ่น เพิ่มประสิทธิภาพการ กำกับดูแล และส่งเสริมการประกอบการเหมืองแร่ให้เป็นไปตามกฎหมาย มีความปลอดภัยเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีความรับผิดชอบต่อสังคมส่งผลให้เกิดการยกระดับสถานประกอบการอุตสาหกรรมและหัตถะอุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรมสีเขียวเสริมสร้างศักยภาพเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ การจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมสีเขียว (Green GDP) เชื่อมโยงอุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) พัฒนาแนวทางการดำเนินการเรื่องร้องเรียนจากการประกอบกิจการอุตสาหกรรม

๓) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) เป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๑ ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส

เป้าหมายที่ ๒ ภาครัฐมีขนาดที่เล็กลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

เป้าหมายที่ ๓ ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

ป.๑ ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส (ภาครัฐมีความเชื่อมโยงในการให้บริการสาธารณะต่างๆ ผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้)

ป.๒ ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่ (ให้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นกลไกการขับเคลื่อนพัฒนาประเทศ ระบบติดตามประเมินผลที่สะท้อนการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติในทุกระดับ)

ป.๔ ภาครัฐมีความทันสมัย (องค์กรภาครัฐมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับบริบทในการพัฒนาประเทศ พัฒนาและปรับระบบวิธีการปฏิบัติราชการให้ทันสมัย)

ป.๕ บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

ป.๖ ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลดการทุจริตและประพฤติมิชอบ (บุคลากรภาครัฐ
ยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรมและความซื่อสัตย์สุจริต)

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ มี
แผนปฏิบัติราชการที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบ
การบริหารจัดการภาครัฐเพื่อพัฒนาระบบการให้บริการและสร้างความพร้อมของ
บุคลากรให้สามารถบริการผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล
ปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงานและพัฒนาระบบบริหารจัดการองค์ความรู้ บริหารและ
พัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีประสิทธิภาพ พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีความ
พร้อมสำหรับการบริหารและการบริการได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว ส่งเสริมจริยธรรม
ธรรมาภิบาลและการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในการปฏิบัติราชการเพื่อให้
เกิดการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีในการให้บริการของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
เน้นการบริหารทรัพยากรบุคคลของสำนักงานอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ให้มีคุณธรรมและมีความโปร่งใสในการดำเนินงานของ
หน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment : ITA) เพื่อให้เกิด
ความพึงพอใจในการให้บริการ

๒.๒ แผนระดับที่ ๒

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๒.๑.๑ ประเด็น ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมาย : ผู้ประกอบการในทุกระดับเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มี
บทบาทต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ
 - สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ร้อยละ ๔๐

๒) แผนย่อย การสร้างความเข้มแข็งผู้ประกอบการอัจฉริยะ

- แนวทางการพัฒนา
 - สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการในทุกระดับให้มีจิตวิญญาณของการ
เป็นผู้ประกอบการ ขับเคลื่อนธุรกิจด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และ
ความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ การ
ขยายช่องทางการตลาด การสร้างตราสินค้าให้เป็นที่ยอมรับ และ
การใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญาในเชิงพาณิชย์ รวมทั้งการ
ปรับตัวสู่ธุรกิจรูปแบบใหม่ๆ พัฒนาผู้ประกอบการให้มีทักษะในการ
วิเคราะห์ และมีองค์ความรู้ด้านการจัดการฐานข้อมูล สามารถใช้
ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ รวมถึงคำนึงถึงการ
ผลิตสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อการวางแผน
ธุรกิจ ส่งเสริมการใช้ระบบประกันความเสี่ยงภัยของสินค้าและ

บริการเพื่อสร้างความเชื่อมั่นและลดความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจ และส่งเสริมให้ผู้ประกอบการดำเนินธุรกิจอย่างมีธรรมาภิบาล

- เป้าหมายของแผนย่อย
 - เป้าหมายที่ ๑ การขยายตัวของวิสาหกิจเริ่มต้นในประเทศไทยเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ
 - อัตราการขยายตัวจำนวนการก่อตั้งวิสาหกิจเริ่มต้น ขยายตัวร้อยละ ๑๐

๒.๒.๑.๒ ประเด็น การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ ๑ บริการของรัฐมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพเป็นที่ ยอมรับของผู้ใช้บริการ
- เป้าหมายที่ ๒ ภาครัฐมีการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ ด้วยการนำ นวัตกรรม เทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ
 - ระดับความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของภาครัฐ ไม่น้อย กว่าร้อยละ ๘๐

๒) แผนย่อย การพัฒนาระบบบริหารงานภาครัฐ

- แนวทางการพัฒนา
 - พัฒนาหน่วยงานภาครัฐให้เป็น “ภาครัฐทันสมัย เปิดกว้าง เป็นองค์กร ชีตสมรรถนะสูง”
 - กำหนดนโยบายและการบริหารจัดการที่ตั้งอยู่บนข้อมูลและ หลักฐานเชิงประจักษ์
 - ปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดโครงสร้างองค์การและออกแบบระบบ การบริหารงานใหม่ ให้มีความยืดหยุ่น คล่องตัว กระชับ ทันสมัย
- เป้าหมายของแผนย่อย : ภาครัฐมีชีตสมรรถนะสูงเทียบเท่า มาตรฐานสากลและมีความคล่องตัว
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - สัดส่วนของหน่วยงานที่บรรลุผลสัมฤทธิ์อย่างสูงตามเป้าหมายไม่ น้อยกว่า ร้อยละ ๘๕

๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านเศรษฐกิจ

หัวข้อที่ ๑ การปฏิรูปด้านความสามารถในการแข่งขัน

หัวข้อย่อย ๑.๑ ผลผลิตภาพ (Productivity)

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๒ อุตสาหกรรมการเกษตร

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๓ อุตสาหกรรมอาหาร

หัวข้อที่ ๒ การปฏิรูปด้านความเท่าเทียมและการเติบโตอย่างมีส่วนร่วม

หัวข้อย่อย ๒.๒ การเสริมสร้างพลังอำนาจชุมชน

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๒ การพัฒนาธุรกิจชุมชน

๒.๒.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนา (Agenda) ที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาในเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดจุดหมายการพัฒนา จำนวน ๑๓ ประการ ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” มุ่งหวังจะ “มี” หรือต้องการจะ “ขจัด” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” และการบรรลุเป้าหมายหลักในช่วงระยะเวลา ๕ ปี ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ทั้งนี้ จุดหมายการพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการ ซึ่งสามารถนำไปสู่การพัฒนาทั้งในด้าน เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพร้อมๆ กัน ทำให้จุดหมายแต่ละประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ โดยจุดหมายทั้ง ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติ ดังนี้

๑. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

จุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
จุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน
จุดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก
จุดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
จุดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

จุดหมายที่ ๖ ไทยเป็นฐานการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่สำคัญของโลก

๒. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

จุดหมายที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็งมีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

จุดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

จุดหมายที่ ๙ ไทยมีความยากจนขามรุนแรงลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม

๓. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จุดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

จุดหมายที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

จุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

จุดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

๒.๒.๔ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

๑) นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๕ การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดชายแดนภาคใต้

๑.๑) แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รองรับนโยบายที่แผนปฏิบัติราชการมีความสอดคล้องด้านการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ โดยส่งเสริมผู้ประกอบการครบวงจรตั้งแต่การเสริมสร้างความรู้และทักษะในการดำเนินธุรกิจให้แก่ผู้ประกอบการใหม่ ควบคู่กับการพัฒนาปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการประกอบธุรกิจ โดยการให้ความช่วยเหลือ SMEs และวิสาหกิจชุมชนผ่านศูนย์ปฏิบัติการบูรณาการ ๔.๐ และการให้บริการปรึกษาแนะนำผ่านศูนย์สนับสนุนและช่วยเหลือ SMEs

๑.๒) เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ จังหวัดชายแดนภาคใต้มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น

๑.๓) ตัวชี้วัด สถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมภาค (Gross Regional Product : GRP) ในพื้นที่จังหวัด ชายแดนภาคใต้เพิ่มขึ้นทุกปี

๑.๔) กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๒ การยกระดับการพัฒนาที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตและบริบทของพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ ยกระดับการพัฒนาเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตและความต้องการของประชาชน และความเหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่ โดยพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานสำคัญ ให้ครอบคลุมการสร้างโอกาสการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่อาศัยการนำความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมมายกระดับสินค้าและวัตถุดิบในพื้นที่ การส่งเสริมการเชื่อมโยงเครือข่ายกลุ่มธุรกิจให้เกื้อหนุนซึ่งกันและกัน การสนับสนุนการค้าชายแดน และการลงทุนขนาดใหญ่ รวมทั้งการหนุนเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ โดยเฉพาะธุรกิจฮาลาล การประมง และปศุสัตว์

๒) นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๙ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๒.๑) แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รองรับนโยบายที่แผนปฏิบัติราชการมีความสอดคล้องด้านการสนับสนุนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและการจัดการขยะและมลพิษอย่างยั่งยืน ลดการปลดปล่อยมลพิษและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อบูรณาการลดความสูญเสียและความเสียหายที่เกิดจากสาธารณภัยจากการกระทำของธรรมชาติและมนุษย์

๒.๒) เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ การยกระดับการจัดการความเสี่ยงสาธารณภัยที่สำคัญอันเกิด จากภัยธรรมชาติ และภัยที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ที่เกิดขึ้น และ/หรือ เป็นภัยซ้ำซ้อน (Compound Hazards) ไปสู่มาตรฐานตามหลักสากล

๒.๓) ตัวชี้วัด จำนวนผู้ได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติ (อุทกภัย วาตภัย ภัยแล้ง) ต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน ลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยย้อนหลัง ๕ ปี

๒.๔) กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ การลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ พัฒนามาตรการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยที่เกิดขึ้น และป้องกันความเสี่ยงใหม่ให้มีประสิทธิภาพ รวมถึงภัยซ้ำซ้อน โดยเฉพาะอุทกภัย วาตภัย น้ำป่าไหลหลากและดินโคลนถล่มสึนามิ และอัคคีภัย หรือเหตุอื่นใดซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ร่างกายของประชาชน หรือความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชน หรือของรัฐ อาทิ ภัยจากสารเคมีรั่วไหล และปัญหาน้ำมันรั่วไหลในทะเล

กลยุทธ์ที่ ๒ การจัดการสาธารณภัยให้มีมาตรฐานตามหลักสากล

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๕ เสริมสร้างระบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับการบรรเทาทุกข์และการช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้อย่างรวดเร็ว ท้าถึง และเป็นธรรม

๓) นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๑๔ การพัฒนาศักยภาพการเตรียมพร้อมแห่งชาติและการบริหารจัดการวิกฤตการณ์ระดับชาติ

๓.๑) แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รองรับนโยบายที่แผนปฏิบัติราชการมีความสอดคล้องด้านการสร้างความเปราะบาง และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกๆระดับเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการ พัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

๓.๒) เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ การพัฒนาศักยภาพการเตรียมพร้อมสำหรับการระดมทรัพยากรที่จำเป็นเพื่อใช้ในกรณีที่ประเทศเผชิญกับภัยคุกคามหรือวิกฤตการณ์ระดับชาติ

๓.๓) ตัวชี้วัด การพัฒนาศักยภาพของกลไก การบริหารจัดการ และความพร้อมของทรัพยากรที่จำเป็น เพื่อใช้สำหรับการระดมทรัพยากรในกรณีที่ประเทศเผชิญกับภัยคุกคามหรือวิกฤตการณ์ ระดับชาติร้อยละ ๘๕ ภายในปี ๒๕๗๐

๓.๔) กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ การเสริมสร้างศักยภาพการเตรียมพร้อมเพื่อรองรับภัยคุกคาม และวิกฤตการณ์ระดับชาติ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ จัดทำ ทบทวน และปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการในด้านที่มีความจำเป็นเร่งด่วน เพื่อให้เอื้อต่อการบริหารจัดการเมื่อประเทศเผชิญ กับปัญหาภัยคุกคาม หรือเขาสุภาวะวิกฤตระดับชาติ

๒.๒.๕ นโยบายรัฐบาล

นโยบายรัฐบาลนายอนุทิน ชาญวีรกูล นายกรัฐมนตรี ได้แถลงต่อรัฐสภาและพี่น้องประชาชน ในการแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๙ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของกระทรวงอุตสาหกรรม ดังนี้

๑. วางเครื่องยนต์เศรษฐกิจสำคัญใหม่ คือ อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับ Digital and AI, Semiconductors, อาหารแปรรูป มูลค่าสูง, การแพทย์และสุขภาพ, ชีวภาพ, ยานยนต์สมัยใหม่, พลังงานสะอาด

๒. ผลักดันให้อุตสาหกรรมไทยเข้าไปอยู่ในห่วงโซ่อุปทานที่สำคัญของโลก (Global Value Chain)

๓. สร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าเกษตร ด้วยการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปที่ใช้ผลผลิตเกษตรในพื้นที่หรือชุมชน

๔. ยกระดับทักษะเพื่อยกระดับผลิตภาพ (Productivity) และสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตภัณฑ์

๕. จัดตั้งตลาดซื้อขายคาร์บอนเครดิตที่ได้มาตรฐานสากลด้วยการจัดทำระบบการตรวจวัดและประเมินการปล่อย, การลด, และการกักเก็บก๊าซเรือนกระจกจากอุตสาหกรรมตามหลักมาตรฐานสากล เพื่อให้สามารถซื้อขายคาร์บอนเครดิตของไทยในตลาดสากลได้

๖. สร้างอาชีพและสร้าง Skill Bridge ให้กับคนไทย (โดยเฉพาะนักศึกษา, ผู้สูงอายุ, คนพิการ, วิสาหกิจชุมชน, และ SME)

๒.๒.๖ นโยบายกระทรวงอุตสาหกรรมของนายวราวุธ ศิลปอาชา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม)

หลักการบริหารกระทรวงอุตสาหกรรม

“อุตสาหกรรมหนึ่งเดียว” (One MIND)

- การสื่อสาร
- การบริหารจัดการ
- การขับเคลื่อนนโยบาย

การบริหารจัดการ ๔ เสาหลัก (๔ Pillars)

๑. การรับฟังเสียงประชาชน (People Engagement)

- การรับฟังปัญหาและความต้องการของประชาชน

๒. การขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาล (Policy Execution)

- ปฏิบัตินโยบายรัฐบาลให้เกิดผลสำเร็จและเกิดประโยชน์กับประชาชน

๓. การปรับกระบวนการและกฎหมาย/กฎระเบียบ (Legal Reform)

- พัฒนาประสิทธิภาพ, ความโปร่งใส, ลดต้นทุน เพื่อความสำเร็จของ

การปฏิรูปนโยบาย

๔. Passion (ความมุ่งมั่น) ของรัฐมนตรี (Minister's Passion)

- ความมุ่งมั่นของรัฐมนตรีที่จะสืบสานและต่อยอดงานจากฐานเดิมให้สูงขึ้น

๑) การรับฟังเสียงประชาชน (People Engagement)

• การบริหารราชการต้องรับฟังเสียงของประชาชนโดยเฉพาะปัญหาและความต้องการของประชาชน กระทรวงมีหน้าที่ความรับผิดชอบที่ต้องแก้ปัญหาและตอบสนองความต้องการเหล่านั้น โดยเฉพาะเรื่องเร่งด่วนที่เป็นความเดือดร้อนของประชาชน

• กระทรวงจึงจำเป็นต้องเปิด “ช่องทาง” เพียงหนึ่งช่องทางเท่านั้น เพื่อให้ประชาชนสามารถส่งเสียงถึงกระทรวงได้ง่าย สะดวก รวดเร็ว

- การเปิดช่องทางรับฟังเสียงประชาชน พร้อมมีระบบติดตามการแก้ปัญหาตามข้อเรียกร้องของประชาชน

- จัดทำรายการร้องเรียนและปัญหาของประชาชน พร้อมการแก้ไขปัญหานั้นทุกเดือน

๒) การขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาล (Policy Execution)

a) นโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงอุตสาหกรรม

๑. วางเครื่องยนต์เศรษฐกิจสำคัญใหม่ คือ อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับ Digital and AI, Semiconductors, อาหารแปรรูป มูลค่าสูง, การแพทย์และสุขภาพ, ชีวภาพ, ยานยนต์สมัยใหม่, พลังงานสะอาด

๒. ผลักดันให้อุตสาหกรรมไทยเข้าไปอยู่ในห่วงโซ่อุปทานที่สำคัญของโลก (Global Value Chain)

๓. สร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าเกษตร ด้วยการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปที่ใช้ผลผลิตเกษตรในพื้นที่หรือชุมชน

๔. ยกระดับทักษะเพื่อยกระดับผลิตภาพ (Productivity) และสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตภัณฑ์

๕. จัดตั้งตลาดซื้อขายคาร์บอนเครดิตที่ได้มาตรฐานสากลด้วยการจัดทำระบบการตรวจวัดและประเมินการปล่อย, การลด, และการกักเก็บก๊าซเรือนกระจกจากอุตสาหกรรมตามหลักมาตรฐานสากล เพื่อให้สามารถซื้อขายคาร์บอนเครดิตของไทยในตลาดสากลได้

๖. สร้างอาชีพและสร้าง Skill Bridge ให้กับคนไทย (โดยเฉพาะนักศึกษา, ผู้สูงอายุ, คนพิการ, วิสาหกิจชุมชน, และ SME)

b) นโยบายอุตสาหกรรมของรัฐมนตรี

๑. อุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูง (High Value Agro-Industry) (นโยบายรัฐบาลข้อ ๓)
- ทำให้ผลผลิตทางการเกษตรที่มีมูลค่าต่ำให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูง เป้าหมายสำคัญ คือ ข้าว ยางพารา มันสำปะหลัง ปาล์มน้ำมัน ผลไม้ และสมุนไพร

๒. อุตสาหกรรมอาหารอัจฉริยะ (Smart Food Industry) (นโยบายรัฐบาลข้อ ๓,๔)
- ทำให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางอาหารแห่งอนาคตของเอเชีย มีเป้าหมายสำคัญ คือ Functional Food, Medical Food (อาหารสุขภาพ), Protein-based Food, อาหารผู้สูงอายุ, Recovery Drink

๓. อุตสาหกรรมสมุนไพรและสุขภาพ (นโยบายรัฐบาลข้อ ๓,๔)
- ทำสมุนไพรไทยให้เป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (Creative Industry) ที่มีมูลค่าสูง และตอบโจทย์ปัญหาสุขภาพของโลกอนาคต มีเป้าหมายสำคัญ คือ Nutraceutical, Herbal Medicine, Herbal Cosmetics, Food Supplements, Wellness Products, Medical and Wellness Tourism

๔. อุตสาหกรรมหัตถกรรมอัจฉริยะ (Smart Craft Industry) (นโยบายรัฐบาลข้อ ๔,๖)
- ยกย่องอุตสาหกรรมพื้นบ้าน เป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดสากล ด้วยการยกระดับคุณภาพและประสิทธิภาพของเครื่องมือ/เครื่องจักร การออกแบบ การสร้างแบรนด์ และการตลาด/การขาย มีเป้าหมายสำคัญ คือ สิ่งทอพื้นบ้าน (ผ้าไหม, ผ้าย้อมครามธรรมชาติ, ผ้าฝ้าย, ผ้ามัดหมี่, ผ้ายกดอก)

๕. อุตสาหกรรม Digital, AI, และ Semiconductor (Digital, AI) (นโยบายรัฐบาล ข้อ ๑,๒)
- เชื่อมเศรษฐกิจไทยกับเศรษฐกิจโลก เพื่อการเติบโตของเศรษฐกิจไทยให้ทันการพัฒนาเศรษฐกิจโลก มีเป้าหมายสำคัญ คือ Data Center, Semiconductor, Cloud Services, Digital Services

๓) การปรับกระบวนการและกฎระเบียบ/กฎหมาย (Legal Reform)

a) เป้าหมาย

- พัฒนาประสิทธิภาพ ความโปร่งใส ลดต้นทุน ความสะดวกและรวดเร็ว และความสำเร็จของการปฏิบัตินโยบาย - ยกย่องมาตรฐานอุตสาหกรรมของประเทศสู่มาตรฐานสากล

b) นโยบายการปฏิรูประบบการบริหารราชการของกระทรวงอุตสาหกรรม

- ปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ ขั้นตอน ตลอดจนอนุบัญญัติต่างๆ ของการบริหารราชการให้เหมาะสม โปร่งใส ลดต้นทุนและลดภาระของประชาชนและผู้ประกอบการ โดยเฉพาะเรื่องการอนุมัติ การอนุญาต และการบังคับใช้กฎหมายต่างๆ เช่น การขอเปิดโรงงานและสถานประกอบการ

- การปฏิรูปกฎหมายและอนุมัติให้มีความรวดเร็ว (ราชการทันใจ) รวมถึงการพัฒนากฎหมายที่อำนวยความสะดวกแก่ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีและสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานสากล เช่น การปรับแก้กฎหมายและกฎระเบียบของกระทรวงและกรมให้โครงการ EEC ปฏิบัติงานได้สะดวกและรวดเร็ว

- ปรับแก้กฎหมายให้สอดคล้องกับสถานการณ์ด้านอุตสาหกรรมของประเทศที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น การจัดการกาก/ขยะอุตสาหกรรม การจัดการสิ่งแวดล้อมรอบโรงงาน

- การแก้ไขปัญหาคอขวดที่เกิดจากกฎหมายและกฎระเบียบต่างๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการค้าการลงทุนสมัยใหม่ การปรับมาตรฐานและกระบวนการอุตสาหกรรมที่เอื้อต่อการเข้าเป็นสมาชิก OECD ของประเทศ เช่น มาตรฐานการปล่อย Carbon, มาตรฐานการขออนุญาตเปิดกิจการโรงงาน

ค) กลไกการทำงาน

- จัดตั้งคณะทำงานกฎหมายของกระทรวงที่มีการประชุมเป็นประจำทุกสัปดาห์ - รายงานความก้าวหน้าของงานปรับปรุงกฎหมายให้รัฐมนตรีและที่ประชุมผู้บริหารของกระทรวงทุกเดือน

๔) Passion ของรัฐมนตรี (Minister's Passion)

Passion (ความมุ่งมั่น)

- การบริหารและขับเคลื่อนกระทรวงอุตสาหกรรม รัฐมนตรี (นายวรวัธ ศิลปอาชา) หวังให้นำประเด็น Passion ๔ เรื่องนี้ เข้าไปประกอบในการบริหารและขับเคลื่อนงานอุตสาหกรรม

๑. การใส่ใจต่อสิ่งแวดล้อมและภัยพิบัติทางธรรมชาติ (Climate Change)

- อุตสาหกรรมต้องตอบโจทย์สิ่งแวดล้อมของโลกและภัยพิบัติทางธรรมชาติ (มิติสิ่งแวดล้อม) (นโยบายรัฐบาลข้อ ๑)

• อุตสาหกรรมสีเขียวและพลังงานสะอาด (Green Industry and Clean Energy)

- ปรับและพัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและพร้อมรับมือกับวิกฤตภัยพิบัติทางธรรมชาติ ควบคู่กับการมี Industrial Adaptation Plan มีเป้าหมายสำคัญ คือ Solar Rooftop ชุมชน, Solar Cell Panel Manufacturing, EV Ecosystem (โดยเฉพาะเพื่อการผลิตรถมอเตอร์ไซค์ไฟฟ้า), Battery Storage and Manufacturing, Smart Grid, การวัด Carbon Emission สุทธิของภาคอุตสาหกรรมและการพัฒนาตลาดซื้อขายคาร์บอนเครดิต (เพื่อรองรับมาตรการ CBAM)

๒. การให้ความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรของประเทศ (Demographic Change)

- อุตสาหกรรมต้องตอบโจทย์การยกระดับคุณภาพสังคมและการสร้างความมั่นคงของมนุษย์ โดยเฉพาะกลุ่มเปราะบาง (มิติสังคมและมนุษย์)

• อุตสาหกรรมเพื่อคนสูงวัยและคนพิการ (Silver Industry and Industry for Elderly and Disabled Persons) (นโยบายรัฐบาลข้อ ๖)

- อุตสาหกรรมตอบโจทย์คนสูงวัยและคนพิการของประเทศที่ขยายตัวอย่างรวดเร็ว มีเป้าหมายสำคัญ คือ การจ้างงานของผู้สูงอายุและคนพิการในโรงงานอุตสาหกรรม, การผลิตสินค้าและบริการ เพื่ออำนวยความสะดวกกับการดำรงชีวิตอย่างอิสระของผู้สูงอายุและคนพิการ, จนถึงการผลิตให้ผู้สูงอายุและคนพิการเข้าไปอยู่ใน Supply Chain ของอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอุตสาหกรรม SME

๓. ความจำเป็นของการเชื่อมโยงกับโลก (Global Connectivity)

- อุตสาหกรรมต้องเชื่อมโยงกับต่างประเทศและโลก (มิติต่างประเทศ)

• อุตสาหกรรมต้องปรับตัวและเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมของโลกที่เปลี่ยนแปลงไป (มิติ Global Connectivity) (นโยบายรัฐบาลข้อ ๒)

- อุตสาหกรรมของประเทศจะต้องเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมของโลก เพื่อให้สามารถแข่งขันได้และมีมาตรฐานเดียวกัน มีเป้าหมายสำคัญ คือ การลงทุนอุตสาหกรรมใหม่ และปรับอุตสาหกรรมที่มีให้สามารถแข่งขันได้และอยู่ใน Global Value Chain เช่น Digital Industry, Semiconductor, Data Center

- อุตสาหกรรมไทยต้องเปิดรับการลงทุนจากต่างประเทศที่พร้อมถ่ายทอดเทคโนโลยี และอุตสาหกรรมไทยต้องพร้อมออกไปลงทุนในต่างประเทศ เช่น อุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตเกษตรที่มีมูลค่าต่ำให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูง เช่น เปลี่ยนยางแผ่นและยางก้อนถ้วยให้เป็นยางแท่งมาตรฐาน (STR- Standard Thai Rubber) เพื่อการส่งออก ในทางกลับกันส่งเสริมการลงทุนของอุตสาหกรรมไทยในต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้าน เช่น การลงทุนอุตสาหกรรมการผลิตกระแสไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหารสุขภาพ เป็นต้น

๔. การสืบสานและต่อยอดจากฐานเดิม (Continuity and Development)

- ต่อยอดงานอุตสาหกรรมที่นายบรรหาร ศิลปอาชา (อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) ได้วางรากฐานไว้ (มิติการพัฒนา)

- ขยายและเพิ่มเติมอุตสาหกรรมในโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก (ESB) เช่น จากอุตสาหกรรมปิโตรเคมี ไปสู่อุตสาหกรรมในโครงการเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เช่น อุตสาหกรรม Battery Storage and Manufacturing, Smart Grid เป็นต้น

- พัฒนาต่อยอดระบบและโครงสร้างพื้นฐานของอุตสาหกรรมในโครงการ EEC เช่น ระบบน้ำ และไฟฟ้าเพื่ออุตสาหกรรม, ระบบการจัดการกาก/ขยะอุตสาหกรรม และการจัดการสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

แนวทางการขับเคลื่อนนโยบายอุตสาหกรรม

- ตั้งคณะกรรมการเปลี่ยนแปลงอุตสาหกรรมไทย (National Industrial Transformation Committee)

- นำโดยกระทรวงอุตสาหกรรม, สภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน, กระทรวงการคลัง

- ผลักดันกองทุนเปลี่ยนแปลงอุตสาหกรรมไทย (Industrial Transformation Fund) โดยให้มีความร่วมมือและมีส่วนร่วมจากภาคประชาชน ผู้ประกอบการ และภาครัฐ กองทุนนี้จะใช้ในเรื่องสำคัญของการปรับเปลี่ยนอุตสาหกรรม เช่น VI.

- การปรับอุตสาหกรรมให้ทันสมัย และแข่งขันได้ (Industrial Modernization)
- การยกระดับเทคโนโลยีของเครื่องจักร/เครื่องมือ
- ทุนอุดหนุนเพื่อการสร้างนวัตกรรม (Innovation Grants)
- การพัฒนาระบบธุรกิจและการบริการ รวมถึงการพัฒนาทักษะ Reskill Upskill) ของอุตสาหกรรม

- การพัฒนากลยุทธ์ และการสร้างเครือข่ายทางการตลาด/การขาย รวมถึงการสร้างแบรนด์อุตสาหกรรมของไทยในตลาดโลก
- การพัฒนามาตรการป้องกันความปลอดภัยทาง Cyber (Cyber Security)
- การบริหารและปฏิบัตินโยบายด้วยหลักการบริหารกระทรวงอุตสาหกรรม คือ “One MIND” (อุตสาหกรรมหนึ่งเดียว) ทุกกรมและส่วนราชการของกระทรวงต้องทำงานร่วมกันอย่างบูรณาการ เพื่อเป้าหมายร่วมกันโดยเฉพาะในเรื่องสำคัญ เช่น

- ฐานข้อมูลและการใช้ข้อมูล
- โครงการและแผนงานตามนโยบาย
- ความร่วมมือด้านการใช้ทรัพยากร เช่น งบประมาณ และบุคลากร

๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง

- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๘๐) โดยกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๗๐) โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพของไทย ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๗๐ โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) และ แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ (ฉบับปรับปรุง) โดยคณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ (คนร.)
- แผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๓ สาขากระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์รวมถึงน้ำเสียอุตสาหกรรม โดย กรมโรงงานอุตสาหกรรม
- มาตรการสนับสนุนการผลิตรถยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าในประเทศไทย โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๗๐ โดย กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม
- แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ฉบับทบทวนประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐

ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนในทุกระดับ ทั้งนี้เพื่อให้หน่วยงานมีเครื่องมือในการวางกรอบการดำเนินงานและกำกับติดตามการดำเนินงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยในระยะเวลาที่ผ่านมารัฐบาลได้มีนโยบายให้มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติราชการของหน่วยงานตามกรอบเวลาของรัฐบาล แผนปฏิบัติราชการประจำปี และได้กำหนดให้หน่วยงานต้องจัดทำแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายเงินประจำปีงบประมาณสำหรับหน่วยงานย่อยภายในกรมและแผนในภาพรวม ซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรมก็ได้ตอบสนองนโยบาย และให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนในทุกระดับเช่นกันโดยจัดสรรงบประมาณให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร จำนวน ๓๖,๐๐๐ บาท เพื่อให้ดำเนินการทบทวนและจัดทำแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ให้สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาของภาครัฐที่เกี่ยวข้อง และสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปในเชิงพื้นที่อันจะนำไปสู่การกำหนดแผนการปฏิบัติงานที่ตอบสนองความต้องการและความคาดหวังของผู้ประกอบการและประชาชนที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นเครื่องมือที่สำคัญและเป็นกลไกในการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัดขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากความยากจน

๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒

ข้อมูลพื้นฐานทางกายภาพ

ที่ตั้ง อาณาเขต และขนาดพื้นที่

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วยจังหวัดสกลนคร นครพนม มุกดาหาร มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีแม่น้ำโขงเป็นเส้นกั้นพรมแดนที่จังหวัดนครพนมและมุกดาหาร มีสะพานมิตรภาพเชื่อมระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวที่จังหวัดมุกดาหารและนครพนม โดยมีเส้นกั้นพรมแดนตามแนวลำน้ำโขง ระยะทาง ๒๔๖ กิโลเมตร (จังหวัดมุกดาหาร ระยะทาง ๗๒ กิโลเมตร และจังหวัดนครพนม ระยะทาง ๑๗๔ กิโลเมตร) ซึ่งสามารถเชื่อมต่อไปยังประเทศในกลุ่มอินโดจีนได้

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ตั้งอยู่ประมาณ เส้นรุ้งที่ ๑๖ องศา ๒๕ ลิปดา ถึง ๑๗ องศา ๒๕ ลิปดา เหนือ และเส้นแวงที่ ๑๐๔ องศา ๐๘ ลิปดา ถึง ๑๐๔ องศา ๔๗ ลิปดา ตะวันออก มีพื้นที่ประมาณ ๑๙,๔๗๔.๔๗ ตารางกิโลเมตร หรือ ๑๒,๑๙๐,๔๓๓ ไร่ ประกอบด้วย

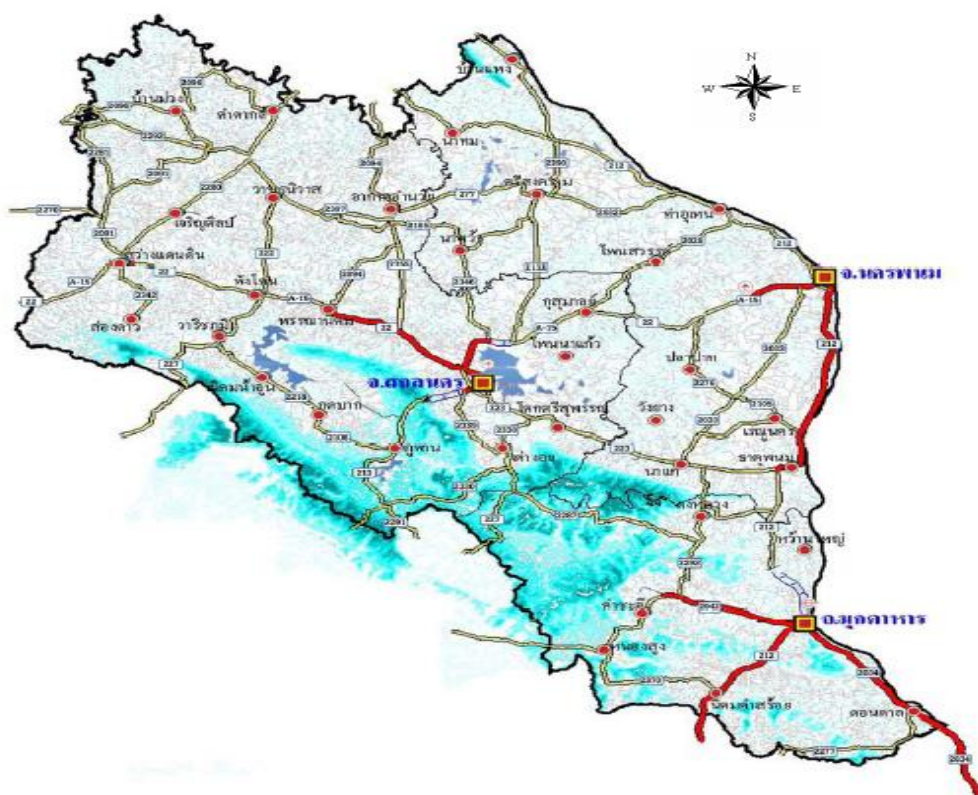
จังหวัดสกลนคร มีพื้นที่ประมาณ ๙,๖๐๕.๗๖ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๖,๐๐๓,๖๐๒ ไร่

จังหวัดนครพนม มีพื้นที่ประมาณ ๕,๕๒๘.๘๘ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๓,๔๗๔,๔๓๗ ไร่

จังหวัดมุกดาหาร มีพื้นที่ประมาณ ๔,๓๓๙.๘๓ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๒,๗๑๒,๓๙๔ ไร่

มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ใกล้เคียง ดังนี้

- ทิศเหนือ ติดต่อกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว)
อำเภอเซกา และอำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ
- ทิศตะวันออก ติดต่อกับแม่น้ำโขงตรงข้ามแขวงคำม่วน บอลิคำไซ และสะหวันนะเขต
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
- ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอเลิงนกทา จังหวัดยโสธร อำเภอขามเฒ่า จังหวัด
อำนาจเจริญ และอำเภอหนองพอก อำเภอโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด
- ทิศตะวันตก ติดต่อกับจังหวัดอุดรธานี และจังหวัดกาฬสินธุ์

รูปภาพที่ ๑ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒

ลักษณะภูมิประเทศและภูมิอากาศ

- ลักษณะภูมิประเทศ

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ มีลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบสูง มีระดับความสูงเฉลี่ยของพื้นที่สูงกว่าระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ ๑๐๐-๒๐๐ เมตร ที่ราบสำคัญคือ แอ่งสกลนคร มีพื้นที่ครอบคลุมจังหวัดสกลนคร จังหวัดนครพนม และจังหวัดมุกดาหาร มีลักษณะเป็นที่ราบกว้างใหญ่มีหนองน้ำขนาดใหญ่บ้างเล็กบ้าง ที่สำคัญคือ หนองหารในจังหวัดสกลนคร โดยแต่ละจังหวัดมีลักษณะภูมิประเทศ ดังนี้

จังหวัดสกลนคร มีลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปทางด้านทิศใต้เป็นเทือกเขาสูง จากนั้นจะค่อย ๆ เอียงลาดลงมาทางทิศเหนือและทิศตะวันออก พื้นที่อยู่สูงกว่าระดับน้ำทะเลประมาณ ๑๗๒ เมตร ลักษณะภูมิประเทศของพื้นที่ ตอนใต้เป็นที่ราบสูงบนเทือกเขาภูพานและที่ราบระหว่างหุบเขามีสภาพพื้นที่แบบลูกคลื่นลอนลาดอยู่บริเวณ

อำเภออุบลราชธานี มีลำธารและลำห้วยที่เกิดจากเทือกเขาหลายแห่ง มีป่าไม้ และทุ่งหญ้าเหมาะสำหรับการเลี้ยงสัตว์ พื้นที่ด้านตะวันออกของจังหวัด ซึ่งมีเขตติดกับจังหวัดนครพนมมีสภาพพื้นที่แบบลูกคลื่นลอนลาด รวมถึงบริเวณที่ติดกับอำเภอนาแก จังหวัดนครพนม สำหรับทางด้านตะวันตกติดกับจังหวัดอุดรธานีส่วนใหญ่เป็นที่ราบสลับกับพื้นที่แบบลูกคลื่นลอนลาดเช่นกันเหมาะสำหรับการทำไร่ พื้นที่ตอนกลางสภาพพื้นที่เป็นที่ราบต่ำเหมาะแก่การทำนา โดยเฉพาะท้องที่อำเภอเมืองมีหนองหารที่กว้างใหญ่ มีน้ำตลอดปี กว้างประมาณ ๗ กิโลเมตร ยาวประมาณ ๑๘ กิโลเมตร ระดับน้ำลึกประมาณ ๓-๖ เมตร หนองหารเป็นที่รองรับน้ำจากลำน้ำต่าง ๆ หลายสาย ได้แก่ ห้วยทราย ห้วยโง้ง ห้วยสมอ ห้วยเตี้ย ห้วยเฮี ห้วยวังช้าง ห้วยนาแก ห้วยแก้ง ลำน้ำพุง ห้วยเหือ ห้วยลอง ห้วยหนองแฮ (ห้วยทุ่งแร่) ห้วยม่วง และห้วยลาก เป็นต้น พื้นที่ตอนเหนือประกอบด้วยพื้นที่ในเขตอำเภอบ้านม่วง อำเภอวานรนิวาส อำเภอคำตากล้า และอำเภออากาศอำนวย สภาพพื้นที่เป็นลูกคลื่นลอนลาด มีสภาพเป็นป่าปนไร่ ป่าส่วนใหญ่เป็นป่าแดงโปร่ง มีไม้เต็ง ไม้รัง ไม้พลวง เนื้อที่ตั้งอำเภออากาศอำนวยและริมน้ำสงคราม บางส่วนเป็นที่ราบลุ่มน้ำท่วมซึ่งใช้ทำนาได้บางส่วน เท่านั้น ส่วนใหญ่จะทิ้งให้รกร้างว่างเปล่า มีพวกไม้พุ่มเตี้ย และหญ้าชนป่าคลุมทั่วไป

จังหวัดนครพนม มีลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นที่ราบลุ่ม สูงกว่าระดับน้ำทะเลประมาณ ๑๔๐ เมตร สภาพภูมิประเทศ แบ่งออกได้เป็น ๒ เขต คือ เขตตอนเหนือ สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นเนินสูง และที่ตอนมีป่าไม้สลับกับพื้นที่ราบที่ใช้ทำนา ทางเหนือสุดของจังหวัดในเขตอำเภอบ้านแพงมีเทือกเขาภูสิงห์ทอดผ่าน นอกจากนี้ยังมีแม่น้ำสำคัญไหลผ่าน คือ แม่น้ำสงคราม และแม่น้ำอูน สำหรับอำเภอในเขตตอนเหนือนี้คือ อำเภอบ้านแพง อำเภอศรีสงคราม อำเภอท่าอุเทน อำเภอนาหว้า อำเภอโพนสวรรค์ และอำเภอนาทม เขตตอนใต้พื้นที่บริเวณใกล้แม่น้ำโขงทางทิศตะวันออกเป็นที่ราบลุ่มส่วนทางทิศตะวันตก ซึ่งอยู่ห่างจากแม่น้ำโขงออกไปเป็นพื้นที่ตอนมีสภาพเป็นป่าเต็งรัง พื้นดินส่วนมากมีลักษณะเป็นดินลูกรังบางแห่งมีลักษณะเป็นที่เนิน พื้นที่ทางใต้สุดของจังหวัดนครพนมในเขตอำเภอนาแกมีเทือกเขาภูพานทอดเป็นแนวกั้นเขตระหว่างจังหวัดนครพนมและจังหวัดมุกดาหาร สำหรับอำเภอที่อยู่ในเขตนี้ ได้แก่ อำเภอเมืองนครพนม อำเภอเรณูนคร อำเภอธาตุพนม อำเภอปลาปาก อำเภอนาแก และอำเภอวังยาง

จังหวัดมุกดาหาร มีลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ภูเขาอยู่ทางด้านตะวันตกของจังหวัด ประกอบด้วยภูเขาสูงชันหลายเทือกเขาติดต่อกัน คือ ภูนางหงส์ ภูเก้าพระ ภูหลังเส ภูหินเทิบ ภูหมากาย ภูโป่ง ภูโน (มียอดเขาภูผาขาน เป็นยอดเขาที่สูงที่สุดประมาณ ๖๑๗ เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง) มีสภาพเป็นภูเขาหิน มีหน้าผาสูงชัน มีหินกว้างยาวและหินทับซ้อนกันในรูปแบบต่าง ๆ ดินส่วนใหญ่เป็นดินปนทรายเป็นแหล่งกำเนิดของลำน้ำหลายสาย เช่น ห้วยบางทราย ห้วยบางอี เป็นต้น ส่วนที่ราบอยู่ระหว่างพื้นที่ภูเขาต่อเนื่องมาจนถึงแม่น้ำโขง โดยเป็นที่ราบลุ่มที่กว้างใหญ่ เป็นที่ตั้งของอำเภอเมืองมุกดาหาร อำเภอดงหลวง อำเภอหว้านใหญ่ อำเภอคำชะอี อำเภอดอนตาล และอำเภอนิคมคำสร้อย มีระดับความสูงเฉลี่ย ๑๐๐-๒๐๐ เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ตัวเมืองมุกดาหารมีระดับความสูง ๑๔๒ เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลาง พื้นที่ค่อย ๆ ลาดสูงขึ้นจากริมแม่น้ำโขงมาจนถึงเขตภูเขาในทิศตะวันตกและตะวันออกเฉียงใต้ตั้งแต่อำเภอหว้านใหญ่อำเภอดงหลวง อำเภอเมืองมุกดาหาร อำเภอดอนตาล ส่วนบริเวณชายแดนติดต่อกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่มขนานไปตามแม่น้ำโขงครอบคลุมพื้นที่ในเขตอำเภอดอนตาล อำเภอเมืองมุกดาหาร และอำเภอหว้านใหญ่

- ลักษณะภูมิอากาศ

ฤดูกาล แบ่งได้เป็น ๓ ฤดู ประกอบด้วย ฤดูร้อน เริ่มต้นแต่เดือนกุมภาพันธ์ - เดือนเมษายน ฤดูฝน ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม - เดือนตุลาคม และฤดูหนาว ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน - เดือนมกราคม อากาศเย็น และมีหมอกในตอนเช้า

อุณหภูมิ พื้นที่ ๓ จังหวัด มีอุณหภูมิเฉลี่ยอยู่ที่ ๒๖.๒ องศาเซลเซียส โดยในฤดูร้อนอุณหภูมิสูงสุด อยู่ในเดือนเมษายน อุณหภูมิสูงสุดคือ ๔๒.๑ องศาเซลเซียส ส่วนฤดูหนาวมีอุณหภูมิต่ำจนถึง ๓.๕ องศาเซลเซียส ในบางวันของเดือนธันวาคมหรือมกราคม พิสัยของอุณหภูมิมิระหว่างสูงที่สุดกับต่ำที่สุดในรอบปีต่างกัน ๓๘.๖ องศาเซลเซียส

- ลักษณะทางธรณีวิทยาและลักษณะทางธรณีสัณฐาน

ลักษณะทางธรณีวิทยา

หินยุคควอเทอร์นารี (Quaternary deposits : Qs) เป็นหินที่เกิดในช่วงปัจจุบัน - ๑.๘ ล้านปี มีลักษณะเป็นตะกอนที่เกิดจากกระแสน้ำพัดพาเอากรวด หิน ดิน ทราย และโคลนตม ซากพืชและซากสัตว์มาสะสมตัวอยู่ตามพื้นที่ราบลุ่ม พบบริเวณริมฝั่งแม่น้ำสงคราม ช่วงอำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร อำเภอนาทม อำเภอนาหว้า อำเภอศรีสงคราม อำเภอท่าอุเทน บริเวณฝั่งแม่น้ำโขงช่วงอำเภอเมืองนครพนมอำเภอธาตุพนมจังหวัดนครพนม

หินยุคเทอร์เชียรี (Tertiary : Qt) เป็นหินที่เกิดในช่วง ๑.๘ - ๖๕ ล้านปี เป็นหมู่หินที่เกิดจากตะกอนกรวด ทราย และดินเหนียวที่ถูกกระแสน้ำพัดพามาสะสมตัวตามหนอง บึง บริเวณที่ราบลุ่มหรือ แอ่งแผ่นดินระหว่างภูเขา ประกอบขึ้นเป็นชั้นดินดาน หินทราย ชั้นดินมาร์ล ชั้นหิน นํ้ามัน ชั้นหินปูน และชั้นถ่านหินลิกไนต์ ชั้นหินเหล่านี้มีซากดึกดำบรรพ์ ได้แก่ ใบไม้ ต้นไม้ ปลา หอย ครอบคลุมพื้นที่แอ่งสกลในส่วนของจังหวัดสกลนคร และนครพนม

หินยุคจูแรสซิก - ครีเทเชียส (Jurassic, Cretaceous) เป็นหินที่เกิดในช่วง ๑๙๕ - ๖๕ ล้านปี จัดอยู่ในหมู่หินโคราช ซึ่งมีองค์ประกอบของชั้นหินประกอบด้วยหินกรวดมน หินดินดานสีแดง หินทรายหินโคลน ซึ่งมีสีน้ำตาลแดงและสีแดงเกือบตลอดทั้งหมู่หิน ความหนาของหมู่หินโคราชประมาณ ๔,๐๐๐ เมตร หรือมากกว่า วางตัวตามเนินเขาเป็นแนวยาวต่อเนื่องกันจากทิศตะวันออก-ตะวันตก ตั้งแต่จังหวัดมุกดาหาร นครพนม จนถึงจังหวัดสกลนครซึ่งมีรายละเอียดหน่วยหินย่อยดังนี้

- หน่วยหินภูกระดึง (Jpk) พบในอำเภอมืองมุกดาหาร อำเภอคำชะอี อำเภอดอนตาล จังหวัดมุกดาหาร และอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร
- หน่วยหินพระวิหาร (Jpw) พบบริเวณเชิงเขาภูพานในแนวตะวันออก - ตะวันตก
- หน่วยหินเสาขัว (Jsk) พบบริเวณเชิงเขาภูพานในแนวตะวันออก - ตะวันตก
- หน่วยหินโคกกรวด (Ktms) เป็นโครงสร้างรากฐานของแอ่งสกลนคร ครอบคลุมจังหวัดสกลนคร และนครพนม
- หน่วยหินมหาสารคาม (Kkk) เป็นทรายแป้ง หินโคลน และหินดินดาน มีชั้นเกลือหิน (rock salt) จำนวนมากสะสมอยู่ในหน่วยหินนี้ เป็นหน่วยหินชั้นบนสุดมีความหนาแน่นประมาณ ๖๐๐ เมตร วางตัว ตามเชิงเขาภูพานในแนวตะวันออก - ตะวันตก
- หน่วยหินภูโตะ (Kpp) วางตัวตามเชิงเขาภูพานในแนวตะวันออก - ตะวันตก

ลักษณะทางธรณีสัณฐาน

กลุ่มจังหวัดตั้งอยู่บริเวณที่ราบสูงโคราชซึ่งหมายถึงบริเวณที่ราบสูงของภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้งหมด โดยในพื้นที่กลุ่มจังหวัดตั้งอยู่ในแอ่งสกลนคร และมีพื้นที่ครอบคลุมจังหวัดเลย หนองบัวลำภู อุดรธานี หนองคาย บึงกาฬ ซึ่งมีลักษณะธรณีสัณฐานโดยสังเขปดังนี้

- ที่ราบน้ำท่วมถึง เกิดจากการทับถมของตะกอนลำน้ำใหม่ที่พัดพามาทับถมกันทุกปี สภาพภูมิประเทศไม่ราบเรียบ ความลาดเทน้อยกว่าร้อยละ ๑ ส่วนใหญ่ใช้เป็นพื้นที่ทำนาซึ่งให้ผลดีส่วนมากพบบริเวณสองฝั่งลำน้ำสายสำคัญ ได้แก่ แม่น้ำโขง และแม่น้ำสงคราม
- ลานตะพักลำน้ำระดับต่ำ เกิดจากการทับถมของตะกอนลำน้ำที่มาทับถมกันนานแล้วมีอายุมากกว่าลานตะพักลำน้ำกลางเก่ากลางใหม่ สภาพภูมิประเทศเป็นที่ราบเรียบ มีความลาดเท น้อยกว่าร้อยละ ๑ ส่วนใหญ่ใช้เป็นพื้นที่ทำนาซึ่งให้ผลผลิตค่อนข้างต่ำ
- พื้นที่ที่ถูกกัดกร่อนและเนินเขา เป็นสิ่งที่เหลือค้างจากการถูกกัดกร่อนและพังทลาย ภูมิประเทศไม่ราบเรียบแต่เป็นลอนลูกคลื่น ส่วนใหญ่มีความลาดเทประมาณร้อยละ ๒-๑๖ มักใช้เป็นพื้นที่เพาะปลูกพืชไร่
- ภูเขา เกิดจากการโค้งตัวและยุบตัวของผิวโลก ทำให้บริเวณนั้นมีความสูง ต่ำแตกต่างกันมาก มีความลาดเทมากกว่าร้อยละ ๑๖ มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ ๑๐๐ - ๗๕๐ เมตร ส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้ทำเกษตรกรรม

การเมืองการปกครอง

เขตการปกครองของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ แบ่ง เป็น ๓ จังหวัด ๓๗ อำเภอ ๒๗๘ ตำบล ๓,๑๗๙ หมู่บ้าน ๑ เทศบาลนคร ๒ เทศบาลเมือง ๓ องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑๑๑ เทศบาลตำบล ๑๙๓ องค์การบริหารส่วนตำบล

ตาราง แสดงการแบ่งเขตการปกครองกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒

จังหวัด	อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	อบจ.	ทน./ทม.	ทต.	อบต.
สกลนคร	เมืองสกลนคร	๑๕	๑๗๓	๑	๑	๙	๘
	กุสุมาลย์	๕	๗๑	๐	๐	๑	๕
	กุดบาก	๓	๔๐	๐	๐	๔	๐
	พรรณานิคม	๑๐	๑๓๕	๐	๐	๘	๓
	พังโคน	๕	๖๙	๐	๐	๔	๒
	วาริชภูมิ	๕	๗๑	๐	๐	๔	๒
	นิคมน้ำอุน	๔	๒๙	๐	๐	๐	๔
	วานรนิวาส	๑๔	๑๘๓	๐	๐	๖	๙
	คำตากล้า	๔	๖๑	๐	๐	๒	๓
	บ้านม่วง	๙	๙๘	๐	๐	๒	๘
	อากาศอำนวย	๘	๙๔	๐	๐	๖	๓
	สว่างแดนดิน	๑๖	๑๘๙	๐	๐	๘	๑๑
	ส่องดาว	๔	๔๖	๐	๐	๕	๐
	เต่างอย	๔	๓๒	๐	๐	๐	๔
	โคกศรีสุพรรณ	๔	๕๓	๐	๐	๑	๓
	เจริญศิลป์	๕	๕๙	๐	๐	๑	๕
	โพนนาแก้ว	๕	๕๓	๐	๐	๓	๒
	ภูพาน	๔	๖๕	๐	๐	๒	๒
รวม	๑๘	๑๒๔	๑,๕๒๑	๑	๑	๖๖	๗๔
นครพนม	เมืองนครพนม	๑๕	๑๖๕	๑	๑	๑	๑๒
	ปลาปาก	๘	๘๕	๐	๐	๑	๘
	ท่าอุเทน	๙	๑๑๑	๐	๐	๒	๘
	บ้านแพง	๖	๖๖	๐	๐	๑	๕
	ธาตุพนม	๑๒	๑๓๖	๐	๐	๖	๑๑
	เรณูนคร	๘	๙๑	๐	๐	๑	๗
	นาแก	๑๒	๑๔๓	๐	๐	๒	๑๒
	ศรีสงคราม	๙	๑๐๙	๐	๐	๕	๗
	นาหว้า	๖	๖๘	๐	๐	๑	๖
	โพนสวรรค์	๗	๙๒	๐	๐	๑	๗
	นาทม	๓	๓๘	๐	๐	๐	๓
	วังยาง	๔	๒๗	๐	๐	๐	๔
รวม	๑๒	๙๙	๑,๑๓๑	๑	๑	๒๑	๘๑

มุกดาหาร	เมืองมุกดาหาร	๑๒	๑๔๙	๑	๑	๑๐	๒
	นิคมคำสร้อย	๗	๗๙	๐	๐	๒	๖
	ดอนตาล	๗	๖๓	๐	๐	๓	๕
	ดงหลวง	๖	๖๐	๐	๐	๓	๓
	คำชะอี	๙	๘๘	๐	๐	๑	๙
	ห้วยใหญ่	๕	๔๔	๐	๐	๒	๒
	หนองสูง	๖	๔๔	๐	๐	๓	๒
รวม	๗	๕๒	๕๒๗	๑	๑	๒๔	๒๙
รวมทั้งหมด	๓๗	๒๗๖	๓,๑๘๓	๓	๓	๑๑๐	๑๘๔

ที่มา :กรมการปกครอง

นอกจากนี้ กลุ่มจังหวัดมีชายแดนที่ติดต่อกับ สปป.ลาว ระยะทางประมาณ ๒๔๖ กิโลเมตร ซึ่งมีจุดผ่านแดนไทย-สปป.ลาว จำนวน ๘ แห่ง เป็นจุดผ่านแดนถาวร ๔ แห่ง และจุดผ่อนปรน ๔ แห่งดังนี้

ตาราง จุดผ่านแดนถาวรและจุดผ่อนปรนของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒

จังหวัด	จุดผ่านแดนถาวร	จุดผ่อนปรน	พื้นที่ของไทย	พื้นที่ของ สปป.ลาว
นครพนม	√		ด่านสะพานมิตรภาพข้ามแม่น้ำโขง ไทย-ลาว แห่งที่ ๓ บ้านห้อม ตำบลอาจสามารถ อำเภอเมือง	บ้านเวินใต้ เมืองท่าแขก แขวงคำม่วน
	√		ด่านท่าเรือ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง	เมืองท่าแขก แขวงคำม่วน
		√	บ้านโพธิ์ชัย ตำบลไผ่ล้อม อำเภอบ้านแพง	บ้านท่าสะอาด เมืองปากกระดิ่ง แขวงบอลิคำไซ
		√	อำเภอนาทม	บ้านหินปูน เมืองหินปูน แขวงคำม่วน
		√	บ้านนาหว้า ตำบลบ้านกลาง อำเภอเมือง	บ้านปากแบ่ง เมืองท่าแขก แขวงคำม่วน
		√	อำเภอธาตุพนม	บ้านด่าน เมืองหนองบก แขวงคำม่วน
มุกดาหาร	√		ด่านสะพานมิตรภาพข้ามแม่น้ำโขง ไทย-ลาว แห่งที่ ๒ บ้านสงเปือย ตำบลบางทรายใหญ่ อำเภอเมือง	บ้านนาแก เมืองโกสุมพิสัย แขวงสะหวันนะเขต
	√		ด่านท่าเรือ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง	เมืองโกสุมพิสัย แขวงสะหวันนะเขต

โครงสร้างประชากร

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ มีประชากรรวมทั้งสิ้น ๒,๒๐๘,๕๓๖ คน จำแนกได้ดังนี้

ตารางแสดงโครงสร้างประชากรกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๘

กลุ่มจังหวัด / จังหวัด	ประชากร		
	ชาย	หญิง	รวม
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒	๑,๐๙๘,๔๙๙	๑,๑๑๐,๐๓๗	๒,๒๐๘,๕๓๖
สกลนคร	๕๖๗,๒๗๑	๕๗๕,๓๘๖	๑,๑๔๒,๖๕๗
นครพนม	๓๕๕,๕๕๗	๓๕๘,๗๒๗	๗๑๔,๒๘๔
มุกดาหาร	๑๗๕,๖๗๑	๑๗๕,๙๒๔	๓๕๑,๕๙๕

ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย <http://statbbi.nso.go.th/staticreport/page/sector/th/01.aspx>

ตารางแสดงจำนวนประชากรของกลุ่มจังหวัดฯ เปรียบเทียบกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และประเทศ

ประเทศ/กลุ่มจังหวัด/จังหวัด	ประชากร				
	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘
ประเทศ	๖๖,๕๕๘,๙๓๕	๖๖,๑๘๖,๗๒๗	๖๖,๑๗๑,๔๓๙	๖๖,๐๙๐,๔๗๕	๖๖,๐๕๒,๖๑๕
กลุ่มจังหวัดฯ	๒,๒๒๕,๗๐๐	๒,๒๑๕,๐๔๘	๒,๒๑๔,๘๑๐	๒,๒๑๓,๔๒๒	๒,๒๐๘,๕๓๖
สกลนคร	๑,๑๕๓,๓๙๐	๑,๑๔๖,๙๓๖	๑,๑๔๖,๒๘๖	๑,๑๔๕,๑๘๗	๑,๑๔๒,๖๕๗
นครพนม	๗๑๙,๑๓๖	๗๑๗,๒๐๑	๗๑๗,๐๔๐	๗๑๖,๖๔๗	๗๑๔,๒๘๔
มุกดาหาร	๓๕๐,๙๑๑	๓๕๑,๔๘๔	๓๕๑,๕๘๘	๓๕๑,๙๕๙	๓๕๑,๕๙๕

ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย <http://statbbi.nso.go.th/staticreport/page/sector/th/01.aspx>

เศรษฐกิจภาพรวม

โครงสร้างเศรษฐกิจ

จากข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ประมวลผลโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สามารถสรุปได้ว่า ในปี ๒๕๖๗ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ มีผลิตภัณฑ์มวลรวม ๑๖๕,๐๕๓ ล้านบาท และพบว่าเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดฯ ขึ้นอยู่กับภาคนอกการเกษตรกรรมเป็นหลัก ซึ่งมีมูลค่าอยู่ที่ ๑๑๔,๗๖๕ ล้านบาท โดยสาขาอุตสาหกรรมมีมูลค่าอยู่ที่ ๑๗,๙๕๕ ล้านบาท รองลงมา คือ ภาคบริการมีมูลค่าอยู่ที่ ๙๖,๘๑๑ ล้านบาท ตามลำดับ และภาคการเกษตรมีมูลค่าอยู่ที่ ๕๐,๒๘๗ ล้านบาท

ตารางแสดงผลผลิตภัณท์มวลรวมของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดฯ ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗ (หน่วย : ล้านบาท)

	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
ภาคการเกษตร	๓๗,๑๖๗	๓๘,๗๒๐	๔๒,๘๖๑	๔๒,๕๒๑	๕๐,๒๘๗
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	๓๗,๑๖๗	๓๘,๗๒๐	๔๒,๘๖๑	๔๒,๕๒๑	๕๐,๒๘๗
ภาคนอกการเกษตร	๙๘,๗๘๙	๑๐๓,๕๑๒	๑๐๖,๗๘๖	๑๑๐,๓๐๓	๑๑๔,๗๖๕
อุตสาหกรรม	๑๓,๘๓๖	๑๕,๕๘๙	๑๖,๓๐๑	๑๗,๐๕๒	๑๗,๙๕๕
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๒๙๓	๒๙๑	๓๑๒	๓๑๑	๓๑๐
การผลิต	๑๑,๒๖๓	๑๒,๕๑๑	๑๓,๐๔๖	๑๓,๐๒๖	๑๔,๐๑๘
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	๑,๗๗๙	๒,๑๕๑	๒,๑๙๕	๒,๘๖๕	๒,๗๓๑
การจัดหาน้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสียและสิ่งปฏิกูล	๕๐๒	๖๓๗	๗๔๘	๘๕๐	๘๙๕
บริการ	๘๔,๙๕๓	๘๗,๙๒๓	๙๐,๔๘๕	๙๓,๒๕๒	๙๖,๘๑๑
ก่อสร้าง	๖,๗๑๐	๖,๙๓๔	๗,๖๑๙	๖,๗๓๑	๗,๒๕๘
การขายส่งและการขายปลีกการซ่อม ยานยนต์และจักรยานยนต์	๑๙,๓๐๑	๑๘,๖๒๒	๑๘,๔๖๘	๑๙,๑๒๐	๑๙,๓๐๗
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	๔,๔๖๘	๕,๗๔๙	๕,๔๔๔	๕,๔๖๓	๕,๙๘๔
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๘๓๗	๙๐๒	๑,๐๑๐	๑,๔๑๙	๑,๗๔๘
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๑,๑๙๖	๑,๒๙๔	๑,๓๔๐	๑,๑๒๑	๙๗๕
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๑๐,๕๖๗	๑๐,๕๒๐	๑๑,๒๕๗	๑๒,๕๓๕	๑๒,๒๔๓
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๖,๕๒๐	๖,๗๑๖	๗,๐๔๘	๗,๓๘๑	๗,๓๖๕
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	๔๕	๔๑	๔๓	๕๑	๕๗
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	๑๕๐	๑๓๐	๑๖๐	๒๐๑	๒๔๐
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศและการ ประกันสังคมภาคบังคับ	๗,๕๒๐	๗,๔๔๑	๗,๕๑๓	๗,๕๙๔	๘,๕๐๙
การศึกษา	๒๐,๖๗๕	๒๒,๑๘๔	๒๒,๖๔๔	๒๓,๑๐๓	๒๔,๔๗๒
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๕,๐๙๐	๕,๔๗๒	๕,๙๖๒	๖,๒๗๓	๖,๒๙๔
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	๓๖๒	๔๒๖	๔๗๖	๖๕๖	๗๗๘
กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	๑,๕๑๓	๑,๔๙๒	๑,๕๐๐	๑,๖๐๓	๑,๕๘๐
ผลิตภัณท์มวลรวมภายในประเทศ (ล้านบาท)	๑๓๕,๙๕๗	๑๔๒,๒๓๑	๑๔๙,๖๔๗	๑๕๒,๘๒๔	๑๖๕,๐๕๓
ผลิตภัณท์มวลรวมภายในประเทศต่อคน (บาท)	๗๒,๐๗๙	๗๕,๕๐๖	๗๙,๕๖๖	๘๑,๔๐๔	๘๘,๑๐๖
ประชากร (๑,๐๐๐ คน)	๑,๘๘๖	๑,๘๘๔	๑,๘๘๑	๑,๘๗๗	๑,๘๗๓

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ตารางแสดงผลผลิตภัณท์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดฯ แยกตามจังหวัดปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๗ (หน่วย : ล้านบาท)

กลุ่มจังหวัดฯ/ จังหวัด	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
กลุ่มจังหวัดฯ	๑๒๗,๓๙๕	๑๓๑,๙๒๕	๑๓๕,๗๒๔	๑๔๒,๐๐๑	๑๔๙,๖๔๗	๑๕๔,๘๖๗	๑๖๕,๐๕๓
สกลนคร	๕๙,๕๐๒	๖๐,๔๘๑	๖๔,๔๘๑	๖๖,๑๙๕	๗๐,๔๕๗	๗๑,๔๙๔	๗๕,๙๖๖
นครพนม	๔๒,๒๔๗	๔๔,๒๔๒	๔๕,๖๙๘	๔๗,๗๓๒	๕๐,๒๑๗	๕๒,๑๘๔	๕๖,๑๔๖
มุกดาหาร	๒๕,๖๔๖	๒๗,๒๐๒	๒๕,๗๗๘	๒๘,๓๐๕	๒๘,๙๗๓	๓๑,๑๘๙	๓๒,๙๔๑

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

จากข้อมูลผลิตภัณท์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ประมวลผลโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สามารถสรุปได้ว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ มีผลิตภัณท์มวลรวม ๑๖๕,๐๕๓ ล้านบาท ซึ่งจังหวัดที่มีมูลค่าผลิตภัณท์มวลรวมสูงที่สุด คือ จังหวัดสกลนคร มีมูลค่าผลิตภัณท์มวลรวม ๗๕,๙๖๖ ล้านบาท รองลงมาคือ จังหวัดนครพนม มีมูลค่าผลิตภัณท์มวลรวม ๕๖,๑๔๖ ล้านบาท และจังหวัดมุกดาหารมีมูลค่าผลิตภัณท์มวลรวมต่ำที่สุดอยู่ที่ ๓๒,๙๔๑ ล้านบาท

ผลิตภัณท์มวลรวมต่อประชากร (GPP per Capita)

ผลิตภัณท์มวลรวมต่อประชากร (GPP per Capita) ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ มีมูลค่าอยู่ที่ ๒๖๔,๖๕๙ บาทต่อคนต่อปี ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ที่มีมูลค่าอยู่ที่ ๑๖,๗๘๒ บาทต่อคนต่อปี ซึ่งในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ จังหวัดนครพนมเป็นจังหวัดที่มีมูลค่าผลิตภัณท์มวลรวมต่อประชากรสูงที่สุด อยู่ที่ ๑๐๔,๙๒๔ บาทต่อคนต่อปี รองลงมาจังหวัดสกลนคร อยู่ที่ ๘๔,๒๑๕ บาทต่อคนต่อปี และจังหวัดมุกดาหารมีมูลค่าผลิตภัณท์มวลรวมต่อประชากรต่ำที่สุดอยู่ที่ ๗๕,๕๒๐ บาทต่อคนต่อปี โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางแสดงผลผลิตภัณท์มวลรวมต่อประชากรของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดฯ (หน่วย : บาท)

กลุ่มจังหวัดฯ/ จังหวัด	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
กลุ่มจังหวัดฯ	๒๐๓,๑๑๙	๒๑๑,๔๔๑	๒๑๔,๖๒๐	๒๒๖,๔๔๒	๒๓๗,๖๔๐	๒๔๗,๘๗๗	๒๖๔,๖๕๙
สกลนคร	๖๔,๓๐๕	๖๕,๖๒๒	๗๐,๐๔๕	๗๒,๑๑๗	๗๗,๔๐๘	๗๘,๘๙๕	๘๔,๒๑๕
นครพนม	๗๕,๓๔๘	๗๙,๔๙๙	๘๒,๗๙๙	๘๗,๑๒๒	๙๒,๓๔๗	๙๖,๗๓๑	๑๐๔,๙๒๔
มุกดาหาร	๖๓,๔๖๖	๖๖,๓๒๐	๖๑,๗๗๖	๖๗,๒๐๓	๖๗,๘๘๕	๗๒,๒๕๑	๗๕,๕๒๐

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

จากสถานะเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ซึ่งพิจารณาจากมูลค่าผลิตภัณท์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (GPP) ที่กล่าวมาข้างต้น พบว่าโครงสร้างเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดที่สำคัญ คือ การผลิตภาคการเกษตร ซึ่งมีสัดส่วนมากที่สุดคือร้อยละ ๗๐% ของผลิตภัณท์กลุ่มจังหวัดฯ รองลงมา คือ ภาคการเกษตรมีสัดส่วนร้อยละ ๓๐%

ดังนั้นจากข้อมูลจึงจะเห็นว่ากิจกรรมการผลิตทางเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดที่สำคัญและควรส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการพัฒนา คือ การผลิตภาคการเกษตรควบคู่กับภาคอุตสาหกรรม โดยประชาชนส่วนใหญ่ของกลุ่มจังหวัดยังประกอบอาชีพในภาคการเกษตร และภาคการเกษตรก็เป็นฐานการผลิตที่สำคัญที่สามารถเชื่อมโยงให้เกิดการนำผลผลิตทางการเกษตรเข้าสู่การผลิตในภาคอุตสาหกรรมต่อไป ซึ่งการผลิตภาคอุตสาหกรรมของ

กลุ่มจังหวัดเป็นอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการแปรรูปสินค้าการเกษตรเป็นสำคัญไม่ว่าจะเป็น ข้าว อ้อย ยางพารา มันสำปะหลัง เป็นต้น นอกจากนี้ ด้านการบริการ ก็มีส่วนสำคัญที่ช่วยผลักดันและสนับสนุนให้เกิดการขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดที่จะมองข้ามไม่ได้ โดยเฉพาะด้านการค้ามีปัจจัยสนับสนุนที่จะก่อให้เกิดการค้าการลงทุนในกลุ่มจังหวัดเนื่องจากการมีสะพานมิตรภาพเชื่อมระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ถึง ๒ แห่ง คือ ที่จังหวัดมุกดาหารและจังหวัดนครพนม สามารถพัฒนาทำให้เกิดการค้าการลงทุนที่เพิ่มขึ้นได้ ทั้งการค้าผ่านแดน การค้าชายแดน และการค้าภายในกลุ่มจังหวัด ที่สามารถเชื่อมโยงให้เกิดการค้าระหว่างภูมิภาคได้ นอกจากนี้ยังสามารถเชื่อมโยงให้เกิดการท่องเที่ยวทั้งภายในกลุ่มจังหวัดและภายในภูมิภาคที่เพิ่มขึ้นได้ในอนาคต

เกษตรกรรม
พื้นที่เพาะปลูก

จากการสำรวจเนื้อที่และการใช้ประโยชน์ที่ดินรายจังหวัด ในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยสำนักงานเกษตร จังหวัดสกลนคร จังหวัดนครพนม และจังหวัดมุกดาหาร พบว่า กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ มีเนื้อที่รวมประมาณ ๕,๘๓๖,๐๖๙ ไร่ โดยจังหวัดสกลนครมีเนื้อที่มากที่สุด คือ ๒,๙๔๔,๑๓๘ ไร่ รองลงมาคือ จังหวัดนครพนม ๒,๐๑๒,๙๙๐ ไร่ จังหวัดมุกดาหาร ๘๗๘,๙๔๑ ไร่ ตามลำดับ เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ สามารถแบ่งออกได้ ๕ ส่วนได้แก่ นาข้าว พืชไร่ สวนไม้ผล/ไม้ยืนต้น สวนผัก/ไม้ดอก/ไม้ประดับ และเนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรอื่น ๆ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ นาข้าวใช้พื้นที่รวมสูงสุด เท่ากับ ๔,๒๖๙,๙๙๔ ไร่ ส่วนสวนไม้ผล/ไม้ยืนต้นใช้พื้นที่รวม ๑,๑๒๓,๔๔๒ ไร่ พืชไร่ใช้พื้นที่รวม ๔๑๕,๙๘๓ ไร่ และ สวนผัก/ไม้ดอก/ไม้ประดับใช้พื้นที่รวม ๒๖,๖๕๑ ไร่ จากเนื้อที่ทั้งหมดของกลุ่มจังหวัดฯ สามารถแบ่งเป็นพื้นที่ ถือครองเพื่อการเกษตร ได้ดังนี้

ตารางแสดงเนื้อที่และการใช้ประโยชน์ทางการเกษตรของกลุ่มจังหวัดฯ ปี พ.ศ. ๒๕๖๕

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	เนื้อที่ทั้งหมด	เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร (ไร่)				
		นาข้าว	พืชไร่	สวนไม้ผล/ ไม้ยืนต้น	สวนผัก/ไม้ดอก /ไม้ประดับ	การเกษตร อื่นๆ
กลุ่มจังหวัดฯ	๕,๘๓๖,๐๖๙	๔,๒๖๙,๙๙๔	๔๑๕,๙๘๓	๑,๑๒๓,๔๔๒	๒๖,๖๕๑	-
สกลนคร	๒,๙๔๔,๑๓๘	๒,๒๕๒,๔๕๕	๑๙๑,๐๐๗	๔๘๘,๓๓๕	๑๒,๓๔๑	-
นครพนม	๒,๐๑๒,๙๙๐	๑,๕๗๕,๖๑๓	๔๐,๑๒๖	๓๘๔,๔๓๑	๑๒,๘๒๐	-
มุกดาหาร	๘๗๘,๙๔๑	๔๔๑,๙๒๖	๑๘๔,๘๕๐	๒๕๐,๖๗๖	๑,๔๙๐	-

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสกลนคร นครพนม และมุกดาหาร

ผลผลิต

ผลผลิตรวมของพืชเศรษฐกิจ ประกอบด้วย ข้าวนาปี ข้าวนาปรัง มันสำปะหลัง สับปะรด ของกลุ่ม จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ สรุปได้ ดังนี้

ตารางแสดงผลผลิตทางการเกษตรของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด (ข้าวนาปี) ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕ (หน่วย: ตัน)

กลุ่มจังหวัด / จังหวัด	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
กลุ่มจังหวัดฯ	๑,๒๑๙,๗๓๙	๑,๓๐๖,๙๒๕	๑,๔๔๕,๒๐๑	๑,๗๒๑,๑๔๕	๑,๗๗๒,๑๕๗
สกลนคร	๖๐๓,๕๑๑	๗๐๙,๔๓๕	๗๕๖,๒๐๑	๙๘๒,๐๘๓	๙๖๖,๔๓๖
นครพนม	๔๔๑,๖๔๙	๔๑๓,๐๗๒	๕๐๓,๘๑๙	๕๕๓,๙๒๒	๕๗๘,๔๙๔
มุกดาหาร	๑๗๕,๕๗๙	๑๘๔,๔๑๘	๑๘๕,๑๘๑	๑๘๕,๑๔๐	๒๒๒,๒๒๗

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสกลนคร นครพนม และมุกดาหาร

ตารางแสดงผลผลิตทางการเกษตรของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด (ข้าวนาปรัง) ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕ (หน่วย: ตัน)

กลุ่มจังหวัด / จังหวัด	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
กลุ่มจังหวัดฯ	๗๔,๖๗๒	๗๘,๐๖๘	๓๙,๖๒๓	๗๗,๒๒๒	๖๓,๗๑๖
สกลนคร	๔๒,๕๑๑	๔๕,๙๓๑	๓๕, ๘๕๓	๓๐,๗๒๓	๒๗,๑๒๒
นครพนม	๓๑,๙๓๕	๓๑,๙๓๕	๓๘,๖๖๖	๔๕,๔๕๖	๓๖,๓๘๕
มุกดาหาร	๒๒๖	๒๐๒	๙๕๗	๑,๐๔๓	๒๐๙

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสกลนคร นครพนม และมุกดาหาร

ตารางแสดงผลผลิตทางการเกษตรของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด (มันสำปะหลัง) ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕ (หน่วย: ตัน)

กลุ่มจังหวัด / จังหวัด	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
กลุ่มจังหวัดฯ	๘๗๔,๔๕๐	๘๙๐,๗๖๙	๘๖๗,๘๔๗	๑,๐๓๓,๘๓๒	๗๗๗,๑๖๒
สกลนคร	๓๓๓,๑๐๑	๓๓๒,๙๓๒	๓๘๘,๐๘๙	๕๐๑,๕๙๔	๓๖๐,๒๓๖
นครพนม	๕๙,๕๙๐	๖๕,๖๒๓	๖๒,๑๘๓	๗๐,๖๕๘	๘๒,๙๙๑
มุกดาหาร	๔๘๑,๗๕๙	๔๙๒,๒๑๔	๔๑๗,๕๗๕	๔๖๑,๕๘๐	๓๓๓,๙๓๕

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสกลนคร นครพนม และมุกดาหาร

ตารางแสดงผลผลิตทางการเกษตรของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด (สับปะรด) ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕ (หน่วย: ตัน)

กลุ่มจังหวัด / จังหวัด	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
กลุ่มจังหวัดฯ	๒๙,๑๒๑	๒๑,๑๒๐	๑๗,๖๒๗	๑๕๔๙๓	๑๓,๘๖๑
สกลนคร	-	-	-	-	-
นครพนม	๒๙,๑๒๑	๒๑,๑๒๐	๑๗,๖๒๗	๑๕๔๙๓	๑๓,๘๖๑
มุกดาหาร	-	-	-	-	-

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสกลนคร นครพนม และมุกดาหาร

อุตสาหกรรม

มูลค่า

ในปี ๒๕๖๗ ภาคอุตสาหกรรมมีส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดฯ ทั้งหมด ๑๗,๙๕๕ ล้านบาท โดยอุตสาหกรรมที่มีสัดส่วนมูลค่าการลงทุนสูง พบว่า อุตสาหกรรมการผลิต ๑๔,๐๑๘ ล้านบาท ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ ๒,๗๓๑ ล้านบาท การจัดหา น้ำ การจัดการและการบำบัดน้ำ ๘๙๕ ล้านบาท และการทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน ๓๑๐ ล้านบาท ตามลำดับ เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ภาคอุตสาหกรรมมีการขยายตัวร้อยละ ๕.๓๐ และขยายตัวทุกกิจกรรม

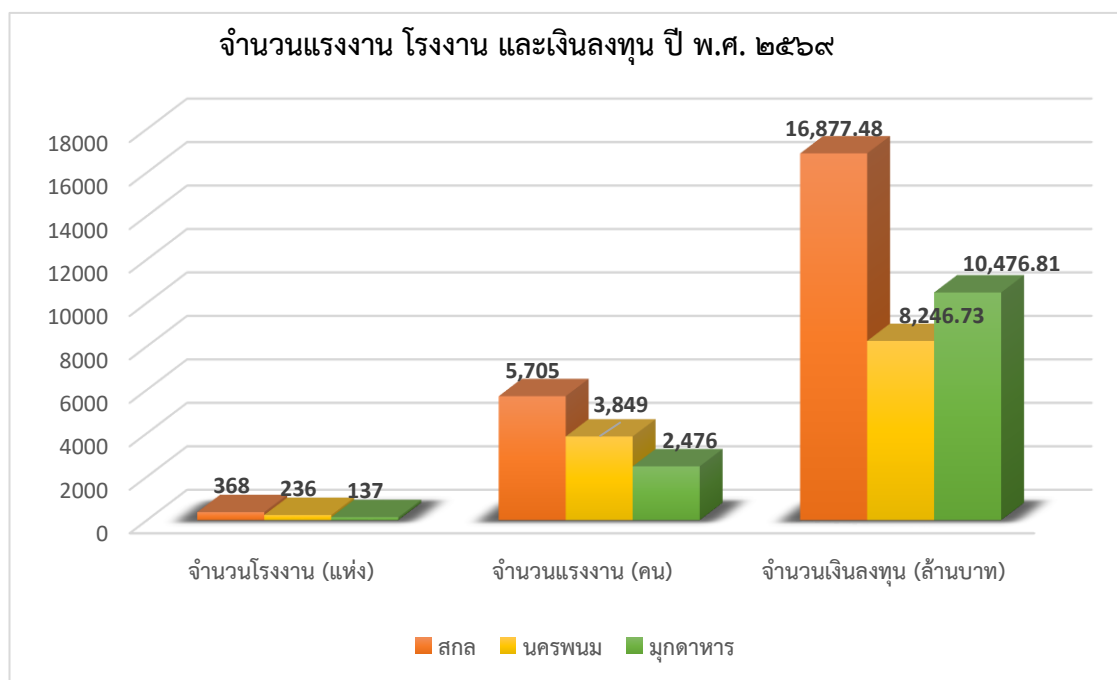
อุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ เป็นมูลค่าจากการผลิตหินทราย (หินอุตสาหกรรม) มูลค่าอุตสาหกรรมทั้งหมดในแต่ละปีการผลิตเติบโตขึ้นตามลำดับ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางแสดงมูลค่าภาคอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดฯ

(หน่วย: ตัน)

กิจกรรม	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙
หินทราย (หินอุตสาหกรรม)	๕๑๘,๖๑๙.๐	๒๕๓,๑๑๒	๒๐๐,๙๐๓	๙๘,๓๘๓	๕๕๗,๐๐๔	๑๖๘,๖๘๒.๖๐	๑๓๗,๕๐๐	๙๗,๐๐๐
รวม	๕๑๘,๖๑๙.๐	๒๕๓,๑๑๒	๒๐๐,๙๐๓	๙๘,๓๘๓	๕๕๗,๐๐๔	๑๖๘,๖๘๒.๖๐	๑๓๗,๕๐๐	๙๗,๐๐๐

จำนวนโรงงาน แรงงาน และเงินลงทุน

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๙ (ณ ๓๐ เม.ย. ๒๕๖๙) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ มีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๗๔๑ โรงงาน ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าจำนวน ๕ โรงงาน โดยจังหวัดสกลนครเป็นจังหวัดที่มีจำนวนโรงงานมากที่สุดอยู่ที่ ๓๖๘ โรงงาน

ในส่วนของแรงงานกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ มีจำนวนแรงงานทั้งสิ้น ๑๒,๐๓๐ คน ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าจำนวน ๒๗ คน โดยจังหวัดสกลนครเป็นจังหวัดที่มีจำนวนแรงงานมากที่สุดอยู่ที่ ๕,๗๐๕ คน

ในส่วนของเงินลงทุน มีจำนวนเงินลงทุนอยู่ที่ ๓๕,๖๐๑.๐๒ ล้านบาท ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าจำนวน ๖๒๑.๓๗ ล้านบาท โดยที่จังหวัดสกลนครเป็นจังหวัดที่มีจำนวนเงินลงทุนสูงที่สุด อยู่ที่ ๑๖,๘๗๗.๔๘ ล้านบาท

ตารางแสดงจำนวนโรงงาน แรงงาน และเงินลงทุนของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดฯ

กลุ่มจังหวัด / จังหวัด	จำนวนโรงงาน (แห่ง)			จำนวนแรงงาน (คน)			จำนวนเงินลงทุน (ล้านบาท)		
	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒	๗๓๙	๗๔๑	๗๔๑	๑๑,๙๓๒	๑๑,๙๖๘	๑๒,๐๓๐	๒๗,๙๑๙.๙๙	๓๒,๔๘๘.๕๓	๓๕,๖๐๑.๐๒
สกลนคร	๓๖๐	๓๖๐	๓๖๘	๕,๕๕๓	๕,๕๕๓	๕,๗๐๕	๑๕,๖๓๙.๑๕	๑๕,๖๓๙.๑๕	๑๖,๘๗๗.๔๘
นครพนม	๒๔๓	๒๔๗	๒๓๖	๓,๙๘๑	๔,๐๑๓	๓,๘๔๙	๘,๒๗๗.๓๑	๘,๓๔๐.๓๑	๘,๒๔๖.๗๓
มุกดาหาร	๑๓๖	๑๓๔	๑๓๗	๒,๓๙๘	๒,๔๐๒	๒,๔๗๖	๔,๐๐๓.๕๓	๔,๕๑๐.๐๗	๑๐,๔๗๖.๘๑

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ๓ จังหวัด

ตารางจำนวนโรงงานของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒

กลุ่มจังหวัด / จังหวัด	จำนวนโรงงาน (แห่ง)							
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙
กลุ่มจังหวัดฯ	๖๙๙	๗๑๘	๗๔๒	๗๔๗	๗๒๕	๗๓๙	๗๔๑	๗๔๑
สกลนคร	๓๒๐	๓๔๓	๓๕๒	๓๕๘	๓๕๓	๓๖๐	๓๖๐	๓๖๘
นครพนม	๒๔๙	๒๔๗	๒๖๒	๒๕๔	๒๔๗	๒๔๓	๒๔๗	๒๓๖
มุกดาหาร	๑๓๐	๑๒๘	๑๒๘	๑๓๕	๑๒๕	๑๓๖	๑๓๔	๑๓๗

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร, นครพนม, มุกดาหาร <https://www.diw.go.th/webdiw/static-fac/>

ตารางจำนวนแรงงานของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒

กลุ่มจังหวัด / จังหวัด	จำนวนแรงงาน (คน)							
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙
กลุ่มจังหวัดฯ	๑๐,๓๕๒	๑๐,๙๑๐	๑๐,๙๓๐	๑๑,๖๓๘	๑๑,๗๑๗	๑๑,๙๓๒	๑๑,๙๖๘	๑๒,๐๓๐
สกลนคร	๕,๐๐๐	๕,๔๑๗	๕,๗๓๙	๕,๕๐๒	๕,๕๑๔	๕,๕๕๓	๕,๕๕๓	๕,๗๐๕
นครพนม	๓,๕๒๘	๓,๔๖๔	๔,๐๖๓	๔,๐๓๘	๓,๙๕๑	๓,๙๘๑	๔,๐๑๓	๓,๘๔๙
มุกดาหาร	๑,๘๒๔	๒,๐๒๙	๒,๑๒๘	๒,๐๙๘	๒,๒๕๒	๒,๓๙๘	๒,๔๐๒	๒,๔๗๖

ที่มา : กรมโรงงานอุตสาหกรรม <https://www.diw.go.th/webdiw/static-fac/>

ตารางจำนวนเงินลงทุนของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดฯ

กลุ่มจังหวัด / จังหวัด	จำนวนเงินลงทุน (ล้านบาท)							
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙
กลุ่มจังหวัดฯ	๒๔,๙๕๓.๔๑	๒๓,๒๕๓.๗๑	๒๘,๘๐๕.๙๙	๓๐,๒๙๑.๔๙	๒๙,๙๑๘.๕๓	๒๗,๙๑๙.๙๙	๓๒,๔๘๘.๕๓	๓๕,๖๐๑.๐๒
สกลนคร	๑๓,๐๙๑.๑	๑๐,๓๔๙.๓	๑๔,๘๗๖.๐๗	๑๕,๒๙๐.๒๑	๑๕,๓๘๒.๐๑	๑๕,๖๓๙.๑๕	๑๕,๖๓๙.๑๕	๑๖,๘๗๗.๔๘
นครพนม	๗,๐๕๐.๑๔	๗,๐๙๘.๐๒	๘,๑๘๐.๐๔	๘,๐๘๑.๖๘	๘,๒๒๕.๘๔	๘,๒๗๗.๓๑	๘,๓๔๐.๓๑	๘,๒๔๖.๗๓
มุกดาหาร	๔,๘๑๒.๑๗	๕,๘๐๖.๓๙	๕,๗๔๙.๘๘	๖,๘๘๗.๐๗	๖,๓๑๐.๖๘	๔,๐๐๓.๕๓	๔,๕๑๐.๐๗	๑๐,๔๗๖.๘๑

ที่มา : กรมโรงงานอุตสาหกรรม <https://www.diw.go.th/webdiw/static-fac/>

ตารางแสดงข้อมูลโรงงานในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ (ข้อมูล ณ ๓๐ เม.ย. ๒๕๖๙)
แยกตามประเภทกลุ่มอุตสาหกรรม

ลำดับ	กลุ่มอุตสาหกรรม	สกลนคร			นครพนม			มุกดาหาร		
		จำนวนโรงงาน	เงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)	จำนวนโรงงาน	เงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)	จำนวนโรงงาน	เงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
๑	ผลิตภัณฑ์จากพืช	๒๔	๑,๙๖๑.๔๗	๗๑๗	๒๑	๖๐๖.๐๗	๒๐๖	๑๖	๒,๓๓๖.๐๙	๓๗๓
๒	อุตสาหกรรมอาหาร	๕๑	๖,๓๘๑.๓๙	๑,๔๙๗	๒๗	๘๕๙.๐๗	๕๘๘	๑๕	๑,๐๒๖.๐๙	๓๙๒
๓	อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม	๓	๑๘.๕๕	๕๖	๒	๔๐	๖๐	-	-	-
๔	สิ่งทอ	๑	๓.๗	๑๗	-	-	-	-	-	-
๕	อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกาย ยกเว้นรองเท้า	๓	๒๓	๓๓๗	๑	๒	๑๑๐	-	-	-
๖	ผลิตภัณฑ์สัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๗	แปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	๓๓	๓๘๖.๘๕	๔๗๐	๒๔	๒๔๔.๒๕	๓๔๑	๑๐	๒๑๐.๘๓	๑๑๐
๘	เครื่องเรือนหรือเครื่องตกแต่งในอาคารจากไม้ แก้ว ยาง หรือโลหะอื่นๆ	๘	๙๗.๖๑	๒๔๕	๑	๑๐.๖๑	๑๒๕	-	-	-
๙	ผลิตภัณฑ์กระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ	๑	๓๗	๑๔	๒	๑๐.๑	๑๒	๑	๒.๓	๔
๑๐	การพิมพ์ การเย็บเล่ม ทำปก หรือการทำแม่พิมพ์	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๑๑	เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี	-	-	-	๒	๔๑.๔๓	๑๓	๑	๑.๙๕	๘
๑๒	ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม	๓๕	๑,๒๐๕.๕๕	๒๔๓	๑๔	๒๘๐.๖	๘๗	๖	๒๑๓.๖๙	๕๒
๑๓	ยางและผลิตภัณฑ์ยาง	๘	๙๐๑.๕๗	๓๔๙	๙	๑,๙๕๕.๓๗	๕๒๘	๙	๓,๔๔๙.๘๐	๗๙๐
๑๔	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	๑๑	๑๙๐.๗๘	๑๓๐	๓	๓๐.๕๖	๑๖๕	๔	๓๖	๖๖
๑๕	ผลิตภัณฑ์โลหะ	๗๙	๙๓๕.๘๘	๕๘๕	๖๑	๘๓๓.๑๗	๔๔๑	๒๖	๒๕๕.๕๙	๑๔๒
๑๖	ผลิตภัณฑ์โลหะขั้นมูลฐาน	-	-	-	๑	๙.๕	๘	-	-	-
๑๗	ผลิตภัณฑ์โลหะ	๒๗	๒๗๓.๖๖	๑๗๕	๑๗	๑๕๙.๗๖	๑๕๑	๙	๗๐.๑๖	๕๕
๑๘	ผลิตเครื่องจักรและเครื่องกล	๙	๓๔๗.๖	๗๙	๒	๘.๓	๑๙	๒	๒๓	๑๕
๑๙	ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์	-	-	-	๒	๒๑.๐๖	๖๓	-	-	-
๒๐	ผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์ รวมทั้งการซ่อมยานพาหนะและอุปกรณ์	๑๖	๒๗๒.๔๘	๒๒๐	๑๑	๑,๐๙๗.๙๒	๑๔๒	๒๐	๔๐๘.๒๗	๓๔๘
๒๑	การผลิตอื่น ๆ	๕๙	๓,๘๔๐.๓๙	๕๗๑	๓๖	๒,๐๓๕.๙๘	๗๙๐	๑๘	๒,๔๔๓.๐๔	๑๒๑
รวม		๓๖๘	๑๖,๘๗๗.๔๘	๕,๗๐๕	๒๓๖	๘,๒๔๖.๗๓	๓,๘๔๙	๑๓๗	๑๐,๔๗๖.๘๑	๒,๔๗๖

ท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยว (ผู้เยี่ยมเยือน)

จำนวนผู้เยี่ยมเยือนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดฯ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ มีจำนวนเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๕ จำนวน ๖๕๕,๕๘๘ คน โดยจังหวัดนครพนมเป็นจังหวัดที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวสูงที่สุดจำนวน ๒,๒๐๔,๒๒๐ คน รองลงมาคือ จังหวัดมุกดาหารมีจำนวน ๑,๗๓๕,๕๔๘ คน และต่ำสุด คือ จังหวัดสกลนคร ๑,๖๓๑,๑๑๒ คน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางแสดงจำนวนผู้มาเยี่ยมเยือนของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด(หน่วย: คน)

กลุ่มจังหวัด / จังหวัด	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
กลุ่มจังหวัดฯ	๔,๖๔๓,๔๘๓	๒,๔๒๖,๖๖๘	๒,๑๐๑,๐๑๒	๔,๗๔๖,๕๘๒	๕,๕๗๐,๘๘๐
สกลนคร	๑,๓๗๔,๙๘๒	๘๘๖,๐๑๔	๘๕๖,๙๗๔	๑,๕๖๕,๓๕๕	๑,๖๓๑,๑๑๒
นครพนม	๑,๑๕๒,๓๑๙	๖๗๗,๑๗๐	๖๙๕,๔๕๐	๑,๕๔๘,๖๓๒	๒,๒๐๔,๒๒๐
มุกดาหาร	๒,๑๑๖,๑๘๒	๘๖๓,๔๘๔	๕๔๘,๕๘๘	๑,๖๒๕,๐๓๒	๑,๗๓๕,๕๔๘

ที่มา: สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

รายได้

รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 มีแนวโน้มสูงขึ้น รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ในปี พ.ศ. 2566 เพิ่มขึ้นจากปี 2565 จำนวน 2,382.89 ล้านบาท โดยจังหวัดนครพนม เป็นจังหวัดที่มีรายได้จากการท่องเที่ยวสูงที่สุด 3,526.49 ล้านบาท รองลงมาคือ จังหวัดมุกดาหาร 3,246.86 ล้านบาท และต่ำสุด คือ จังหวัดสกลนคร 2,811.58 ล้านบาท โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางแสดงรายได้จากการท่องเที่ยวในจังหวัดและกลุ่มจังหวัดฯ

(หน่วย : ล้านบาท)

กลุ่มจังหวัด / จังหวัด	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
กลุ่มจังหวัดฯ	๘,๑๒๘	๖,๓๖๗	๓,๒๓๖	๗,๒๐๒.๐๔	๙,๕๘๔.๙๓
สกลนคร	๒,๔๗๖	๒,๖๑๒	๑,๓๐๖	๒,๒๕๗.๗๑	๒,๘๑๑.๕๘
นครพนม	๒,๐๖๑	๒,๓๖๕	๑,๑๘๓	๒,๔๒๔.๒๐	๓,๕๒๖.๔๙
มุกดาหาร	๓,๕๙๑	๑,๓๙๐	๗๔๗	๒,๒๘๐	๓,๒๔๗

ที่มา: สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

แหล่งท่องเที่ยว

แหล่งท่องเที่ยวสำคัญของของแต่ละจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ มีรายละเอียดดังนี้

- **แหล่งท่องเที่ยว(สำคัญ)** แหล่งท่องเที่ยวสำคัญ ประกอบด้วย แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยว เชิงธรรมชาติ

๑) แหล่งท่องเที่ยวประเภทเชิงธรรมชาติและสัตว์ป่า จ.สกลนคร เช่น แหล่งท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติภูพาน จ.นครพนม เช่น แหล่งท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติภูสิงห์ จ.มุกดาหาร เช่น แหล่งท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติมุกดาหาร (ภูผาเทิบ)

๒) แหล่งท่องเที่ยวประเภทวิถีชีวิต ใน จ.สกลนคร เช่น ชาวภูไท บ.โนนหอม บ.ถ้ำเต่า ชุมชนคาทอลิก บ.ท่าแร่ ชุมชนเครื่องปั้นดินเผา บ.เซียงเครือ ศูนย์วัฒนธรรมไทยโส้ แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ บ.ท่าวัด จ.นครพนม เช่น กลุ่มสหกรณ์ปั้นดินเผา บ.โนนตาล ชุมชนไทแสง บ.อาจสามารถ ศูนย์วัฒนธรรมผู้ไทเรณูนคร ศูนย์หัตถกรรมบ้านท่าเรือ หมู่บ้านมิตรภาพไทย-เวียดนาม บ.นาจอก (บ้านลุงโฮ) จ.มุกดาหาร เช่น โฮมสเตย์ บ.นาโสก ห้าแยกชุมชนเวียดนาม หมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ บ.หนองหล่ม หมู่บ้านโฮมสเตย์บ้านภู หมู่บ้านสานตะกร้าพลาสติก บ.ชัยมงคล เป็นต้น

๓) แหล่งท่องเที่ยวประเภทศิลปะ วัฒนธรรม และแหล่งมรดก จ.สกลนคร เช่น พระธาตุเชิงชุมพระธาตุนารายณ์เจงเวง พระธาตุภูเพ็ก เป็นต้น จ.นครพนม เช่น พระธาตุพนม พระธาตุศรีคุณ พระธาตุเรณู หมู่บ้านมิตรภาพไทย-เวียดนาม บ้านนาจอก เป็นต้น และ จ.มุกดาหาร เช่น กลองมโหระทึก

๔) แหล่งท่องเที่ยวประเภทเชิงวิชาการ เช่น ศูนย์ศึกษาการพัฒนาภูพานอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จ.สกลนคร พิพิธภัณฑ์จวนผู้ว่าราชการจังหวัดนครพนม (หลังเก่า)

๕) แหล่งท่องเที่ยวประเภทสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ จ.สกลนคร เช่น วัดพระธาตุเชิงชุมวรวิหาร วัดป่าสุทธาวาส วัดป่าอุดมสมพร วัดถ้ำอภัยดำรงธรรม อาสนวิหารอัครเทวดามิคาแอล เป็นต้น จ.นครพนม เช่น วัดธาตุพนมวรวิหาร วัดพระธาตุเรณู วัดธาตุศรีคุณ วัดโฆสิตดาราม วัดพระธาตุประสิทธิ์ วัดพระธาตุ ท่าอุเทน วัดมหาธาตุ วัดนักบุญอันนา เป็นต้น จ.มุกดาหาร เช่น วัดรอยพระพุทธบาทภูมโนรมย์ วัดบรรพตคีรี เป็นต้น

๖) แหล่งท่องเที่ยวประเภทสันตนาถาการและบันเทิง จ.สกลนคร เช่น อุทยานหนองหารเฉลิมพระเกียรติ เป็นต้น จ.นครพนม ได้แก่ สะพานมิตรภาพ ๓ ล่องเรือสำราญแม่น้ำโขง สวนหลวง ร.๙ เป็นต้น จ.มุกดาหาร ได้แก่ สะพานมิตรภาพ ๒ ตลาดสินค้าอินโดจีน เป็นต้น

นอกจากนี้ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ยังมีงานประเพณี วัฒนธรรม และสถานที่สำคัญทางพุทธศาสนา ที่สำคัญ ดังนี้

- วัดพระธาตุเชิงชุมวรวิหาร (จังหวัดสกลนคร)
- วัดพระธาตุพนมวรวิหาร (จังหวัดนครพนม)
- หอแก้วเฉลิมพระเกียรติ (จังหวัดมุกดาหาร)
- ตลาดอินโดจีนมุกดาหาร
- ตลาดอินโดจีนนครพนม
- อุทยานแห่งชาติภูพาน (จังหวัดสกลนคร)
- อุทยานแห่งชาติภูผาเทิบ (จังหวัดมุกดาหาร)
- งานประเพณีออกพรรษาแห่ปราสาทผึ้งและแข่งเรือยาวชิงถ้วยพระราชทาน (จังหวัดสกลนคร)
- งานประเพณีไหลเรือไฟออกพรรษา (จังหวัดนครพนม)
- งานนมัสการองค์พระธาตุพนม ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๓ (จังหวัดนครพนม)
- งานแข่งเรือออกพรรษา ไทย - ลาว (จังหวัดมุกดาหาร)
- แลนด์มาร์คพญานาค (นครพนม)

การค้า

สถานการณ์การค้าในกลุ่มจังหวัด

ตารางสถานการณ์การค้าในกลุ่มจังหวัดฯ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕

(หน่วย: ล้านบาท)

	กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
การขนส่งและ การขายปลีก การ ซ่อมยานยนต์และ จักรยายนยนต์	สกลนคร	๑๖,๕๕๕	๑๘,๕๐๘	๑๙,๐๒๗	-	-
	นครพนม	๔,๘๘๗	๕,๐๐๙	๔,๑๖๕	๕,๔๗๔	๑๑,๕๐๗
	มุกดาหาร	๓,๗๗๒	๔,๗๓๒	๔,๓๙๘	๔,๕๒๙	-
	กลุ่มจังหวัดฯ	๒๕,๑๑๔	๒๘,๒๔๙	๒๗,๕๙๐	๑๐,๐๐๓	๑๑,๕๐๗

มูลค่าการค้า (กิจกรรมการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยายนต์ของ
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ มีการเติบโตขึ้นมาอยู่ที่ ๑๑,๕๐๗ ล้านบาท ซึ่ง
เติบโตมาจากปีก่อนหน้าที่มีมูลค่าอยู่ที่ ๑๐,๐๐๓ ล้านบาท

การค้าชายแดน

การค้าชายแดนไทยกับ สปป.ลาว

ช่องทางการค้าและด่านชายแดนไทยและ สปป.ลาว มีแนวพรมแดนต่อเนื่องกันถึง
๑,๗๖๐ กิโลเมตร จังหวัดชายแดนไทยที่มีพรมแดนติดกับ สปป.ลาว มี ๑๒ จังหวัด ได้แก่ เชียงราย เชียงใหม่ น่าน
พะเยา อุตรดิตถ์ เลย หนองคาย อุดรธานี นครพนม มุกดาหาร อำนาจเจริญ และอุบลราชธานี มีด้านการค้าทั้งด้าน
ระดับสากล ๑๔ แห่ง ด้านผ่อนปรน ๓๐ แห่งกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ มีพรมแดนติดต่อกับ
ประเทศลาวที่จังหวัด นครพนมและจังหวัดมุกดาหาร โดยมีช่องทางการค้ารวม ๘ แห่ง คือ จุดผ่านแดนถาวร ๔ แห่ง
และ จุดผ่อนปรน ๔ แห่ง รายละเอียดดังนี้

ตารางแสดงประเภทด่านชายแดนไทยกับ สปป.ลาว

จังหวัด	ประเภทด่านชายแดน		
	ถาวร	ผ่อนปรน	ชั่วคราว
นครพนม	ด้าน อ.เมืองนครพนม ต.ในเมือง เทศบาล เมืองนครพนม - เมืองท่าแขก แขวงคำม่วน (ด้านสากล)	บ.ดอนแพง ต.บ้านแพง อ.บ้านแพง - บ.บึงกาฬ เมืองปากกระดิ่ง แขวงบอลิคำไซ	-
		ด้านศุลกากร อ.ท่าอุเทน - บ. หินบูน เมืองหินบูน แขวงคำม่วน	
		บ.ธาตุพนมสามัคคี ต.ธาตุพนม อ.ธาตุพนม - บ.ปากเซบั้งไฟ บ.ด่านเมืองหนองบก แขวงคำ ม่วน	
	จุดผ่านแดนสะพานมิตรภาพ ๓ (นครพนม-คำม่วน) บ.ห้อม ต.อาจ สามารถ อ.เมือง จ.นครพนม -บ.เวินใต้ เมืองท่าแขก	บ.หนาดท่า ม.๒ ต.บ้านกลาง อ.เมืองนครพนม - บ.ปากเป้ง เมืองท่าแขก แขวงคำม่วน	

จังหวัด	ประเภทด้านชายแดน		
	ถาวร	ผ่อนปรน	ชั่วคราว
มุกดาหาร	ด้าน อ.เมืองมุกดาหาร - เมืองคันทะบูลี แขวงสะหวันนะเขต (ด้านสากล)		-
	ด้าน บ.สงเปือย ต.บางทรายใหญ่ อ.เมืองมุกดาหาร (สะพานมิตรภาพ ๒) - บ.นาแก เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต		

ที่มา : กรมการค้าต่างประเทศ

ตารางแสดงมูลค่าการค้าชายแดนไทย - สปป.ลาว ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖

หน่วย : ล้านบาท

ด้านจังหวัด	๒๕๖๒			๒๕๖๓			๒๕๖๔		
	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า
นครพนม	๗,๒๘๗.๓๒	๘,๐๑๒.๐๙	-๗๒๔.๗๗	๙,๑๓๘.๗๒	๖,๓๐๔.๙๓	๒,๘๓๓.๗๙	๘,๓๑๒.๒๘	๘,๔๐๙.๘๗	-๙๗.๕๙
มุกดาหาร	๑๑๗,๕๖๓.๒๑๑	๑๐๕,๑๖๙.๕๖๔	๑๒,๓๙๓.๖๔๖	๑๓๑,๒๘๕.๙๐๒	๑๒๓,๖๙๒.๓๓๓	๗,๕๙๓.๕๖๙	๒๒,๖๒๘.๒๑	๑๘,๐๕๒.๐๑	๔,๕๗๖.๒๐
กลุ่มจังหวัด	๑๒๔,๘๕๐.๕๓	๑๑๓,๑๘๑.๕๕	๑๑,๖๖๘.๙๘	๑๔๐,๕๗๑.๖๒	๑๒๙,๙๘๗.๖๖	๑๐,๕๘๓.๙๖	๓๐,๙๔๐.๔๙	๒๖,๔๖๑.๙๘	๔,๔๗๘.๕๑
ด้านจังหวัด	๒๕๖๕			๒๕๖๖					
	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า			
นครพนม	๘,๕๐๖.๙๙	๘,๗๔๖.๘๐	-๒๓๙.๘๑	-	-	-			
มุกดาหาร	๓๗,๑๓๑.๙๑	๑๙,๐๐๙.๙๕	๑๘,๑๒๑.๙๖	๓๖,๓๗๘.๔๐	๑๖,๗๐๒.๐๖	๑๙,๖๗๖.๓๔			
กลุ่มจังหวัด	๔๕,๖๓๘.๙๐	๒๗,๗๕๖.๗๕	๑๗,๘๘๒.๑๕	๓๖,๓๗๘.๔๐	๑๖,๗๐๒.๐๖	๑๙,๖๗๖.๓๔			

ที่มา : กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์

ตารางแสดงมูลค่าการค้าผ่านแดนไทย - เวียดนาม ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖

หน่วย : ล้านบาท

ด้านจังหวัด	๒๕๖๒			๒๕๖๓			๒๕๖๔		
	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า
นครพนม	๔๔,๒๖๘.๐๔	๑๐,๐๕๐.๙๕	๓๔,๒๑๗.๐๙	๒๗,๗๓๑.๑๑	๑๔๓.๐๕	๒๗,๕๘๘.๐๖	๑๙,๘๔๓.๑๐	๓๐๖.๒๘	๑๙,๕๓๖.๘๒
มุกดาหาร	๑๑,๖๒๘.๘๖	๔,๔๕๗.๔๓	๗,๑๗๑.๔๓	๑๕,๓๕๔.๘๘	๑๓,๑๔๔.๒๓	๒,๒๑๐.๖๕	๒๒,๗๑๓.๙๙	๒๕,๒๐๘.๑๔	-๒,๔๙๔.๑๕
กลุ่มจังหวัด	๕๕,๘๙๖.๙	๑๔,๕๐๘.๓๘	๔๑,๓๘๘.๕๒	๔๓,๐๘๕.๙๙	๑๓,๒๘๘.๒๘	๒๙,๗๙๗.๗๑	๔๒,๕๕๗.๐๙	๒๕,๔๑๔.๓๒	๑๗,๑๔๒.๗๗

ด้าน จังหวัด	๒๕๖๕			๒๕๖๖		
	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า
นครพนม	๒๑,๐๔๓.๘๘	๘๓๔.๙๗	๒๐,๒๐๘.๙๑	-	-	-
มุกดาหาร	๒๖,๓๓๙.๗๙	๒๘,๖๒๒.๐๕	-๑,๒๘๒.๒๖	๓๔,๙๐๐.๑๔	๑๔๕,๖๐๑.๘๐	-๑๑๐,๗๐๑.๖๖
กลุ่ม จังหวัดฯ	๔๗,๓๘๓.๖๗	๒๙,๔๕๗.๐๒	๑๘,๙๒๖.๖๕	๓๔,๙๐๐.๑๔	๑๔๕,๖๐๑.๘๐	-๑๑๐,๗๐๑.๖๖

ที่มา : กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์

ปัญหา/อุปสรรคการค้าผ่านแดนไทย – เวียดนาม (จากจังหวัดมุกดาหารและนครพนม)

- เส้นทางการค้า R๙ (เริ่มจากจังหวัดมุกดาหารผ่านแขวงสะหวันนะเขต จนถึงชายแดนบริเวณบ้านสะพานนาคร ใน สปป.ลาว เข้าสู่เมือง Quag Tri ในเวียดนาม มี ๒ ช่องจราจร ถนนค่อนข้างแคบ ระยะทางไกลกว่าเส้น R๑๒ และค่าขนส่งค่อนข้างสูง เนื่องจากการขนส่งส่วนใหญ่ในเส้นทางช่วง สปป.ลาว และเวียดนามยังเป็นของผู้ให้บริการขนส่งเวียดนาม

- ปัญหาการจำกัดความเร็วของรถยนต์ในเวียดนามอันเป็นผลจากการที่ถนนสายหลักของเวียดนาม R๓A มี ๒ ช่องจราจร เป็นเส้นทางผ่านชุมชน และมีระบบการจราจรต่างจากไทยคือใช้รถพวงมาลัยขวาทำให้ต้องเปลี่ยนถ้ายารถบรรทุกสินค้าหรือเปลี่ยนหัวลากตู้คอนเทนเนอร์ ณ จุดพรมแดน และระบบโลจิสติกส์ของ แต่ละประเทศมีความแตกต่างกัน

ตารางแสดงมูลค่าการค้าผ่านแดนไทย – จีนตอนใต้ ปี ๒๕๖๒ – ๒๕๖๖

หน่วย : ล้านบาท

ด้าน จังหวัด	๒๕๖๒			๒๕๖๓			๒๕๖๔		
	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า
นครพนม	๑๕,๐๕๕.๖๖	๔,๕๓๙.๗๙	๑๐,๕๑๕.๘๗	๒๓,๒๕๓.๓๔	๕,๓๑๑.๑๕	๑๗,๙๔๒.๑๙	๓๔,๕๕๘.๗๗	๔,๔๖๘.๘๓	-๔,๑๑๒.๙๗
มุกดาหาร	๑๗,๓๗๒.๑๒	๖๕,๙๖๑.๘๔	-๔๘,๕๘๙.๗๒	๓๑,๐๖๕.๒๗	๙๓,๐๖๕.๒๗	-๖๑,๙๙๙.๐๑	๑๔๑.๓๔	๑,๒๙๕.๓๙	-๑,๑๕๔.๐๕
กลุ่ม จังหวัดฯ	๓๒,๔๒๗.๗๘	๗๐,๕๐๑.๖๓	-๓๘,๐๗๓.๘๕	๕๔,๓๑๘.๖๑	๙๘,๓๗๖.๔๓	-๔๔,๐๕๗.๘๒	๔๘๗.๒๑	๕,๗๖๔.๒๒	-๕,๒๗๗.๐๑

ด้าน จังหวัด	๒๕๖๕			๒๕๖๖		
	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า
นครพนม	๒๐,๗๒๔.๘๑	๒๐,๐๕๑.๕๒	๖๗๓.๒๙	-	-	-
มุกดาหาร	๒๓,๘๑๒.๓๐	๗๑,๗๙๒.๘๙	-๔๗,๙๘๐.๕๙	๓๔,๙๐๐.๑๔	๑๔๕,๖๐๑.๘๐	-๑๑๐,๗๐๑.๖๖
กลุ่ม จังหวัดฯ	๔๔,๕๓๗.๑๑	๙๑,๘๔๔.๔๑	-๔๗,๓๐๖.๙๘	๓๔,๙๐๐.๑๔	๑๔๕,๖๐๑.๘๐	-๑๑๐,๗๐๑.๖๖

ที่มา : กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์

ปัญหา/อุปสรรคการค้าผ่านแดนไทยกับจีนตอนใต้

ประเทศไทยยังไม่สามารถให้สัตยาบรรณความตกลงขนส่งสินค้าข้ามแดนภายใต้กรอบความร่วมมือ GMS กับประเทศคู่ภาคี ได้แก่ ประเทศจีนตอนใต้ เวียดนาม กัมพูชา และพม่า ได้โดยในส่วนของ สปป.ลาว ประเทศไทยมีความตกลงว่าด้วยการขนส่งทางถนนระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย และรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และในส่วนของลาวและเวียดนามมีบันทึกความเข้าใจระหว่างไทย - ลาว - เวียดนาม ในการเริ่มใช้ความตกลงในการขนส่งข้ามแดนของสินค้าและผู้โดยสารที่จุดผ่านแดนลาวบาว แดนสะหวัน(เวียดนาม - ลาว) และจุดผ่านแดนมุกดาหาร - สะหวันนะเขต (ไทย - ลาว)

ผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (One Tambol One Product: OTOP)

ใน พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ มีรายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี โดยจังหวัดสกลนครสามารถทำได้จากการขายสินค้า OTOP มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ จังหวัดนครพนม และมุกดาหาร ตามลำดับ

โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ สามารถสร้างรายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP จำนวน ๘,๑๗๔,๑๓๕,๘๗๑ บาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งมีมูลค่า ๖๔๘,๒๘๙,๘๐๑ บาท

ตารางแสดงยอดขายผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ของกลุ่มจังหวัดฯ ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖

(หน่วย: บาท)

กลุ่มจังหวัด / จังหวัด	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
กลุ่มจังหวัดฯ	๕,๗๖๙,๕๕๙,๒๕๐	๖,๓๖๒,๖๐๑,๘๗๘	๖,๙๙๔,๓๙๙,๓๗๔	๗,๕๒๕,๘๔๖,๐๗๐	๘,๑๗๔,๑๓๕,๘๗๑
สกลนคร	๓,๒๕๑,๙๙๐,๖๗๘	๓,๖๑๔,๐๘๓,๓๔๖	๓,๙๗๖,๐๙๗,๓๙๕	๔,๒๑๕,๗๔๗,๘๐๔	๔,๕๖๗,๖๖๕,๖๗๒
นครพนม	๑,๔๓๒,๒๔๓,๙๙๔	๑,๖๑๕,๙๓๒,๗๔๘	๑,๗๗๙,๕๕๕,๒๔๔	๑,๙๘๔,๘๕๖,๘๘๐	๒,๑๙๗,๗๒๗,๐๕๙
มุกดาหาร	๑,๐๘๕,๓๒๔,๕๗๘	๑,๑๓๒,๕๘๕,๗๘๔	๑,๒๓๘,๗๔๗,๗๓๕	๑,๓๒๕,๒๔๑,๓๘๖	๑,๔๐๘,๗๔๓,๑๔๐

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดสกลนคร นครพนม และมุกดาหาร, กรมการพัฒนาชุมชน

ตารางแสดงรายการผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ของกลุ่มจังหวัด

จังหวัด	รายการ
สกลนคร	ประเภทอาหารและเครื่องดื่ม ได้แก่ ข้าวฮางอกมะลิ ๑๐๕ ข้าวฮางอกไรซ์เบอร์รี่ ข้าวหอมทอง แฉะบองสมุนไพร ข้าวแต่น น้ำหมอนพร้อมดื่ม น้ำเฒ่าภูพาน ไวน์เฒ่า ไวน์เฒ่าภูพาน ไวน์ อู่ออค่า น้ำลูกหมอนเข้มข้น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ได้แก่ กระเป๋าทวายแบบมีฝาปิด ผ้าสไบ ผ้าพันคอ ผ้ามัดหมี่ย้อมคราม ผ้าขาวม้า ผ้ามัดหมี่ ผ้าคลุมไหล่ รองเท้าสุขภาพบุรุษ ประเภทของใช้ ของตกแต่ง ของที่ระลึก ได้แก่ ผลิตภัณฑ์เซรามิก โคมไฟกะลามะพร้าว ตะกร้าทวายลายขีด ย้อมคราม ประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร ได้แก่ สมุนไพรอบตัว

จังหวัด	รายการ
นครพนม	ประเภทอาหารและเครื่องดื่ม ได้แก่ กระเทียมดอง กะละแมทุลใจ ข้าวกล้อง ข้าวกล้องงอก ขนมเทียนแก้ว ข้าวอินทรี จมูกข้าวแม่สุชาดา ข้าวนางเล็ดคำเดียว ข้าวฮางอกคุณแม่ สับปะรด ข้าวหอมนิล ข้าวไรซ์เบอร์รี่ ข้าวฮางอกไรซ์เบอร์รี่ ข้าวกล้องหอมมะลิ แดงโมไร่เมล็ด ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ได้แก่ ผ้าขาวม้า ผ้ายกมุก ผ้าพันคอ เสื้อผ้าผ่ายสำเร็จรูป เสื้อปักมိုးภูไทประยุกต์ แปรรูปผ้าพื้นเมือง เสื้อถัก ผ้ามัดหมี่ เสื้อปักมိုး ผ้าคลุมไหล่ ประเภทของใช้ ของตกแต่ง ของที่ระลึก ได้แก่ พิน เสื้อนวดเพื่อสุขภาพ
มุกดาหาร	ประเภทอาหารและเครื่องดื่ม ได้แก่ ข้าวกล้องหอมนิล ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ได้แก่ ผ้าคลุมไหล่หมักโคลน ผ้าทอลายขัด เสื้อเย็บมือ ผ้าทอมือลายขัดพื้นฐาน เสื้อภูไทบุรุษ ประเภทของใช้ ของตกแต่ง ของที่ระลึก ได้แก่ ตะกร้าจายตลาด กระเป๋าดินทาง ตะกร้าหวายเทียม ตะกร้าผ้าปิดโครงเหล็กใหญ่ ตะกร้าผ้าปิด กระเป๋า เครื่องสำอาง กระเป๋าล้อลาก ถังโครงเหล็กใส่ผ้า โต๊ะ เก้าอี้ ถังเตี้ยเสริมโครงเหล็ก แจกันโต๊ะหมู่บูชา

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดสกลนคร นครพนม และมุกดาหาร, กรมการพัฒนาชุมชน

เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ มีเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ๒ จังหวัด คือ จังหวัดมุกดาหาร และจังหวัดนครพนม โดยมีรายละเอียดดังนี้

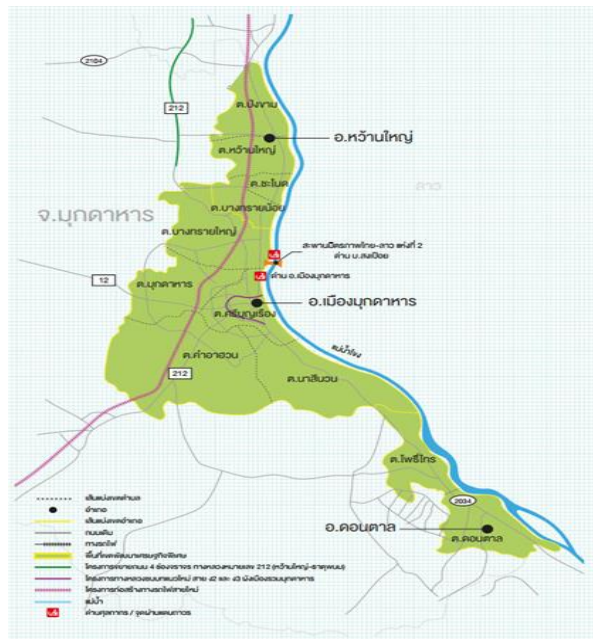
๑. เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษมุกดาหาร

เขตเศรษฐกิจพิเศษมุกดาหาร จากการประเมินพื้นที่ที่มีศักยภาพในการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ โดยผ่านเกณฑ์จากคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (กนพ.) ซึ่งมีการกำหนดพื้นที่เป้าหมายเป็น ๒ ระยะ โดยเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษมุกดาหารอยู่ในระยะที่ ๑ ประกอบไปด้วยจังหวัดตาก มุกดาหาร สระแก้ว ตราด และสงขลา ในพื้นที่ของเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนี้เป็นพื้นที่ชายแดน เพื่อพัฒนาและส่งเสริมปัจจัยการผลิตในพื้นที่ และการเติบโตทางด้านการค้า การลงทุน และเศรษฐกิจในพื้นที่ พื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษมุกดาหาร มีพื้นที่ทั้งหมดจำนวน ๓๖๑,๕๒๔ ไร่ หรือ ๕๗๘.๕ ตารางกิโลเมตร และขอบเขตพื้นที่การจัดตั้งในพื้นที่ ๓ อำเภอ ๑๑ ตำบล ดังนี้

อำเภอเมืองมุกดาหาร ๕ ตำบล ได้แก่ ตำบลศรีบุญเรือง ตำบลมุกดาหาร ตำบลบางทรายใหญ่ ตำบลคำอาฮวน และตำบลนาสีนวน

อำเภอดอนตาล ๒ ตำบล ได้แก่ ตำบลดอนตาล และตำบลโพธิ์ไทร

อำเภอหว้านใหญ่ ๔ ตำบล ได้แก่ ตำบลหว้านใหญ่ ตำบลปงขาม ตำบลบางทรายน้อย และตำบลชะโนด

ภาพ พื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษมุกดาหาร

ที่มา: คู่มือการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ, ๒๕๕๘

ปัจจุบันกรมธนารักษ์เปิดประมูลสรรหาผู้ลงทุนในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษมุกดาหาร โดยเปิดให้ผู้ลงทุนที่สนใจประมูลครั้งที่ ๒ ซึ่งมีผู้มาลงทุนสนใจประมูลจำนวนน้อย ดังนั้น ต้องมีการปรับปรุงเงื่อนไขการลงทุนให้ดึงดูดผู้ลงทุนต่อไป โดยมีบัญชีประเภทกิจการเป้าหมายในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษมุกดาหาร ๕ กลุ่มกิจการ ได้แก่

- ๑) กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตร ประมง และกิจการที่เกี่ยวข้อง
- ๒) กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์
- ๓) กลุ่มอุตสาหกรรมโลจิสติกส์
- ๔) กลุ่มนิคมหรือเขตอุตสาหกรรม
- ๕) กลุ่มอุตสาหกรรมสนับสนุนการท่องเที่ยว

ทั้งนี้ภาคเอกชนมีความต้องการให้ขยายบัญชีประเภทกิจการเป้าหมายให้ครอบคลุมทั้ง ๑๓ กลุ่มกิจการ เช่นเดียวกับเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนครพนม

๒. เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนครพนม

เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนครพนม จากการประเมินพื้นที่ที่มีศักยภาพในการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ โดยผ่านเกณฑ์จากคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (กนพ.) ซึ่งมีการกำหนดพื้นที่เป้าหมายเป็น ๒ ระยะ เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนครพนมอยู่ในระยะที่ ๒ ประกอบไปด้วยจังหวัดเชียงราย หนองคาย นครพนม กาญจนบุรี และนราธิวาส ในพื้นที่ของเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนี้เป็นพื้นที่ชายแดน เพื่อพัฒนาและส่งเสริมปัจจัยการผลิตในพื้นที่ และการเติบโตทางด้านการค้า การลงทุน และเศรษฐกิจในพื้นที่ พื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนครพนม มีพื้นที่ทั้งหมด จำนวน ๔๙๕,๗๔๓.๗๕ ไร่ หรือ ๗๙๔.๗๙ ตารางกิโลเมตร และขอบเขตพื้นที่การจัดตั้งในพื้นที่ ๒ อำเภอ ๑๓ ตำบล ดังนี้

อำเภอเมืองนครพนม ๑๐ ตำบล ได้แก่ ตำบลกรุด ตำบลท่าค้อ ตำบลนาทราย ตำบลนาราชควาย ตำบลในเมือง ตำบลบ้านผึ้ง ตำบลโพธิ์ตาก ตำบลหนองญาติ ตำบลหนองแสง และตำบลอาจสามารถ อำเภอท่าอุเทน ๓ ตำบล ได้แก่ ตำบลโนนตาล ตำบลเวินพระบาท และตำบลรามราช

ข้อมูลทางสังคมและความมั่นคง

สถานการณ์ความยากจน

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ มีจำนวนคนจนอยู่ที่ประมาณ ๓,๔๓๕ คน โดยจังหวัดที่มีจำนวนคนจนสูงที่สุดของกลุ่มจังหวัดฯ คือ จังหวัดนครพนม ที่มีจำนวนคนจนอยู่ที่ประมาณ ๑,๖๘๔ คน หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๔๙.๐๒

ตารางจำนวนคนจนของกลุ่มจังหวัดฯ ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖

(หน่วย : คน)

จังหวัด / กลุ่มจังหวัด	จำนวนคนจน				
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
กลุ่มจังหวัดฯ	๒๗๘,๓๐๐	๒๔๖,๔๐๐	๑๔๕,๓๐๐	๒๖,๑๑๐	๓,๔๓๕
สกลนคร	๗๒,๗๐๐	๑๐๗,๕๐๐	๖๒,๔๐๐	๑๒,๔๑๐	๑,๑๘๖
นครพนม	๑๕๖,๘๐๐	๙๘,๔๐๐	๗๑,๐๐๐	๑๐,๒๔๐	๑,๖๘๔
มุกดาหาร	๔๘,๘๐๐	๔๐,๕๐๐	๑๑,๙๐๐	๓,๔๖๐	๕๖๕

ที่มา : TP MAP <https://www.tpmap.in.th/2566/48>

ตารางสัดส่วนคนจนของกลุ่มจังหวัดฯ ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖

จังหวัด / กลุ่มจังหวัด	สัดส่วนคนจน (ร้อยละ)				
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
กลุ่มจังหวัดฯ	๔๙.๘๖	๔๑.๑๒	๒๒.๕๙	๕.๑๙	๐.๖๔
สกลนคร	๗.๙๕	๑๑.๗๙	๖.๘๒	๑.๖๗	๐.๐๖
นครพนม	๒๗.๗๘	๑๗.๕๒	๑๒.๙๕	๒.๐๙	๐.๓๕
มุกดาหาร	๑๔.๑๓	๑๑.๘๑	๒.๘๒	๑.๔๓	๐.๒๓

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชน, TP MAP <https://www.tpmap.in.th/2566/48>

แรงงาน (จำนวนแรงงานในภาพรวมของกลุ่ม)

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ มีกำลังแรงงานรวม ๙๖๓,๓๙๙ คน ซึ่งลดลงจากปีก่อนหน้า และจังหวัดที่มีจำนวนแรงงานสูงที่สุดคือจังหวัดสกลนคร ที่มีแรงงานจำนวน ๔๓๒,๘๒๑ คน ในขณะที่จังหวัดมุกดาหาร มีจำนวนแรงงานน้อยที่สุดอยู่ที่ ๒๔๐,๔๕๕ คน

อย่างไรก็ตาม กลุ่มจังหวัดฯ มีผู้ว่างงานในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ อยู่ที่ ๑๑,๑๓๗ คน ซึ่งลดลงจากปีก่อนหน้า และจังหวัดนครพนม เป็นจังหวัดที่มีผู้ว่างงานสูงที่สุดอยู่ที่ ๗,๒๓๗ คน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางแสดงสถานการณ์แรงงานของกลุ่มจังหวัดฯ ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖

(หน่วย : คน)

จังหวัด / กลุ่มจังหวัด	กำลังแรงงานรวม (Total Labor Force)				
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
กลุ่มจังหวัดฯ	๘๖๘,๑๓๘	๘๕๐,๙๗๗	๑,๐๑๕,๔๑๗	๙๖๓,๓๙๙	๖๗๓,๙๒๒
สกลนคร	๓๙๒,๔๗๖	๓๘๘,๘๗๘	๔๓๒,๓๗๖	๔๓๒,๘๒๑	๔๒๖,๕๗๙
นครพนม	๒๘๑,๐๔๗	๒๗๕,๗๒๐	๓๐๘,๐๒๖	๒๙๐,๐๘๓	-
มุกดาหาร	๑๙๔,๖๑๕	๑๘๖,๓๗๙	๒๗๕,๐๑๕	๒๔๐,๔๙๕	๒๔๗,๓๔๓

ที่มา : สำนักงานแรงงานจังหวัดสกลนคร นครพนม และมุกดาหาร

ตารางแสดงสถานการณ์ผู้ว่างงานของกลุ่มจังหวัดฯ ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖

(หน่วย : คน)

จังหวัด / กลุ่มจังหวัด	ผู้ว่างงาน (Unemployed)				
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
กลุ่มจังหวัดฯ	๘,๘๔๔	๙,๘๐๘	๑๘,๓๕๘	๑๑,๑๓๗	๒,๖๕๖
สกลนคร	๑,๔๑๙	๒,๗๘๓	๕,๖๕๕	๓,๓๓๕	๑,๔๔๕
นครพนม	๖,๔๕๔	๖,๐๓๗	๑๐,๙๖๙	๗,๒๓๗	-
มุกดาหาร	๙๗๑	๙๘๘	๑,๗๓๔	๕๖๕	๑,๒๑๑

ที่มา : สำนักงานแรงงานจังหวัดสกลนคร นครพนม และมุกดาหาร

การศึกษา

สถานการณ์ทางการศึกษา ในปี ๒๕๖๖ มีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น ๔๒๙,๗๔๗ คน ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๕ จำนวน ๓๙๔,๗๘๒ คน มีจำนวนครูอยู่ที่ ๒๒,๘๔๒ คน ซึ่งลดลงจาก ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ จำนวน ๑,๒๖๑ คน มีจำนวนสถานศึกษาอยู่ที่ ๒,๗๐๓ แห่ง ซึ่งลดลงจาก ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ จำนวน ๕๐ แห่ง

จังหวัดสกลนคร เป็นจังหวัดที่มีจำนวนนักเรียน จำนวนครู และจำนวนสถานศึกษามากที่สุดในกลุ่มจังหวัดฯ

ตารางจำนวนห้องเรียนของกลุ่มจังหวัดฯ ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖

(หน่วย : แห่ง)

จังหวัด / กลุ่มจังหวัด	จำนวนสถานศึกษา (สพป., สพม., อาชีวฯ, กศน. รวมทุกระดับชั้น)				
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
กลุ่มจังหวัดฯ	๒,๑๖๙	๒,๗๗๓	๒,๗๕๓	๒,๗๐๓	-
สกลนคร	๑,๒๖๘	๑,๒๖๐	๑,๒๘๕	๑,๒๕๙	๑,๓๐๖
นครพนม	๖๐๓	๑,๐๒๐	๙๗๗	๙๕๑	-
มุกดาหาร	๒๙๘	๔๙๓	๔๙๑	๔๙๓	๓,๒๐๒

ตารางจำนวนครูของกลุ่มจังหวัดฯ ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖

(หน่วย : คน)

จังหวัด / กลุ่มจังหวัด	จำนวนครู (สพป., สพม., อาชีวฯ, กศน. รวมทุกระดับชั้น)				
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
กลุ่มจังหวัดฯ	๑๖,๖๘๐	๒๓,๑๗๕	๒๔,๑๐๓	๒๒,๘๔๒	
สกลนคร	๑๐,๔๓๕	๑๐,๐๖๕	๑๐,๗๖๗	๑๐,๗๒๖	๑๔,๙๐๓
นครพนม	๔,๐๘๙	๘,๘๖๓	๘,๙๒๐	๗,๙๗๕	
มุกดาหาร	๒,๑๕๖	๔,๒๔๗	๔,๔๑๖	๔,๑๔๑	๓,๑๓๕

ตารางจำนวนนักเรียนของกลุ่มจังหวัดฯ ปี พ.ศ. ๒๕๖ - ๒๕๖๖

(หน่วย : คน)

จังหวัด / กลุ่มจังหวัด	จำนวนนักเรียนทั้งหมด				
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
กลุ่มจังหวัดฯ	๒๘๘,๓๙๖	๓๗๑,๘๖๘	๓๔๙,๖๕๙	๔๒๙,๗๔๗	
สกลนคร	๑๘๙,๔๙๙	๑๘๘,๓๑๘	๑๘๖,๖๙๑	๒๒๖,๓๒๐	๒๔๔,๑๒๙
นครพนม	๖๗,๕๖๘	๑๑๙,๙๔๓	๑๐๖,๓๕๙	๑๓๕,๔๔๑	
มุกดาหาร	๓๑,๓๒๙	๖๓,๖๐๗	๕๖,๖๐๙	๖๗,๙๘๖	๕๓,๗๖๗

ที่มา : สำนักงานศึกษาธิการภาค ๑๑, สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสกลนคร นครพนม และมุกดาหาร

ตารางรายชื่อสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาในกลุ่มจังหวัดฯ

จังหวัด	สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ	สถาบันอาชีวศึกษา
สกลนคร	๑. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร ๒. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ๓. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสกลนคร	๑. วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร ๒. วิทยาลัยสารพัดช่างสกลนคร ๓. วิทยาลัยการอาชีพสว่างแดนดิน ๔. วิทยาลัยอาชีพพรรณานิคม
นครพนม	๑. มหาวิทยาลัยนครพนม ๒. มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนม	๑. วิทยาลัยเทคนิคนครพนม ๒. วิทยาลัยเทคนิคบ้านแพง ๓. วิทยาลัยการอาชีพนาแก ๔. วิทยาลัยการอาชีพวัดโสมมังคลาราม
มุกดาหาร	๑. วิทยาลัยชุมชนมุกดาหาร	๑. วิทยาลัยการอาชีพนวมินทรราชินี มุกดาหาร ๒. วิทยาลัยเทคโนโลยีและการจัดการ ดอนตาล

ที่มา: ข้อมูลจากสำนักงานจังหวัดในกลุ่มจังหวัด และเว็บไซต์สารานุกรมเสรี, ๒๕๖๐

สาธารณสุข

จำนวนสถานพยาบาล

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ในปี พ.ศ.๒๕๖๖ มีจำนวนสถานพยาบาลจำนวน ๔๖๐ แห่ง มีเตียงคนไข้รองรับได้จำนวน ๔,๐๖๕ เตียง โดยจังหวัดสกลนครเป็นจังหวัดที่มีสถานพยาบาล และจำนวนเตียงคนไข้สูงที่สุดของกลุ่มจังหวัด

ตารางแสดงจำนวนสถานพยาบาลของกลุ่มจังหวัดฯ ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖

(หน่วย : แห่ง)

จังหวัด / กลุ่มจังหวัด	จำนวนสถานพยาบาล				
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
กลุ่มจังหวัดฯ	๔๖๐	๔๖๐	๔๖๐	๔๖๐	๔๖๐
สกลนคร	๑๘๘	๑๘๘	๑๘๘	๑๘๘	๑๘๘
นครพนม	๑๘๗	๑๘๗	๑๘๗	๑๘๗	๑๘๗
มุกดาหาร	๘๕	๘๕	๘๕	๘๕	๘๕

ตารางแสดงจำนวนเตียงคนไข้ของกลุ่มจังหวัดฯ ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖

(หน่วย : เตียง)

จังหวัด / กลุ่มจังหวัด	จำนวนเตียงคนไข้				
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
กลุ่มจังหวัดฯ	๓,๗๘๕	๓,๘๗๘	๓,๘๘๗	๓,๘๘๘	๔,๐๖๕
สกลนคร	๒,๑๙๙	๒,๒๖๒	๒,๒๖๓	๒,๒๕๙	๒,๒๕๙
นครพนม	๑,๑๐๕	๑,๑๓๕	๙๘๕	๙๗๙	๑,๑๒๙
มุกดาหาร	๔๘๑	๔๘๑	๖๓๙	๖๕๐	๖๗๗

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ในส่วนของบุคลากรทางการแพทย์ ในภาพรวมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ในปี ๒๕๖๖ มีจำนวนแพทย์อยู่ที่ ๕๘๔ คน ทันตแพทย์ อยู่ที่ ๒๐๕ คน เภสัชกร ๓๒๔ คน และพยาบาลอยู่ที่ ๓,๘๒๓ คน โดยจังหวัดสกลนครเป็นจังหวัดที่มีจำนวนบุคลากรทางการแพทย์มากที่สุด จำนวน ๒,๔๘๙ คน รองลงมาคือจังหวัดนครพนม จำนวน ๑,๕๘๓ คน และ จังหวัดมุกดาหารมีจำนวนบุคลากรทางการแพทย์น้อยที่สุด จำนวน ๘๖๔ คน

ตารางแสดงจำนวนบุคลากรทางการแพทย์ของกลุ่มจังหวัดฯ ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖

(หน่วย : คน)

จังหวัด / กลุ่ม จังหวัด	จำนวนแพทย์					จำนวนทันตแพทย์				
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
กลุ่ม จังหวัดฯ	๔๗๘	๕๔๓	๕๖๐	๕๘๔	-	๑๕๐	๑๖๒	๒๐๐	๒๐๕	-
สกลนคร	๒๒๔	๒๙๕	๒๗๘	๒๙๓	๓๒๒	๖๕	๗๗	๘๓	๘๓	๘๓

จังหวัด / กลุ่ม จังหวัด	จำนวนแพทย์					จำนวนทันตแพทย์				
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
นครพนม	๑๖๑	๑๗๖	๑๗๖	๑๗๘	๑๔๘	๕๓	๕๔	๗๕	๘๓	๖๔
มุกดาหาร	๙๓	๗๒	๑๐๖	๑๑๓	๑๑๓	๓๒	๓๑	๔๒	๓๙	๔๐

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

จังหวัด / กลุ่ม จังหวัด	จำนวนเภสัชกร					จำนวนพยาบาล				
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
กลุ่ม จังหวัดฯ	๓๐๗	๓๑๔	๓๑๓	๓๒๔	-	๓,๗๔๖	๔,๑๗๖	๔,๓๒๐	๓,๘๒๓	-
สกลนคร	๑๕๒	๑๕๙	๑๔๙	๑๕๖	๑๖๖	๑,๙๘๐	๒,๒๗๔	๒,๓๖๓	๑,๙๕๗	๒,๑๘๖
นครพนม	๙๘	๑๐๐	๑๐๓	๑๐๔	๑๐๔	๑,๑๖๕	๑,๑๘๑	๑,๒๐๗	๑,๒๑๘	๑,๐๒๔
มุกดาหาร	๕๗	๕๕	๖๑	๖๔	๖๔	๖๐๑	๗๒๑	๗๕๐	๖๔๘	๗๙๕

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ตารางแสดงผู้ป่วยนอก จำแนกตามกลุ่มสาเหตุ (๒๑ กลุ่มโรค) จากสถานบริการสาธารณสุข ของกระทรวงสาธารณสุข
ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖ (หน่วย : คน)

จังหวัด / กลุ่มจังหวัด	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
กลุ่มจังหวัดฯ	๓,๘๓๘,๒๐๓	๓,๖๕๐,๒๔๙	๔,๙๓๒,๑๒๕	๔,๖๒๕,๐๔๒	๖,๐๖๔,๕๒๙
สกลนคร	๑,๔๑๗,๕๓๘	๑,๓๖๕,๙๗๕	๑,๓๙๐,๐๓๒	๑,๕๓๗,๑๑๓	๑,๒๗๘,๓๔๘
นครพนม	๓,๘๑๕,๑๓๕	๓,๔๑๘,๓๕๐	๓,๔๔๗,๓๒๕	๓,๙๐๒,๓๖๑	๓,๓๕๐,๒๘๕
มุกดาหาร	๑,๖๕๘,๑๓๗	๑,๕๔๘,๙๘๘	๑,๖๗๔,๑๘๗	๑,๘๓๒,๐๘๕	๑,๔๓๕,๘๙๖

ที่มา: สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

ตาราง จำนวนกลุ่มเสี่ยงจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดฯ

จังหวัด / กลุ่ม จังหวัด	จำนวนผู้ติดเชื้อ				
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
กลุ่ม จังหวัดฯ	-	๗	๑๕,๙๗๙	๑๑๑,๘๙๗	๗,๗๕๖
สกลนคร	-	๑	๘,๐๕๓	๒๒,๗๐๖	๒,๑๐๗
นครพนม	-	๒	๕,๒๘๔	๓๗,๑๕๕	๑,๗๒๕
มุกดาหาร	-	๔	๒,๖๔๒	๕๒,๐๓๖	๓,๙๒๔

ที่มา: สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

โครงสร้างพื้นฐาน

คมนาคม

- การคมนาคมทางบก

โครงข่ายถนนในจังหวัดสกลนคร

โครงข่ายเส้นทางคมนาคมสายหลักที่สำคัญ ได้แก่ เส้นทางหมายเลข ๒๒ เป็นเส้นทางเชื่อมโยงจังหวัดต่าง ๆ ได้แก่ อุดรธานี สกลนคร และนครพนม และสามารถใช้เป็นเส้นทางหลักติดต่อกรุงเทพมหานครโดยผ่านทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ และเส้นทางหมายเลข ๒๑๓ เป็นเส้นทางเชื่อมโยงจังหวัดสกลนครกับจังหวัดกาฬสินธุ์ และทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๓ สายสกลนคร - บ้านดุง ที่เชื่อมระหว่างจังหวัดสกลนครกับอำเภอทางตอนใต้ของจังหวัดนครพนม มีโครงข่ายทางหลวง เป็นทางเลียบเมืองรอบนอก อยู่ในความรับผิดชอบของแขวงทางหลวงชนบทสกลนคร กรมทางหลวงชนบทและเป็นเส้นทางสายรองเชื่อมต่อกับสายหลักของกรมทางหลวง เข้าสู่แหล่งผลิตสินค้า แหล่งท่องเที่ยว แหล่งชุมชน และสถานที่อื่นๆ มีจำนวน ๖๔ สายทาง ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๑,๑๖,๙๓๙ กิโลเมตร

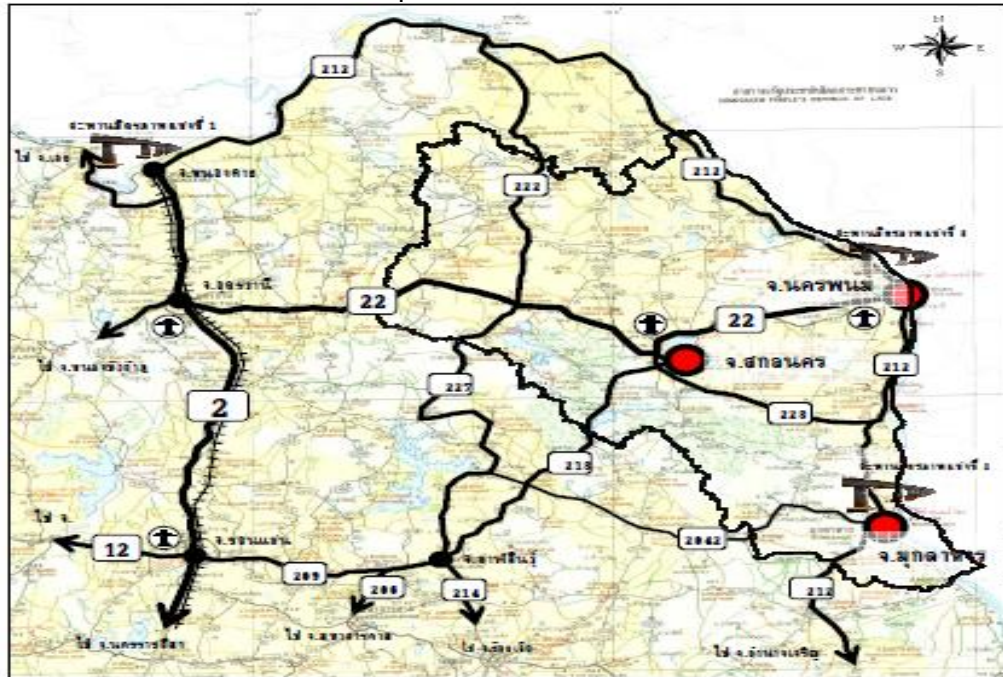
โครงข่ายถนนในจังหวัดนครพนม

โครงข่ายเส้นทางคมนาคมสายหลักมีทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒ เป็นเส้นทางที่เชื่อมโยงจังหวัดนครพนม-อุดรธานี และเป็นเส้นทางหลักเข้าสู่กรุงเทพมหานคร สำหรับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๒ เป็นเส้นทางที่เชื่อมโยงจังหวัดนครพนม กับจังหวัดหนองคาย และมุกดาหาร โครงข่ายระบบถนนของเมืองนครพนมเป็นรูปแบบระบบตารางสี่เหลี่ยม (Grid Pattern) โดยเฉพาะในบริเวณศูนย์กลางธุรกิจการค้า (Central Business District, CBD) และมีเส้นทาง ๓ ทาง คือ ถนนนิตโย ซึ่งวางในแนวตะวันออก ตะวันตกและทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๒ นี้มีลักษณะเป็นโครงข่ายถนนแบบรัศมีออกจากจุดศูนย์กลาง (Radial Network)

โครงข่ายถนนในจังหวัดมุกดาหาร

โครงข่ายเส้นทางคมนาคมสายหลักที่สำคัญ ได้แก่ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๒ เชื่อมต่อระหว่างจังหวัดอุบลราชธานี มุกดาหาร นครพนม และหนองคาย มีทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๓๔ เป็นถนนสายหลักที่เชื่อมโยงระหว่างเมืองมุกดาหารกับอำเภอดอนตาล และทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ (ถนนมุกดาหาร - นาไคร้ - กาฬสินธุ์) เป็นถนนสายหลักของอำเภอเมืองมุกดาหารที่เชื่อมต่อกับจังหวัดกาฬสินธุ์

แผนภาพแสดงระบบการคมนาคมขนส่งของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒

- การคมนาคมทางอากาศ

ท่าอากาศยานสกลนคร ตั้งอยู่ที่ ถนนสกลนคร - นครพนม ตำบลธาตุนาเวง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ให้บริการประชาชนในพื้นที่จังหวัดสกลนครและใกล้เคียง โดยมีเที่ยวบินให้บริการ จำนวน ๑ เส้นทางบิน ได้แก่ เส้นทางบิน สกลนคร - กรุงเทพฯ (ดอนเมือง) จำนวน ๓ เที่ยวบิน/วัน (ไป-กลับ) เป็นเที่ยวบินของสายการบินไทยแอร์เอเชีย จำนวน ๑ เที่ยวบิน/วัน และสายการบินนกแอร์ จำนวน ๒ เที่ยวบิน/วัน

อัตราการเจริญเติบโต จากการพิจารณาข้อมูลสถิติด้านการคมนาคมทางอากาศของจังหวัดสกลนคร ได้แก่ จำนวนเที่ยวบิน ผู้โดยสาร และการขนส่งสินค้าทางอากาศ ปีพ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๖ จำนวนเที่ยวบิน ผู้โดยสาร และการขนส่งสินค้าทางอากาศจังหวัดสกลนคร จำแนกได้ ดังนี้

ตารางข้อมูลสถิติด้านการคมนาคมทางอากาศของจังหวัดสกลนคร พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๖

รายการ	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖
จำนวนเที่ยวบิน (เที่ยวบิน)	๒,๕๓๐	๑,๑๘๖	๒,๒๘๐	๙๑๒
ผู้โดยสาร (คน)	๒๕๗,๘๔๘	๑๑๗,๒๓๖	๓๐๘,๖๕๙	๑๔๒,๑๑๗
การขนส่งสินค้าทางอากาศ (กิโลกรัม)	๒๓,๓๘๕	๑๒,๑๐๓	๒๒,๒๖๐	๓๔,๙๒๑

ที่มา: กรมท่าอากาศยาน กระทรวงคมนาคม (ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๗)

ท่าอากาศยานนครพนม ตั้งอยู่ที่พิกัด ละติจูด ๑๗ ๒๓ ๐๑.๖๔ ลองจิจูด ๑๐๔ ๓๘ ๓๔.๙๔ ระดับความสูง ๑๓๒.๘๕๘๐ เมตร บนพื้นที่ ๔,๕๐๐ ไร่ อาคารผู้โดยสาร ขาเข้า/ขาออก (คน/เที่ยว) : ๒๒๔/๑๔๙ มีขนาดทางวิ่ง ๔๕ x ๒,๕๐๐ เมตร มีพื้นที่อาคารผู้โดยสาร ๙,๓๐๐ ตร.ม. การรองรับผู้โดยสารขาออก/ขาเข้า ๔๐๐/๔๐๐ คนต่อชม. พื้นที่ลาดจอดเครื่องบิน ๗๒,๐๐๐ ตร.ม. มีเที่ยวบินให้บริการเส้นทางกรุงเทพฯ -นครพนม - กรุงเทพฯ ในทุกวัน วันละ ๓ เที่ยวบิน/วัน (ไป-กลับ)

ทั้งสองท่าอากาศยานมีสายการบินให้บริการทั้งหมด ๒ สายการบิน คือ สายการบินนกแอร์ และสายการบินไทยแอร์เอเชีย โดยมีเส้นทางการบินมีเพียงเส้นทางเดียวคือ กรุงเทพมหานคร(ดอนเมือง)

จำนวนเที่ยวบินตั้งแต่เดือนมกราคม – ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ ทั้ง ๒ ท่าอากาศยานมีจำนวนเที่ยวบินรวม ๒,๓๒๓ เที่ยวบิน จำนวนเที่ยวบินขาออกรวม ๒,๓๒๓ เที่ยวบิน และจำนวนผู้โดยสารขาเข้า จำนวน ๓๒๒,๖๑๔ คน จำนวนผู้โดยสารขาออก จำนวน ๓๒๓,๗๖๘ คน ซึ่งมีรายละเอียดการบินรายเดือนของทั้ง ๒ ท่าอากาศยานของกลุ่มจังหวัด และตามสายการบินของทั้ง ๒ บริษัท ดังตาราง

ตารางข้อมูลท่าอากาศยานสกลนคร ปี พ.ศ. ๒๕๖๖

เดือน	จำนวนเที่ยวบิน		ผู้โดยสาร (คน)		ระวางสินค้า (กก.)	
	ขาเข้า	ขาออก	ขาเข้า	ขาออก	นำเข้า	นำออก
มกราคม	๗๘	๗๘	๑๐,๒๔๓	๘,๓๗๐	๘๖๔	๐
กุมภาพันธ์	๖๘	๖๘	๘,๑๖๗	๘,๑๔๑	๘๓๖	๐
มีนาคม	๗๘	๗๘	๙,๗๙๔	๙,๓๙๘	๗๙๘	๐
เมษายน	๘๙	๘๙	๑๑,๘๔๙	๑๑,๗๗๙	๘๔๑	๐
พฤษภาคม	๘๒	๘๒	๑๒,๐๘๙	๑๒,๐๑๗	๔๙๖	๐
มิถุนายน	๑๐๓	๑๐๓	๑๒,๗๐๘	๑๒,๘๗๑	๖๗๐	๐
กรกฎาคม	๑๐๐	๑๐๐	๑๔,๙๙๔	๑๔,๙๑๔	๗๖๑	๐
สิงหาคม	๑๐๒	๑๐๒	๑๓,๕๑๖	๑๓,๑๒๙	๓๑๑	๐
กันยายน	๙๐	๙๐	๑๒,๔๓๖	๑๒,๗๗๒	๙๐๖	๐
ตุลาคม	๑๑๕	๑๑๕	๑๗,๖๘๖	๑๗,๖๐๖	๒,๙๕๓	๐
พฤศจิกายน	๑๑๘	๑๑๘	๑๕,๗๑๖	๑๕,๗๕๘	๔,๘๙๔	๐
ธันวาคม	๑๑๘	๑๑๘	๑๕,๑๐๔	๑๗,๖๒๑	๗,๙๒๓	๗
รวม	๑,๑๔๐	๑,๑๔๐	๑๕๕,๒๙๓	๑๕๕,๓๗๖	๒๒,๒๕๓	๗

ตาราง ข้อมูลท่าอากาศยานนครพนม ปี พ.ศ. ๒๕๖๖

เดือน	จำนวนเที่ยวบิน		ผู้โดยสาร (คน)	
	ขาเข้า	ขาออก	ขาเข้า	ขาออก
มกราคม	๑๒๒	๑๒๒	๑๘,๑๙๒	๑๙,๔๒๓
กุมภาพันธ์	๑๑๓	๑๑๓	๑๗,๕๗๔	๑๗,๖๖๓
มีนาคม	๑๐๕	๑๐๕	๑๖,๖๕๙	๑๗,๑๖๒

เดือน	จำนวนเที่ยวบิน		ผู้โดยสาร (คน)	
	ขาเข้า	ขาออก	ขาเข้า	ขาออก
เมษายน	๗๙	๗๙	๑๒,๙๙๙	๑๓,๒๒๙
พฤษภาคม	๙๓	๙๓	๑๕,๐๗๐	๑๕,๓๙๓
มิถุนายน	๙๐	๙๐	๑๔,๑๖๖	๑๔,๖๐๔
กรกฎาคม	๙๓	๙๓	๑๔,๓๒๗	๑๔,๗๗๐
สิงหาคม	๙๓	๙๓	๑๔,๓๗๒	๑๔,๙๘๐
กันยายน	๘๗	๘๗	๑๔,๑๙๕	๑๔,๐๘๐
ตุลาคม	๙๓	๙๓	๑๕,๓๖๑	๑๕,๑๓๖
พฤศจิกายน	๖๐	๖๐	๑๐,๐๕๖	๑๐,๒๗๕
ธันวาคม	๙๓	๙๓	๑๔,๙๘๓	๑๔,๑๒๐
รวม	๑,๑๒๑	๑,๑๒๑	๑๗๘,๓๕๔	๑๘๐,๘๓๕

ที่มา: กรมท่าอากาศยาน

ตารางสถิติเที่ยวบินของท่าอากาศยานสกลนคร ปี พ.ศ. ๒๕๖๖

สายการบิน	จำนวนเที่ยวบิน		ผู้โดยสาร		ระหว่างสินค้า (กก.)	
	ขาเข้า	ขาออก	ขาเข้า	ขาออก	นำออก	นำเข้า
NOK	๘๓๓	๘๓๓	๑๒๔,๙๗๓	๑๒๓,๔๙๕	๓๙,๐๕๓	๐
AIQ	๓๖๕	๓๖๕	๕๖,๔๐๘	๕๗,๐๒๔	๐	๐
รวม	๑,๑๙๘	๑,๑๙๘	๑๘๑,๓๘๑	๑๘๐,๕๑๙	๓๙,๐๕๓	๐

ที่มา: กรมท่าอากาศยาน

ตารางสถิติเที่ยวบินของท่าอากาศยานนครพนม ปี พ.ศ. ๒๕๖๖

สายการบิน	จำนวนเที่ยวบิน		ผู้โดยสาร	
	ขาเข้า	ขาออก	ขาเข้า	ขาออก
AIQ	๑,๐๓๖	๑,๐๓๖	๑๓๓,๕๔๑	๑๓๕,๙๕๓
NOK	๘๕	๘๕	๔๔,๘๑๓	๔๔,๘๘๒
รวม	๑,๑๒๑	๑,๑๒๑	๑๗๘,๓๕๔	๑๘๐,๘๓๕

- การคมนาคมทางน้ำ

การคมนาคมทางน้ำส่วนใหญ่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีการใช้แม่น้ำโขงในการสัญจร และค้าขายขนส่งสินค้า โดยมีเรือยนต์ข้ามฟากระหว่างประเทศไทยกับประเทศลาวที่ด่านศุลกากรอำเภอเมืองนครพนม เมืองมุกดาหาร จุดผ่อนปรนที่อำเภอธาตุพนม และอำเภออื่นๆ ที่มีเขตติดต่อกับแม่น้ำโขง ดังนี้

(๑) ท่าเทียบเรือนครพนม บ้านเวินพระบาท ตำบลเวินพระบาท อำเภอท่าอุเทน ใช้เพื่อขนส่งสินค้าและแพขนานยนต์ เป็นท่าเรือรองรับเรือขนาดไม่เกิน ๕๐๐ ตันกรอสส์

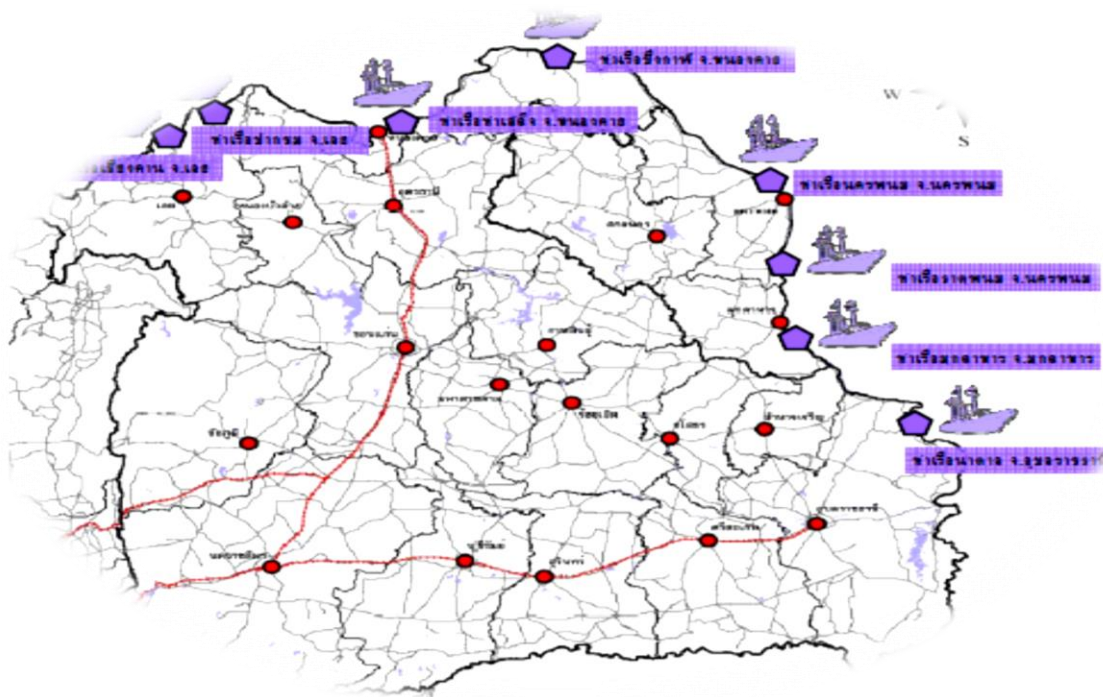
(๒) ท่าเทียบเรือบ้านแพง บ้านโพธิ์ไทร ตำบลไผ่ล้อม อำเภอบ้านแพง ใช้เพื่อขนส่งสินค้าและแพขนานยนต์ เป็นท่าเรือรองรับเรือขนาดไม่เกิน ๕๐๐ ตันกรอสส์

(๓) ท่าเทียบเรือสินค้าธาตุพนม ตำบลธาตุพนม อำเภอธาตุพนม ใช้เพื่อโดยสารและขนส่งสินค้า เป็นท่าเรือรองรับเรือขนาดไม่เกิน ๒๐ ตันกรอสส์

(๔) ท่าเทียบเรือบ้านนาหว้า อำเภอเมืองนครพนม ใช้เพื่อโดยสารและขนส่งสินค้า เป็นท่าเรือรองรับเรือขนาดไม่เกิน ๒๐ ตันกรอสส์

(๕) ท่าเทียบเรือท่าข้ามเทศบาลเมืองมุกดาหาร ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร ใช้เพื่อขนส่งคนและสินค้าจากท่าเรือมุกดาหาร ไปยังท่าเรือสะพานนาครี

แผนภาพแสดงท่าเรือที่สำคัญในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ภาพที่ ๓ ท่าเรือที่สำคัญในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

- การคมนาคมทางราง

ในปัจจุบันจังหวัดสกลนคร จังหวัดนครพนม และจังหวัดมุกดาหารยังไม่มีระบบราง ซึ่งหากต้องการเดินทางมายังจังหวัดสกลนคร จังหวัดนครพนม และจังหวัดมุกดาหาร โดยระบบรางจะต้องไปใช้บริการที่จังหวัดอุดรธานี หรือที่จังหวัดขอนแก่น

- โครงข่ายคมนาคมเชื่อมโยงระหว่างประเทศ

การคมนาคมขนส่งและเส้นทางเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านที่ผ่านกลุ่มจังหวัด มีการพัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่งตามแนวตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor) หรือเส้น R๙ สายเหมาะสม

หม่ง-เมียวดี-แม่สอด-พิษณุโลก-ขอนแก่น-กาฬสินธุ์-มุกดาหาร-สหัสขันธ์-ดงฮาบ-เว้-ดานังที่เชื่อมต่อเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงให้เป็นหนึ่งเดียวทั้งด้านการค้าและการลงทุนและทำให้โครงข่ายคมนาคมของพื้นที่สมบูรณ์มากขึ้น

ตารางแสดงระยะทางของถนนตามแนว East-West Economic Corridor

ประเทศ	ระยะทาง (ก.ม.)	สัดส่วน (%)
เมียนมาร์	๑๗๐	๑๑
ไทย	๘๐๗	๕๔
สปป.ลาว	๒๓๙	๑๖
เวียดนาม	๒๓๖	๑๙
รวม	๑,๔๙๒	๑๐๐

แผนภาพแสดง แนว East-West Economic Corridor ในประเทศไทย

โดยเส้นทางนี้เชื่อมโยงประเทศไทยกับ สปป.ลาว ที่จังหวัดมุกดาหารโดยผ่านสะพานมิตรภาพ ๒ เป็นเส้นทางเศรษฐกิจสายใหม่ (ไทย-ลาว-เวียดนาม) ทำให้การค้าระหว่างประเทศเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะอย่างยิ่งการค้าโดยการขนส่งทางบกช่วยลดต้นทุนการขนส่งสินค้าให้สามารถแข่งขันได้และจะขยายผลไปสู่ประเทศจีนและญี่ปุ่น ซึ่งจะได้รับผลประโยชน์สูงมาก เนื่องจากสามารถขนส่งสินค้าจากประเทศไทยผ่านประเทศลาวไปสู่ท่าเรือน้ำลึกที่เมืองดานังออกทางทะเลจีนใต้สู่ประเทศไต้หวันญี่ปุ่นและเกาหลีใต้ได้โดยมีระยะทางสั้นกว่าและใช้เวลาน้อยกว่าการส่งออกทางชายฝั่งทะเลตะวันออก(Eastern Seaboard) อันจะส่งเสริมให้มีการขยายปริมาณและประสิทธิภาพของการค้าชายแดนและการค้าผ่านแดนเพิ่มมากขึ้นโดยเฉพาะจังหวัดมุกดาหารจะมีบทบาทเป็นประตูสู่อินโดจีนนอกจากนั้นในกลุ่มจังหวัดยังมีการขนส่งรูปแบบต่างๆเพื่อเชื่อมโยงกับภูมิภาคอื่นๆ

แผนภาพแสดงโครงข่ายเชื่อมโยงการคมนาคมขนส่งระหว่างประเทศ

สะพานมิตรภาพ ๒ (มุกดาหาร – สะหวันนะเขต) เป็นสะพานข้ามแม่น้ำโขง เชื่อมต่อจังหวัดมุกดาหารของประเทศไทย เข้ากับแขวงสะหวันนะเขตของประเทศลาว เป็นส่วนหนึ่งของเส้นทางเศรษฐกิจตะวันตกตะวันออกซึ่งเริ่มจากพม่า ผ่าน ไทย ลาว และสิ้นสุดที่เวียดนาม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาลุ่มแม่น้ำโขงของธนาคารการพัฒนาแห่งเอเชีย ซึ่งมีความยาวทั้งหมด ๑,๖๐๐ เมตร มีความกว้าง ๑๒ เมตร และมีช่องจราจร ๒ ช่อง มูลค่าการก่อสร้างประมาณ ๗๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยแหล่งทุนในการก่อสร้างเป็นเงินกู้ยืมดอกเบี้ยต่ำจากรัฐบาลญี่ปุ่นให้กับรัฐบาลลาว ๔,๐๑๑ ล้านบาท และให้กับรัฐบาลไทย ๔,๐๗๙ ล้านบาท ใช้เวลาก่อสร้างตั้งแต่เดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ถึง เดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

ภาพ สะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ ๒ (มุกดาหาร-สะหวันนะเขต)

สะพานมิตรภาพ ๓ (นครพนม – คำม่วน) เป็นสะพานที่เชื่อมต่อระหว่างประเทศไทย (นครพนม) กับประเทศลาว (คำม่วน) พื้นที่ฝั่งไทย ที่บ้านห้อม ตำบลอาจสามารถ อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม ฝั่งลาวอยู่ที่บ้านเวินใต้ เมืองท่าแขก แขวงคำม่วนใช้งบประมาณก่อสร้างจากรัฐบาลไทยทั้งสิ้น ๑,๗๒๓ ล้านบาท มีระยะเวลาการก่อสร้างรวม ๙๐๐ วัน แล้วเสร็จในวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นเส้นทางคมนาคมขนส่งด้านการค้า และการท่องเที่ยวเชื่อมโยงจากประเทศไทย ประเทศลาว ประเทศเวียดนาม และภาคใต้ของประเทศจีน ซึ่งมีความยาวรวม ๗๘๐ เมตร ความกว้างสะพาน ๑๓ เมตร และมีช่องจราจร ๒ เพื่อเป็นการรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในปี ๒๐๑๕

ภาพ สะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ ๓ (นครพนม-คำม่วน)

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แหล่งน้ำ

สภาพแหล่งน้ำธรรมชาติโดยทั่วไปในพื้นที่จังหวัดสกลนคร

หนองหาร เป็นแหล่งน้ำธรรมชาติขนาดใหญ่ มีน้ำตลอดปี บริเวณที่ตั้งหนองหารเป็นบริเวณที่ต่ำสุดของแอ่งสกลนคร มีพื้นที่ผิวน้ำประมาณ ๑๒๓ ตารางกิโลเมตร มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ประมาณ ๑๕๘ เมตร มีความลึกเฉลี่ย ประมาณ ๒.๐๐ เมตร มีลำน้ำพุงเป็นลำน้ำสายหลักที่ไหลลงสู่หนองหาร มีน้ำไหลตลอดปี และยังมีลำน้ำที่เกิดจากเทือกเขาภูพานและเนินสูง รอบๆ หนองหาร อีก ๑๓ สาย ไหลลงสู่หนองหาร แต่มีน้ำเฉพาะในฤดู

น้ำหลาก มีเกาะแก่งมากมาย ปัจจุบันหนองหารเป็นแหล่งประมงน้ำจืดที่ใหญ่ที่สุดของจังหวัดและยังเป็นสถานที่เพาะพันธุ์ปลาน้ำจืดของกรมประมงด้วย

ลำน้ำสงคราม เป็นลำน้ำค่อนข้างใหญ่ มีปริมาณน้ำมาก ต้นกำเนิดจากเทือกเขาภูพานในเขตอำเภอส่องดาว ไหลผ่านอำเภอสว่างแดนดิน อำเภออากาศอำนวย ไปบรรจบลำน้ำโขง ที่อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม มีความยาวประมาณ ๑๘๐ กิโลเมตร

ลำน้ำพุง ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาภูพาน ในเขตอำเภอกุดบาก ช่วงตอนต้นน้ำพื้นที่ค่อนข้างชัน ทำให้มีน้ำตกอยู่หลายแห่ง ลำน้ำพุงไหลผ่าน ท้องที่อำเภอกุดบากลงสู่เขื่อนน้ำพุงของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ความจุ ๑๖๕ ล้านลูกบาศก์เมตร ไหลผ่าน อำเภอภูพาน อำเภอเต่างอย อำเภอโคกศรีสุพรรณ แล้วไหลลงสู่หนองหานที่บ้านดอนยาง อำเภอเมืองฯ มีความยาว ประมาณ ๙๐ กิโลเมตร

ลำน้ำยาม เป็นลำน้ำขนาดเล็ก ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาภูพานในเขตอำเภวาริชภูมิ ไหลผ่านอำเภอส่องดาว อำเภอสว่างแดนดิน อำเภอเจริญศิลป์ อำเภอวานรนิวาส อำเภอพรรณานิคม และอำเภออากาศอำนวย แล้วไหลไปบรรจบลำน้ำสงคราม มีความยาว ประมาณ ๗๐ กิโลเมตร

ลำน้ำห้วยปลาหาง เป็นลำน้ำขนาดเล็กต้นน้ำอยู่ในเขตอำเภวาริชภูมิ ไหลผ่านอำเภอสว่างแดนดิน อำเภอพังโคน และไปบรรจบลำน้ำอูน ในเขตอำเภอพรรณานิคม มีความยาวประมาณ ๖๕ กิโลเมตร

ลำน้ำอูน เป็นลำน้ำขนาดกลาง ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาภูพาน ในเขตอำเภอกุดบากและอำเภอนิคมน้ำอูน ไหลลงสู่เขื่อนน้ำอูน ซึ่งเป็นเขื่อนขนาดใหญ่ที่สุดของจังหวัดสกลนคร สามารถเก็บกักน้ำได้ ๕๒๐ ล้านลูกบาศก์เมตร แล้วไหลผ่านอำเภวาริชภูมิ อำเภอพังโคน อำเภอพรรณานิคม อำเภอเมือง ฯ ไปบรรจบลำน้ำสงครามในเขตอำเภอกุสุมาลย์ และมีส่วนที่เป็นสาขาไหลลงสู่หนองหาร เป็นลำน้ำที่ได้พัฒนาเพื่อให้เกิดประโยชน์ ทางเกษตรมากที่สุด เนื่องจากมีปริมาณน้ำมากไหลผ่านพื้นที่ราบ ซึ่งเป็นแหล่งอุดมสมบูรณ์ของจังหวัดสกลนครได้มีการพัฒนาให้มีการกระจายน้ำชลประทานในระดับแปลงนา การจัดรูปที่ดิน พื้นที่ประมาณ ๑๖๔,๕๗๔ ไร่ เขตพื้นที่อำเภอพังโคน อำเภอพรรณานิคม และอำเภอเมืองสกลนคร นอกจากนี้จะมีการส่งเสริมให้เกษตรกรทำนาตามฤดูกาลแล้ว ยังมีการส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกพืชในช่วงฤดูแล้ง ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจของจังหวัดสกลนครทำให้เศรษฐกิจของจังหวัดสกลนครมีมูลค่าสูงมาก

ลำน้ำก่ำ เป็นลำน้ำขนาดเล็ก ต้นน้ำเกิดจากหนองหาร ไหลไปทางด้านทิศตะวันออกของหนองหาร ผ่านอำเภอโพนนาแก้ว อำเภอเมืองฯ อำเภอโคกศรีสุพรรณ อำเภอนาแก แล้วไปบรรจบลำน้ำโขง ที่อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม มีความยาวประมาณ ๘๐ กิโลเมตร

สภาพแหล่งน้ำธรรมชาติโดยทั่วไปในพื้นที่จังหวัดนครพนม

แม่น้ำโขง มีแหล่งกำเนิดจากประเทศจีนเป็นเส้นกั้นเขตแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยถือร่องน้ำลึกเป็นแนวเขตเป็นแม่น้ำขนาดใหญ่ที่มีความลึกและยาวมาก มีปริมาณน้ำไหลมากตลอดปีไหลผ่านอำเภอบ้านแพง อำเภอท่าอุเทน อำเภอเมืองนครพนม และอำเภอธาตุพนม เป็นระยะทางประมาณ ๑๕๓ กิโลเมตร แล้วไหลลงใต้ผ่านจังหวัดมุกดาหารอุบลราชธานี เข้าสู่ประเทศสาธารณรัฐกัมพูชา และออกสู่ทะเลที่ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามจึงนับได้ว่าเป็นแม่น้ำสำคัญทั้งทางเกษตร เศรษฐกิจและการเมืองของจังหวัดนครพนม

แม่น้ำสงคราม มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาภูพานเขตอำเภอวังสามหมอจังหวัดอุดรธานี มีความยาวทั้งสิ้นประมาณ ๔๒๐ กิโลเมตรที่เกิดจากการรวมตัวของลำน้ำสาขาหลายสายจากป่าดงพญาไฟ-ป่าดง พระเจ้าอุเทนแห่งชาติภูผาเหล็ก อำเภอส่องดาว จังหวัดสกลนคร รวมถึงฝั่งตะวันตกของตาดภูวง บริเวณเขาลาดต่ำขอบภูพาน แม่น้ำสงครามจะไหลขึ้นทิศเหนือผ่านอำเภอหนองหานอำเภอบ้านดุงจังหวัดอุดรธานีและเฉียดเข้าไปในเขตอำเภอบ้านม่วง อำเภอคำตากล้า จังหวัดสกลนคร จากนั้นเปลี่ยนทิศทางไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ผ่านอำเภอพรเจริญ อำเภอเซกาจังหวัดหนองคายแล้ววกไปทางทิศตะวันออกเข้าเขตอำเภอศรีสงครามผ่านตำบลสามผงท่าบ่อสงคราม นาเดื่อ ไปออกแม่น้ำโขงไหลตลอดปีจึงมีความสำคัญไม่น้อยในด้าน การเพาะปลูกและน้ำกินน้ำใช้ของชาว

นครพนมนอกจากนี้แม่น้ำสงครามยังมีลำน้ำสาขาสายหลักหลายสาย เช่น ลำน้ำหาม ลำน้ำอูน ลำน้ำเมา ลำน้ำซาง โดยมีภูทอกภูสิงห์ภูลังกาและเทือกเขาภูพานด้านทิศเหนือเป็นแนวบังคับ

ลำน้ำก่ำ มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาภูพานในเขตจังหวัดสกลนครไหลไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ผ่านเข้าจังหวัดนครพนม ผ่านอำเภอนาแก อำเภอปลาปาก อำเภอเรณูนครเป็นระยะทางยาวประมาณ ๖๐ กิโลเมตร แล้วไหลลงสู่แม่น้ำโขงทางตอนใต้ที่บ้านน้ำก่ำ อำเภอธาตุพนม

ลำน้ำอูน มีต้นกำเนิดที่หนองหาร จังหวัดสกลนคร เป็นเส้นแบ่งเขตระหว่างอำเภอ ท่าอุเทนกับอำเภอศรีสงคราม ไหลทางทิศเหนือผ่านเข้าจังหวัดนครพนม ในท้องที่อำเภอนาหว้า และอำเภอศรีสงครามแล้วไหลลงสู่แม่น้ำสงครามที่อำเภอศรีสงคราม

ลำน้ำยาม มีต้นกำเนิดที่จังหวัดสกลนคร ไหลผ่านอำเภอศรีสงครามมาบรรจบกับลำน้ำสงครามที่บ้านปากยาม ตำบลสามผง อำเภอธาตุพนม และยังมีลำห้วย และหนองบึงต่างๆที่สำคัญ สามารถพัฒนาแหล่งน้ำเหล่านี้มาใช้ประโยชน์ได้ เช่น

- หนองญาติ เป็นหนองน้ำประวัตินิศาตร์ หรือหนองหาน ๒ เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจอยู่ริมถนนคนละฟากกับหนองญาติ บนถนนสายนครพนม - นาแก ห่างจากตัวจังหวัดเพียง ๖ กิโลเมตร

- ลำห้วยบังกอ มีต้นกำเนิดในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ท้องที่ตำบลกรูคุ ไหลผ่านตำบลกรูคุ บ้านผึ่งหนองญาติ แล้วไหลลงสู่แม่น้ำโขงที่ตำบลท่าค้อ มีความยาวประมาณ ๕๐ กิโลเมตร

- ลำห้วยบัวหวด มีต้นน้ำกำเนิดในเขตตำบลปลาปาก อำเภอปลาปาก ไหลผ่านตำบลคำเตย ตำบลบ้านกลางมีความยาวประมาณ ๓๒ กิโลเมตร

- ลำห้วยบังขั้ง ต้นกำเนิดจากห้วยหินชะแนนในเขตอำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดสกลนครถึงฤดูแล้งน้ำจะลดลงมาก บางตอนจะแห้งเหือด ถึงฤดูฝนน้ำจะไหลเชี่ยวลงสู่ลำน้ำที่บ้านปากบังตำบลพิมานอำเภอนาแกและยังมีลำน้ำยมห้วยลังกาห้วยทวยห้วยบ่อห้วยหนองเขา ห้วยกระเบา หนองไซวานหนองสาหร่ายลำน้ำเมา ห้วยเซกาใหญ่ เป็นต้นแหล่งน้ำดังกล่าวนี้มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่นเป็นอย่างมาก

สภาพแหล่งน้ำธรรมชาติโดยทั่วไปในพื้นที่จังหวัดมุกดาหาร

แม่น้ำโขง ไหลผ่านเขตจังหวัดมุกดาหาร เป็นแหล่งน้ำที่ชาวบ้านได้อาศัยน้ำเพื่อการดำรงชีวิต ถือเป็นสายน้ำหลักของจังหวัด มีระบบการไหลของน้ำตามธรรมชาติ มีความกว้างของลำน้ำ มีเกาะแก่งเป็นภาพรวมที่สวยงามตามธรรมชาติ หากทรายริมฝั่งแม่น้ำโขงจะเป็นทรายทองที่สวยงาม มีเกร็ดสีทองระยิบระยับ มีลานทรายยื่นออกไปกลางแม่น้ำที่บ้านชะโนด และบ้านพาลูกา อำเภอหว้านใหญ่ สาขาของลำน้ำโขง ในเขตจังหวัดมุกดาหารมีอยู่สี่สายที่สำคัญคือ

ห้วยชะโนดอยู่ทางทิศเหนือของจังหวัด ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาภูพาน ในเขตอำเภอดงหลวง ไหลผ่านอำเภอดงหลวงไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ไปบรรจบแม่น้ำโขง ทางตอนใต้ของกิ่งอำเภอหว้านใหญ่ มีความยาวประมาณ ๕๓ กิโลเมตร

ห้วยบางทรายอยู่ทางตอนเหนือของจังหวัด มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาภูพานในเขตอำเภอดงหลวง ไหลผ่านทางตอนใต้ของอำเภอดงหลวง ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ไปบรรจบแม่น้ำโขงทางตอนเหนือของอำเภอเมือง ฯ มีความยาวประมาณ ๑๗๐ กิโลเมตร

ห้วยมุกมีต้นกำเนิดจากเทือกเขาภูพานทางทิศตะวันตกในเขตอำเภอดงหลวง แล้วไหลไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ผ่านอำเภอเมือง ฯ ไปบรรจบแม่น้ำโขง มีความยาวประมาณ ๑๒๖ กิโลเมตร

ห้วยบังอี่อยู่ทางตอนใต้ของพื้นที่จังหวัด มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาภูพานทางทิศตะวันตกในเขตอำเภอหนองสูง แล้วไหลไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ผ่านเขตอำเภอนิคมน้ำจืดไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ไปบรรจบแม่น้ำโขงในเขตอำเภอดอนตาล มีความยาวประมาณ ๑๔๕ กิโลเมตร

กลุ่มจังหวัดมีอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ๒ แห่ง คือ เขื่อนน้ำอูน และเขื่อนน้ำพุง ซึ่ง ๒ เขื่อนนี้สามารถเก็บกักน้ำได้สูงสุดประมาณ ๙๘๐ ล้านลูกบาศก์เมตร

กลุ่มจังหวัดมีอ่างเก็บน้ำขนาดกลางในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ๕๘ แห่ง ซึ่งจังหวัดสกลนคร มีจำนวน ๒๙ แห่ง
จังหวัดนครพนม จำนวน ๑๒ แห่ง และจังหวัดมุกดาหาร จำนวน ๑๗ แห่ง
ตารางสรุปสภาพน้ำในอ่างเก็บน้ำขนาดกลาง พ.ศ. 2567

ลำดับ	อ่างเก็บน้ำ	จังหวัด	ความจุ รนก. (ล้าน ลบ.ม.)	ปริมาณน้ำ รนก. ต่ำสุด (ล้าน ลบ.ม.)
๑	อ่างฯ ภูเพ็ก อ.พรรณานิคม	สกลนคร	๒.๗๐๐	๐.๑๗๕
๒	อ่างฯ ห้วยเตี้ยก อ.เมือง	สกลนคร	๔.๐๐๐	๐.๒๔๐
๓	อ่างฯ ห้วยโทห้วยยาง อ.โคกศรีสุพรรณ	สกลนคร	๗.๗๕๐	๐.๗๐๐
๔	อ่างฯ ห้วยหวด อ.เต่างอย	สกลนคร	๒๑.๐๐๐	๑.๒๘๕
๕	อ่างฯ ห้วยโป่ง อ.พังโคน	สกลนคร	๑.๖๓๐	๐.๓๘๐
๖	อ่างฯ ห้วยกระเณอ อ.กุดบาก	สกลนคร	๘.๙๙๐	๐.๗๐๐
๗	อ่างฯ ห้วยโทง อ.วานรนิวาส	สกลนคร	๗.๖๐๐	๐.๐๔๐
๘	อ่างฯ ห้วยทรายสว่าง อ.สว่างแดนดิน	สกลนคร	๑.๑๐๐	๐.๑๒๒
๙	อ่างฯ ห้วยก้านเหลือง อ.ส่องดาว	สกลนคร	๕.๙๐๐	๐.๕๒๐
๑๐	อ่างฯ ห้วยชีหิน อ.ภูพาน	สกลนคร	๔.๐๐๐	๐.๕๕๐
๑๑	อ่างฯ ห้วยคำ อ.วานรนิวาส	สกลนคร	๖.๕๐๐	๐.๔๐๐
๑๒	อ่างฯ ห้วยซวง อ.วานรนิวาส	สกลนคร	๖.๐๐๐	๐.๔๐๐
๑๓	อ่างฯ ห้วยรังแร้ง อ.บ้านม่วง	สกลนคร	๒.๒๐๐	๐.๒๐๐
๑๔	อ่างฯ ห้วยหินแตก อ.พรรณานิคม	สกลนคร	๑.๕๐๐	๐.๑๕๐
๑๕	อ่างฯ ห้วยน้ำบ่อ อ.เมือง	สกลนคร	๒.๒๐๐	๐.๑๕๐
๑๖	อ่างฯ ห้วยแซ่ อ.ภูพาน	สกลนคร	๓.๘๐๐	๐.๒๒๕
๑๗	อ่างฯ ห้วยนาอ่าง อ.เต่างอย	สกลนคร	๑.๘๒๐	๐.๑๙๕
๑๘	อ่างฯ น้ำซับคำโรงสี อ. บ้านม่วง	สกลนคร	๒.๐๐๐	๐.๕๐๐
๑๙	อ่างฯ บ้านดงมะไฟ อ. บ้านม่วง	สกลนคร	๑.๐๐๐	๐.๑๐๐
๒๐	อ่างฯ ห้วยทราย อ. โคกศรีสุพรรณ	สกลนคร	๑.๕๐๐	๐.๐๐๓
๒๑	อ่างฯ ห้วยทรายขมิ้น อ.เมือง	สกลนคร	๓.๑๘๐	๐.๑๑๘
๒๒	อ่างฯ ห้วยคำบากน้อย อ.สว่างแดนดิน	สกลนคร	๔.๐๐๐	๐.๔๙๕
๒๓	อ่างฯ ห้วยหินชะแนนใหญ่ อ.กุสุมาลย์	สกลนคร	๑๒.๕๐๐	๐.๑๗๐

๒๔	อ่างฯ ห้วยคำผักหนาม อ.บ้านม่วง	สกลนคร	๒.๙๑๐	๐.๒๔๐
๒๕	อ่างฯ โคกภูใหม่ ๒ อ.ภูพาน	สกลนคร	๑.๐๐๐	๐.๑๒๐
๒๖	อ่างฯ ห้วยเค็ก อ.เมือง	สกลนคร	๑.๕๐๐	๐.๑๑๐
๒๗	อ่างฯ ห้วยเรือ อ.เมือง	สกลนคร	๒.๙๐๐	๐.๘๐๐
๒๘	อ่างฯ ห้วยอ่าง อ.เมือง	สกลนคร	๑.๕๐๐	๐.๐๗๐
๒๙	อ่างฯ ห้วยทรายตอนบน ๑ อ.เมือง	สกลนคร	๒.๑๐๐	๐.๒๕๐
๓๐	อ่างฯ ห้วยหินชะแนน	นครพนม	๒.๔๐๐	๐.๕๐๐
๓๑	อ่างฯ ห้วยผักดอก	นครพนม	๒.๘๐๐	๑.๔๑๕
๓๒	อ่างฯ ห้วยก้านเหลือง	นครพนม	๗.๔๐๘	๑.๗๐๐
๓๓	อ่างฯ ห้วยศรีคุณ	นครพนม	๒.๓๑๒	๐.๔๒๕
๓๔	อ่างฯ บ้านดงน้อย	นครพนม	๕.๒๐๐	๑.๑๖๐
๓๕	อ่างฯ ห้วยแคน	นครพนม	๑๑.๐๑๔	๓.๖๒๔
๓๖	อ่างฯ ห้วยส้มโฮง	นครพนม	๓.๑๑๙	๐.๕๔๐
๓๗	อ่างฯ บุ่งหมากโม่ง	นครพนม	๒.๑๙๐	๐.๙๗๐
๓๘	อ่างฯ ห้วยนางอ	นครพนม	๓.๓๐๐	๑.๕๖๘
๓๙	อ่างฯ ห้วยกกคุณ	นครพนม	๒.๐๐๐	๐.๗๒๐
๔๐	อ่างฯ ห้วยกะเบา	นครพนม	๕.๑๐๐	๓.๐๓๒
๔๑	อ่างฯ ห้วยวังม่วง	นครพนม	๑.๕๐๐	๐.๗๒๓
๔๒	อ่างฯ ห้วยขี้เหล็ก	มุกดาหาร	๒๖.๗๕	๒.๐๐
๔๓	อ่างฯ ห้วยชะโนด	มุกดาหาร	๑๘.๔๐	๐.๖๕
๔๔	อ่างฯ ห้วยมุก	มุกดาหาร	๔.๙๐	๐.๒๐
๔๕	อ่างฯ ห้วยหินลับ	มุกดาหาร	๔.๐๐	๐.๖๐
๔๖	อ่างฯ ห้วยไร่	มุกดาหาร	๒.๘๐	๐.๑๑
๔๗	อ่างฯ ห้วยไผ่	มุกดาหาร	๑๒.๘๐	๐.๘๐
๔๘	อ่างฯ ห้วยพุ	มุกดาหาร	๔.๕๐	๐.๗๐
๔๙	อ่างฯ ห้วยพุง	มุกดาหาร	๔.๐๐	๐.๘๐

๕๐	อ่างฯ ห้วยทา	มุกดาหาร	๒.๒๓	๐.๕๓
๕๑	อ่างฯ ห้วยหอย	มุกดาหาร	๒.๐๐	๐.๓๐
๕๒	อ่างฯ ห้วยขี้เหล็ก (ตอนบน)	มุกดาหาร	๑.๒๐	๐.๓๑
๕๓	อ่างฯ ห้วยไร่ ๒	มุกดาหาร	๒.๖๘	๐.๐๓
๕๔	อ่างฯ ห้วยแคน	มุกดาหาร	๒.๑๐	๐.๐๙
๕๕	อ่างฯ ห้วยหมากไฟ	มุกดาหาร	๑.๕๐	๐.๔๕
๕๖	อ่างฯ ห้วยขาน้ำ	มุกดาหาร	๑.๗๐	๐.๓๒
๕๗	อ่างฯ ห้วยไม้ตู	มุกดาหาร	๑.๗๐	๐.๒๔
๕๘	อ่างฯ ห้วยหินลาด	มุกดาหาร	๑.๓๕	๐.๑๗

ตาราง ประเภทแหล่งน้ำในกลุ่มจังหวัด (แห่ง)

จังหวัด	ปี	อ่างเก็บน้ำ	ฝายคอนกรีต	สระ หนอง	รวม
สกลนคร	๒๕๖๒	๑๖๕	๘๗	๒	๒๕๔
	๒๕๖๓	๑๖๕	๘๗	๒	๒๕๔
	๒๕๖๔	๑๖๕	๘๙	๑	๒๕๕
	๒๕๖๕	๑๖๕	๙๐	๑	๒๕๖
	๒๕๖๖	๒๘๑	๑๗๑	๑	๔๕๓
นครพนม	๒๕๖๒	๒๐๙	-	-	๒๐๙
	๒๕๖๓	๒๐๙	๕	๘	๒๒๒
	๒๕๖๔	๒๐๙	-	-	๒๐๙
	๒๕๖๕	๒๐๙	-	-	๒๐๙
	๒๕๖๖	๒๐๙	-	-	๒๐๙
มุกดาหาร	๒๕๖๒	๒๒	-	-	๒๒
	๒๕๖๓	๒๒	-	-	๒๒
	๒๕๖๔	๒๑	-	-	๒๑
	๒๕๖๕	๒๒	-	-	๒๒

จังหวัด	ปี	อ่างเก็บน้ำ	ฝายคอนกรีต	สระ หนอง	รวม
	๒๕๖๖	๒๒	-	-	๒๒
กลุ่มจังหวัดฯ	๒๕๖๒	๓๙๖	๘๗	๒	๔๘๕
	๒๕๖๓	๓๙๖	๙๒	๑๐	๔๙๘
	๒๕๖๔	๓๙๕	๘๙	๑	๔๘๕
	๒๕๖๕	๓๙๖	๙๐	๑	๔๘๗
	๒๕๖๖	๕๑๒	๑๗๑	๑	๖๘๔

ที่มา: สถิติจังหวัดในกลุ่มจังหวัด

ตาราง ปริมาณน้ำที่เก็บเฉลี่ยทั้งปีของประเภทแหล่งน้ำของกลุ่มจังหวัด (ล้านลูกบาศก์เมตร)

จังหวัด	ปี	อ่างเก็บน้ำ	ฝายคอนกรีต	ประตูละบายน้ำ	รวม
สกลนคร	๒๕๖๒	๘๙๙.๐๓	๐.๗๖	๑.๘๗	๙๐๑.๖๖
	๒๕๖๓	๘๙๙.๐๓	๐.๗๖	๑.๘๗	๙๐๑.๖๖
	๒๕๖๔	๙๐๕.๒๖	๐.๗๖	๒๖๘.๗๙	๑,๑๗๔.๘๑
	๒๕๖๕	๙๐๕.๒๖	๐.๗๖	๒๖๘.๗๙	๑,๑๗๔.๘๑
	๒๕๖๖	๙๐๕.๒๖	๐.๗๖	๒๖๘.๗๙	๑,๑๗๔.๘๑
นครพนม	๒๕๖๒	๕๓.๕๖	๑.๘๐	๕๑.๗๐	๑๐๗.๐๖
	๒๕๖๓	๕๓.๕๖	๑.๘๐	๕๑.๗๐	๑๐๗.๐๖
	๒๕๖๔	๕๓.๕๖	๑.๘๐	๕๑.๗๐	๑๐๗.๐๖
	๒๕๖๕	๕๓.๕๖	๑.๘๐	๕๑.๗๐	๑๐๗.๐๖
	๒๕๖๖	๕๓.๕๖	๑.๘๐	๕๑.๗๐	๑๐๗.๐๖
มุกดาหาร	๒๕๖๒	๖๒.๐๑	-	-	๖๒.๐๑
	๒๕๖๓	๖๓.๙๘	-	-	๖๓.๙๘
	๒๕๖๔	๑๐๔.๒๐	-	-	๑๐๔.๒๐
	๒๕๖๕	๑๐๔.๒๐	-	-	๑๐๔.๒๐
	๒๕๖๖	๑๐๔.๒๐	-	-	๑๐๔.๒๐
กลุ่มจังหวัด	๒๕๖๒	๑,๐๑๔.๖๐	๒.๕๖	๕๓.๕๗	๑,๐๗๐.๗๓
	๒๕๖๓	๑,๐๑๖.๕๗	๒.๕๖	๕๓.๕๗	๑,๐๗๒.๗๐

จังหวัด	ปี	อ่างเก็บน้ำ	ฝายคอนกรีต	ประตูละบายน้ำ	รวม
	๒๕๖๔	๑,๐๖๓.๐๒	๒.๕๖	๓๒๐.๔๙	๑,๓๘๖.๐๗
	๒๕๖๕	๑,๐๖๓.๐๒	๒.๕๖	๓๒๐.๔๙	๑,๓๘๖.๐๗
	๒๕๖๖	๑,๐๖๓.๐๒	๒.๕๖	๓๒๐.๔๙	๑,๓๘๖.๐๗

ป่าไม้

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ มีพื้นที่ป่าไม้ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ทั้งสิ้น ๒,๓๕๗,๙๑๐.๓๙ ไร่ โดยจังหวัดสกลนคร เป็นจังหวัดที่มีเนื้อที่ป่าไม้สูงที่สุด อยู่ที่ ๑,๐๓๖,๓๑๖.๗๘ ไร่ ในขณะที่จังหวัดนครพนมมีเนื้อที่ป่าไม้น้อยที่สุดอยู่ที่ ๔๗๓,๗๒๔.๕๕ ไร่

ตารางแสดงเนื้อที่ป่าไม้ของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดฯ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖

จังหวัด / กลุ่ม จังหวัด	๒๕๖๒		๒๕๖๓		๒๕๖๔	
	เนื้อที่ป่า (ไร่)	ร้อยละ พ.ท.จว.	เนื้อที่ป่า (ไร่)	ร้อยละ พ.ท.จว.	เนื้อที่ป่า (ไร่)	ร้อยละ พ.ท.จว.
กลุ่ม จังหวัดฯ	๒,๔๐๒,๐๖๓.๐๐	๖๔.๖๗	๒,๓๘๙,๕๙๕.๘๔	๖๔.๓๗	๒,๓๗๖,๒๔๕.๗๙	๖๔.๐๔
สกลนคร	๑,๐๕๗,๖๖๖.๖๗	๑๗.๖๗	๑,๐๕๑,๙๗๓.๒๔	๑๗.๕๗	๑,๐๔๗,๒๑๖.๒๓	๑๗.๔๙
นครพนม	๔๙๓,๓๔๐.๒๐	๑๔.๐๐	๔๘๗,๕๕๘.๔๒	๑๓.๘๔	๔๗๙,๗๑๖.๐๒	๑๓.๖๒
มุกดาหาร	๘๕๑,๐๕๖.๐๔	๓๓.๐๐	๘๕๐,๐๖๔.๑๘	๓๒.๙๖	๘๔๙,๓๑๓.๕๔	๓๒.๙๓
จังหวัด / กลุ่ม จังหวัด	๒๕๖๕		๒๕๖๖			
	เนื้อที่ป่า (ไร่)	ร้อยละพ.ท.จว.	เนื้อที่ป่า (ไร่)	ร้อยละพ.ท.จว.		
กลุ่ม จังหวัดฯ	๒,๓๕๗,๙๑๐.๓๙	๖๓.๖๔				
สกลนคร	๑,๐๓๖,๓๑๖.๗๘	๑๗.๓๑	๑,๕๓๘,๕๐๗.๐๐	๒๕.๖๓		
นครพนม	๔๗๓,๗๒๔.๕๕	๑๓.๔๕				
มุกดาหาร	๘๔๗,๘๖๙.๐๖	๓๒.๘๘	๘๔๕,๕๐๖.๓๖	๓๒.๗๙		

ที่มา : กรมป่าไม้ <http://forestinfo.forest.go.th/Content.aspx?id=1>

ภัยธรรมชาติของกลุ่มจังหวัด

อุทกภัย

อุทกภัย เป็นสาธารณภัยที่เกิดจากฝนตกหนัก และฝนตกสะสมเป็นเวลานาน ทำให้เกิดน้ำป่าไหลหลาก น้ำท่วมฉับพลัน น้ำท่วมขัง และน้ำล้นตลิ่ง ประชาชนได้รับความเดือดร้อน สิ่งสาธารณะประโยชน์และทรัพย์สินของประชาชนในกลุ่มจังหวัดได้รับความเสียหาย ในช่วงฤดูฝนแต่ละปีมีร่องกตอากาศต่ำพัดผ่านพื้นที่จังหวัดในกลุ่มจังหวัด ซึ่งทำให้เกิดอุทกภัยและมีดินโคลนถล่มขึ้นในบางพื้นที่ ถือเป็นปัญหาด้านสาธารณภัย เมื่อเกิดฝนตกสะสมเป็นเวลานาน ในช่วงฤดูฝน ของทุกปี ส่งผลให้เกิดปริมาณน้ำไหลบ่าเข้าท่วมพื้นที่ทำการเกษตรและทรัพย์สินของประชาชน สาเหตุสำคัญจากการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวันของมนุษย์ทั้งการตั้งชุมชน การก่อสร้างต่างๆ การทำการเกษตร การเผาป่าและการตัดไม้ลำลายป่า ล้วนเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้อุทกภัยทวีความรุนแรงมากขึ้น

ตาราง สถิติสถานการณ์อุทกภัยของกลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖

จังหวัด	ปี	จำนวนครั้งที่เกิดเหตุ (ครั้ง)	พื้นที่ประสบภัย (อำเภอ)	จำนวนครัวเรือน	พื้นที่การเกษตร (ไร่)	มูลค่าความเสียหาย (บาท)
สกลนคร	๒๕๖๒	๑๓	๑๓	๑๐,๗๖๗	๘๕,๓๒๒.๒๕	๖๕,๓๕๙,๙๕๘.๒๕
	๒๕๖๓	-	-	-	-	ไม่ประกาศภัย
	๒๕๖๔	-	-	-	-	ไม่ประกาศภัย
	๒๕๖๕	-	-	-	-	ไม่ประกาศภัย
	๒๕๖๖	๑	๑๕	๑๑,๑๕๗	๗๓,๓๑๙.๒๑	๗๒,๓๖๘,๒๒๔.๔๐
นครพนม	๒๕๖๒	๑	๑๒	๑๒,๔๕๕	๒๒,๒๐๙	๑๒,๕๗๒,๙๖๓
	๒๕๖๓	-	-	-	-	ไม่ประกาศภัย
	๒๕๖๔	-	-	-	-	ไม่ประกาศภัย
	๒๕๖๕	-	-	-	-	ไม่ประกาศภัย
	๒๕๖๖	-	-	-	-	ไม่ประกาศภัย
มุกดาหาร	๒๕๖๒	๑	๗	๒๑,๑๑๗	๓๑,๕๕๕.๗๑	๕๓,๕๐๒,๖๙๘.๒๕
	๒๕๖๓	๗	๗	๔๗๐	-	-
	๒๕๖๔	๒	๒	๖๓๕	-	๕๖๗,๐๐๐
	๒๕๖๕	๑๓	๕	๒๐๙	๔๕	-
	๒๕๖๖	๗	๖	๒๕๙๙	๑๑,๔๑๓	๗,๕๕๘,๓๑๕.๑๒
กลุ่มจังหวัดฯ	๒๕๖๒	๑๕	๓๒	๔๔,๓๓๙	๑๓๙,๐๘๗	๖๖,๐๗๕,๖๖๑
	๒๕๖๓	-	-	-	-	ไม่ประกาศภัย

จังหวัด	ปี	จำนวนครั้งที่เกิดเหตุ (ครั้ง)	พื้นที่ประสบภัย (อำเภอ)	จำนวนครัวเรือน	พื้นที่การเกษตร (ไร่)	มูลค่าความเสียหาย (บาท)
	๒๕๖๔	๒	๒	๖๓๕	-	๕๖๗,๐๐๐
	๒๕๖๕	๑๓	๕	๒๐๙	๔๕	ไม่ประกาศภัย
	๒๕๖๖	๘	๒๑	๑๓,๗๕๖	๘๔,๗๓๒.๒๑	๗๙,๙๒๖,๕๓๙.๕๒

ที่มา : สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด ๓ จังหวัด

วาทภัย

วาทภัย เป็นสาธารณภัยที่สาเหตุมาจากพายุลมแรง จนทำให้เกิดความเสียหายแก่อาคาร บ้านเรือน ต้นไม้ และสิ่งก่อสร้าง รวมถึงชีวิตประชาชน โดยมีสาเหตุจากปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ คือ พายุฝนฟ้าคะนอง พายุฤดูร้อน และพายุหมุนเขตร้อน (ดีเปรสชัน ไชนัน และไต้ฝุ่น) โดยเฉพาะพายุหมุนเขตร้อนเป็นปัญหาด้านสาธารณภัยที่สำคัญอีกประการหนึ่ง ที่มีผลกระทบต่อนพื้นที่กลุ่มจังหวัด เนื่องจากจังหวัดสกลนคร จังหวัดนครพนม และจังหวัดมุกดาหาร มีความเสี่ยงภัยและความล่อแหลมที่จะเกิดพายุเขตร้อน อยู่ในช่วงฤดูมรสุมกับฤดูร้อนเป็นระยะเวลาที่ดวงอาทิตย์ กำลังเคลื่อนผ่านเส้นศูนย์สูตรขึ้นไปยังซีกโลกเหนือ พื้นดินมีการสะสมความร้อนทำให้เกิดอากาศร้อน และมีพายุฝนฟ้าคะนอง ส่งผลให้บริเวณนี้เป็นศูนย์กลางของพายุเคลื่อนที่ผ่านได้รับผลกระทบมากที่สุด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความรุนแรงของพายุที่เคลื่อนที่เข้ามาในพื้นที่ และเกิดอันตรายต่อทรัพย์สินและชีวิตได้

ตาราง สถิติสถานการณ์วาทภัยของกลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖

จังหวัด	ปี	จำนวนครั้งที่เกิดเหตุ (ครั้ง)	พื้นที่ประสบภัย (อำเภอ)	จำนวนครัวเรือน	พื้นที่การเกษตร (ไร่)	มูลค่าความเสียหาย (บาท)
สกลนคร	๒๕๖๒	๘๔	๑๗	๓,๘๙๐	๑,๕๓๓	ไม่ประกาศภัย
	๒๕๖๓	๘๖	๑๗	๔,๐๑๙	๘๐	ไม่ประกาศภัย
	๒๕๖๔	๗๖	๑๗	๕๖๓	-	ไม่ประกาศภัย
	๒๕๖๕	๔๖	๑๔	๓๓๕	-	ไม่ประกาศภัย
	๒๕๖๖					ไม่ประกาศภัย
นครพนม	๒๕๖๒	๖๖	๑๒	๒,๒๓๘	๙	๕๔๗,๐๒๓
	๒๕๖๓	๓๓	๘	๒๐๔	๖	ไม่ประกาศภัย
	๒๕๖๔	๔๗	๑๑	๑,๓๘๖	-	ไม่ประกาศภัย
	๒๕๖๕	๒๒	๑๐	๓๐๙	-	ไม่ประกาศภัย
	๒๕๖๖					ไม่ประกาศภัย

จังหวัด	ปี	จำนวนครั้งที่ เกิดเหตุ (ครั้ง)	พื้นที่ประสบ ภัย (อำเภอ)	จำนวน ครัวเรือน	พื้นที่ การเกษตร (ไร่)	มูลค่าความ เสียหาย (บาท)
มุกดาหาร	๒๕๖๒	๑๓	๗	๕๙๖	๐	๒,๙๘๐,๐๐๐
	๒๕๖๓	๒๒	๕	๓๘๙	๐	๑,๙๔๕,๐๐๐
	๒๕๖๔	๓๕	๗	๒๗๐	-	-
	๒๕๖๕	๑๙	๖	๓๑๔	-	-
	๒๕๖๖	๘	๖	๑๓๗	-	-
กลุ่ม จังหวัดฯ	๒๕๖๒	๑๖๓	๓๖	๖,๗๒๔	๑,๕๔๒	๓,๕๒๗,๐๒๓
	๒๕๖๓	๑๔๑	๓๐	๔,๖๑๒	๘๖	๑,๙๔๕,๐๐๐
	๒๕๖๔	๑๕๘	๓๕	๒,๒๑๙	ไม่ประกาศภัย	ไม่ประกาศภัย
	๒๕๖๕	๘๗	๓๐	๙๕๘	ไม่ประกาศภัย	ไม่ประกาศภัย
	๒๕๖๖					

ภัยแล้ง

ภัยแล้ง เกิดขึ้นเนื่องจากน้ำ น้ำฝน น้ำใต้ดิน หรือน้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติ หรืออ่างเก็บน้ำ มีน้อยกว่าปกติในช่วงเวลาหนึ่ง โดยมีปริมาณน้อยกว่าที่พืช คน หรือสัตว์ที่ต้องการ ซึ่งในสภาวะการขาดแคลนน้ำอุปโภคและบริโภค รวมถึง น้ำเพื่อการเกษตร และอุตสาหกรรมในพื้นที่กลุ่มจังหวัดเกิดความเสียหาย ซึ่งส่งผลกระทบต่อชุมชน สังคม และเศรษฐกิจ โดยกลุ่มจังหวัดมีสภาพแห้งแล้งและมีอุณหภูมิสูงขึ้น ในช่วงเดือนเมษายน ถึง ๔๐-๔๓ องศาเซลเซียส เป็นผลทำให้อากาศร้อนอบอ้าว ทั้งปริมาณน้ำฝนน้อยกว่าปกติ และการเปลี่ยนแปลงของโลกร้อนเกิดมาจากสภาวะโลกร้อน

ตาราง สถิติสถานการณ์ภัยแล้งของกลุ่มจังหวัด พ.ศ.๒๕๖๒ - ๒๕๖๖

จังหวัด	ปี	จำนวนครั้งที่ เกิดเหตุ (ครั้ง)	พื้นที่ประสบ ภัย (อำเภอ)	จำนวน ครัวเรือน	พื้นที่ การเกษตร (ไร่)	มูลค่าความ เสียหาย (บาท)
สกลนคร	๒๕๖๒	-	-	-	-	ไม่ประกาศภัย
	๒๕๖๓	-	-	-	-	ไม่ประกาศภัย
	๒๕๖๔	-	-	-	-	ไม่ประกาศภัย
	๒๕๖๕	-	-	-	-	ไม่ประกาศภัย
	๒๕๖๖	-	-	-	-	ไม่ประกาศภัย

จังหวัด	ปี	จำนวนครั้งที่เกิดเหตุ (ครั้ง)	พื้นที่ประสบภัย (อำเภอ)	จำนวนครัวเรือน	พื้นที่การเกษตร (ไร่)	มูลค่าความเสียหาย (บาท)
นครพนม	๒๕๖๒	๑	๓	๑,๙๔๘	๑๔,๖๒๕	๑,๐๑๐,๓๒๕.๗๕
	๒๕๖๓	-	-	-	-	ไม่ประกาศภัย
	๒๕๖๔	-	-	-	-	ไม่ประกาศภัย
	๒๕๖๕	-	-	-	-	ไม่ประกาศภัย
	๒๕๖๖	-	-	-	-	ไม่ประกาศภัย
มุกดาหาร	๒๕๖๒	-	-	-	-	ไม่ประกาศภัย
	๒๕๖๓	๑	๑	๗๐๘	๑๗,๙๖๖.๕	๒๑,๕๕๙,๘๐๐
	๒๕๖๔	-	-	-	-	ไม่ประกาศภัย
	๒๕๖๕	-	-	-	-	ไม่ประกาศภัย
	๒๕๖๖	-	-	-	-	ไม่ประกาศภัย
กลุ่มจังหวัดฯ	๒๕๖๒	๑	๓	๑,๙๔๘	๑๔,๖๒๕	๑,๐๑๐,๓๒๕.๗๕
	๒๕๖๓	๑	๑	๗๐๘	๑๗,๙๖๖.๕	๒๑,๕๕๙,๘๐๐
	๒๕๖๔	-	-	-	-	ไม่ประกาศภัย
	๒๕๖๕	-	-	-	-	ไม่ประกาศภัย
	๒๕๖๖	-	-	-	-	ไม่ประกาศภัย

อัคคีภัย

อัคคีภัย เป็นภัยสาธารณภัยประเภทหนึ่งที่เกิดจากไฟ ไฟเป็นพลังงานอย่างหนึ่งที่ทำให้ความร้อน โดยความร้อนของไฟที่ขาดการควบคุม ดูแล ทำให้เกิดการลุกลามไปบริเวณต่าง ๆ ที่มีเชื้อเพลิงเกิดการลุกไหม้อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากการณรงค์ด้านความปลอดภัยด้านอัคคีภัย รวมทั้งเจ้าหน้าที่ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการอบรม และซักซ้อมแผนการป้องกันภัยจากอัคคีภัย แผนการช่วยเหลือด้านอัคคีภัยมากขึ้นทุกปี

ตารางสถิติสถานการณ์ภัยแล้งของกลุ่มจังหวัดฯ พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๖๖

จังหวัด	ปี	จำนวนครั้งที่เกิดเหตุ (ครั้ง)	พื้นที่ประสบภัย (อำเภอ)	จำนวนครัวเรือน	พื้นที่การเกษตร (ไร่)	มูลค่าความเสียหาย (บาท)
สกลนคร	๒๕๖๒	-	-	-	-	ไม่ประกาศภัย

จังหวัด	ปี	จำนวนครั้งที่ เกิดเหตุ (ครั้ง)	พื้นที่ประสบ ภัย (อำเภอ)	จำนวน ครัวเรือน	พื้นที่ การเกษตร (ไร่)	มูลค่าความ เสียหาย (บาท)
	๒๕๖๓	-	-	-	-	ไม่ประกาศภัย
	๒๕๖๔	-	-	-	-	ไม่ประกาศภัย
	๒๕๖๕	-	-	-	-	ไม่ประกาศภัย
	๒๕๖๖	-	-	-	-	ไม่ประกาศภัย
นครพนม	๒๕๖๒	๑	๓	๑,๙๔๘	๑๔,๖๒๕	๑,๐๑๐,๓๒๕.๗๕
	๒๕๖๓	-	-	-	-	ไม่ประกาศภัย
	๒๕๖๔	-	-	-	-	ไม่ประกาศภัย
	๒๕๖๕	-	-	-	-	ไม่ประกาศภัย
	๒๕๖๖	-	-	-	-	ไม่ประกาศภัย
มุกดาหาร	๒๕๖๒	๑๒	๕	๕	๗	๕,๐๗๐
	๒๕๖๓	-	-	-	-	-
	๒๕๖๔	๑๖	๖	๑๘	-	-
	๒๕๖๕	๒๑	๗	๒๔	-	-
	๒๕๖๖	๙	๒	๑๐	-	-
กลุ่ม จังหวัดฯ	๒๕๖๒	๑	๓	๑,๙๔๘	๑๔,๖๒๕	๑,๐๑๐,๓๒๕.๗๕
	๒๕๖๓	๑	๑	๗๐๘	๑๗,๙๖๖.๕	๒๑,๕๕๙,๘๐๐
	๒๕๖๔	-	-	-	-	ไม่ประกาศภัย
	๒๕๖๕	-	-	-	-	ไม่ประกาศภัย
	๒๕๖๖	๙	๒	๑๐	-	-

ด้านพลังงาน

พลังงานทดแทนของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ มีพลังงานทดแทน ๔ อย่างคือ โรงงานไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์และโซลาร์รูฟ และโรงงานไฟฟ้าชีวมวล โรงงานไฟฟ้าชีวภาพ และโรงงานไฟฟ้ากังหันลม ซึ่งมีข้อมูลดังตารางต่อไปนี้

ตารางแสดงแหล่งผลิตไฟฟ้าของกลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๒- ๒๕๖๖

	ปี	สกลนคร	นครพนม	มุกดาหาร	กลุ่มจังหวัดฯ
โรงงานไฟฟ้า พลังงานแสงอาทิตย์ และ โซลาร์รูฟ (แห่ง)	๒๕๖๒	๔	๓	-	๗
	๒๕๖๓	๔	๓	-	๗
	๒๕๖๔	๔	๓	-	๗
	๒๕๖๕	๔	๓	-	๗
	๒๕๖๖	๔	๓	-	๗
โรงงานไฟฟ้าชีว มวล (แห่ง)	๒๕๖๒	๔	๑	๒	๗
	๒๕๖๓	๒	๑	๒	๕
	๒๕๖๔	๒	๑	๒	๕
	๒๕๖๕	๒	๒	๑	๕
	๒๕๖๖	๒	๒	๑	๕
โรงงานไฟฟ้า ชีวภาพ (แห่ง)	๒๕๖๕	-	-	๑	๑
โรงงานไฟฟ้า กังหันลม (แห่ง)	๒๕๖๖	-	-	๑	๑

ที่มา: data.energy.go.th

๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ

ข้อมูลการวิเคราะห์ความต้องการและศักยภาพของประชาชนในท้องถิ่น

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ได้รวบรวม และวิเคราะห์ประเด็นปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่ในการพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ โดยได้มีการกำหนดวิธีการสำรวจความต้องการออกเป็น ๒ วิธี ดังนี้

๑) เก็บรวบรวมข้อมูล เป็นการสำรวจความต้องการของประชาชนในปัจจุบัน โดยใช้วิธีสำรวจความต้องการผ่านระบบออนไลน์ โดยเรื่องที่ประชาชนต้องการให้รัฐบาลดำเนินการช่วยเหลือสูงสุด ๑๐ อันดับแรก ได้แก่

- (๑) แก้ไขปัญหาค่าไฟฟ้า/ค่าประปา ลดค่าครองชีพ และเพิ่มรายได้แก่ประชาชนในพื้นที่
- (๒) แก้ไขปัญหาน้ำดื่ม และแก้ไขปัญหาคาความยากจน
- (๓) ส่งเสริม พัฒนาเด็กและเยาวชน และยกระดับการศึกษา
- (๔) แก้ไขปัญหาหยาเสพติด
- (๕) ส่งเสริม พัฒนากลุ่มผู้ด้อยโอกาสและผู้สูงอายุ
- (๖) พัฒนา ปรับปรุง ซ่อมแซมถนนและการคมนาคมในพื้นที่
- (๗) พัฒนาฝีมือแรงงาน สร้างอาชีพ
- (๘) ลดปัญหาการว่างงาน
- (๙) ส่งเสริมสุขภาพ และสุขอนามัยของประชาชนในพื้นที่
- (๑๐) จัดให้มีน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค

ตารางร้อยละและคะแนนเฉลี่ยระดับความต้องการให้ภาครัฐดำเนินการ จำแนกตามเรื่องต่างๆ

เรื่องที่ต้องการให้ภาครัฐดำเนินการ	ร้อยละความต้องการ						คะแนนเฉลี่ย	S.D.
	รวม	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
๑. แก้ไขปัญหาค่าไฟฟ้า/ค่าประปา ลดค่าครองชีพ และเพิ่มรายได้แก่ประชาชนในพื้นที่	๑๐๐.๐๐	๕.๘๔	๓.๐๙	๙.๖๒	๒๓.๓๗	๕๘.๐๘	๔.๒๕	๑.๑๓
๒. แก้ไขปัญหาน้ำดื่ม และแก้ไขปัญหาคาความยากจน	๑๐๐.๐๐	๔.๑๒	๓.๗๘	๑๑.๐๐	๒๕.๔๓	๕๕.๖๗	๔.๒๕	๑.๐๖
๓. ส่งเสริม พัฒนาเด็กและเยาวชน และยกระดับการศึกษา	๑๐๐.๐๐	๔.๘๑	๓.๔๔	๑๑.๐๐	๒๔.๗๔	๕๖.๐๑	๔.๒๔	๑.๐๙
๔. แก้ไขปัญหาหยาเสพติด	๑๐๐.๐๐	๓.๔๔	๓.๔๔	๑๓.๔๐	๓๐.๕๘	๔๙.๑๔	๔.๑๙	๑.๐๒
๕. ส่งเสริม พัฒนากลุ่มผู้ด้อยโอกาสและผู้สูงอายุ	๑๐๐.๐๐	๔.๘๑	๓.๗๘	๑๑.๓๔	๒๘.๑๘	๕๑.๘๙	๔.๑๙	๑.๐๙
๖. พัฒนา ปรับปรุง ซ่อมแซมถนนและการคมนาคมในพื้นที่	๑๐๐.๐๐	๓.๔๔	๔.๑๒	๑๓.๐๖	๓๐.๒๔	๔๙.๑๔	๔.๑๘	๑.๐๓
๗. พัฒนาฝีมือแรงงาน สร้างอาชีพ	๑๐๐.๐๐	๔.๘๑	๔.๔๗	๑๓.๔๐	๒๔.๗๔	๕๒.๕๘	๔.๑๖	๑.๑๒
๘. ลดปัญหาการว่างงาน	๑๐๐.๐๐	๓.๔๔	๓.๔๔	๑๔.๗๘	๓๑.๖๑	๔๖.๗๓	๔.๑๕	๑.๐๒
๙. ส่งเสริมสุขภาพ และสุขอนามัยของประชาชนในพื้นที่	๑๐๐.๐๐	๒.๗๕	๔.๔๗	๑๕.๑๒	๓๑.๒๗	๔๖.๓๙	๔.๑๔	๑.๐๑
๑๐. จัดให้มีน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค	๑๐๐.๐๐	๓.๔๔	๔.๔๗	๑๔.๔๓	๓๐.๙๓	๔๖.๗๓	๔.๑๓	๑.๐๔
๑๑. ยกระดับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	๑๐๐.๐๐	๓.๗๘	๔.๘๑	๒๐.๒๗	๒๖.๑๒	๔๕.๐๒	๔.๐๔	๑.๐๙
๑๒. ส่งเสริมการค้า การลงทุน	๑๐๐.๐๐	๔.๑๒	๕.๑๖	๑๗.๑๘	๓๐.๒๔	๔๓.๓๐	๔.๐๓	๑.๐๙
๑๓. ปรับปรุง พัฒนาสภาพแวดล้อม	๑๐๐.๐๐	๓.๗๘	๕.๑๖	๑๘.๙๐	๒๘.๕๒	๔๓.๖๔	๔.๐๓	๑.๐๘
๑๔. บริหารจัดการขยะมูลฝอย/สิ่งปฏิกูล	๑๐๐.๐๐	๓.๗๘	๔.๘๑	๒๑.๖๕	๒๖.๔๖	๔๓.๓๐	๔.๐๑	๑.๐๙
๑๕. ส่งเสริมสถาบันครอบครัว	๑๐๐.๐๐	๓.๐๙	๔.๔๗	๒๒.๖๘	๒๙.๙๐	๓๙.๘๖	๓.๙๙	๑.๐๔
๑๖. ปรับปรุง พัฒนา คู คลอง	๑๐๐.๐๐	๕.๑๖	๕.๘๔	๑๗.๘๗	๒๙.๕๕	๔๑.๕๘	๓.๙๗	๑.๑๔
๑๗. ปรับปรุง พัฒนาตลาดและชุมชน	๑๐๐.๐๐	๕.๑๕	๓.๔๔	๒๐.๒๘	๓๑.๒๗	๓๙.๘๖	๓.๙๗	๑.๑๐

๑๘. ส่งเสริมการจัดงานประเพณี	๑๐๐.๐๐	๔.๑๒	๔.๑๒	๒๑.๙๙	๓๑.๖๒	๓๘.๑๕	๓.๙๖	๑.๐๗
๑๙. ส่งเสริมวัฒนธรรม	๑๐๐.๐๐	๓.๗๘	๕.๕๐	๑๙.๕๙	๓๔.๐๒	๓๗.๑๑	๓.๙๕	๑.๐๖
๒๐. ปรับปรุง พัฒนาท่อระบายน้ำ	๑๐๐.๐๐	๔.๔๗	๔.๘๑	๒๑.๙๙	๒๙.๒๑	๓๙.๕๒	๓.๙๕	๑.๑๐
๒๑. พัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว	๑๐๐.๐๐	๔.๘๑	๗.๒๒	๑๘.๒๑	๒๘.๘๗	๔๐.๘๙	๓.๙๔	๑.๑๕
๒๒. พัฒนาด้านจิตใจและศีลธรรม	๑๐๐.๐๐	๓.๐๙	๔.๑๒	๒๔.๔๐	๓๒.๖๕	๓๕.๗๔	๓.๙๔	๑.๐๒
๒๓. ส่งเสริม พัฒนา แปรูปเกษตรปลอดภัย	๑๐๐.๐๐	๓.๗๘	๖.๕๓	๒๒.๓๔	๒๘.๕๒	๓๘.๘๓	๓.๙๒	๑.๑๐
๒๔. ส่งเสริมกีฬา และนันทนาการ	๑๐๐.๐๐	๓.๐๙	๖.๕๓	๒๒.๖๘	๓๒.๙๙	๓๙.๗๑	๓.๙๐	๑.๐๕
๒๕. พัฒนา ปรับปรุงการขนส่งทางบก	๑๐๐.๐๐	๔.๔๗	๗.๕๖	๒๐.๖๒	๒๘.๑๘	๓๙.๑๗	๓.๙๐	๑.๑๔
๒๖. ส่งเสริม พัฒนา แปรูปข้าว	๑๐๐.๐๐	๔.๔๗	๘.๙๓	๒๑.๖๕	๓๑.๒๗	๓๓.๖๘	๓.๘๑	๑.๑๓
๒๗. จัดทำผังเมือง	๑๐๐.๐๐	๔.๘๑	๖.๘๗	๒๖.๑๒	๒๗.๔๙	๓๔.๗๑	๓.๘๐	๑.๑๓
๒๘. ปรับปรุงระบบการจราจร	๑๐๐.๐๐	๔.๔๗	๖.๘๗	๒๙.๕๕	๒๓.๗๑	๓๕.๔๐	๓.๗๙	๑.๑๓
๒๙. ส่งเสริม พัฒนา แปรูปพืชสมุนไพร	๑๐๐.๐๐	๖.๕๓	๑๒.๗๑	๒๓.๐๒	๒๗.๘๔	๒๙.๙๐	๓.๖๒	๑.๒๒
๓๐. ส่งเสริมความเชื่อ ความศรัทธา	๑๐๐.๐๐	๔.๔๗	๙.๖๒	๓๐.๒๔	๓๒.๖๕	๒๓.๐๒	๓.๖๐	๑.๐๘
๓๑. ส่งเสริม พัฒนา แปรูปโค	๑๐๐.๐๐	๗.๒๑	๑๑.๐๐	๒๙.๙๐	๒๖.๑๒	๒๕.๗๗	๓.๕๒	๑.๑๙
๓๒. ส่งเสริม พัฒนา แปรูปคราม	๑๐๐.๐๐	๑๐.๖๕	๑๓.๗๕	๒๗.๔๙	๒๑.๓๑	๒๖.๘๐	๓.๔๐	๑.๓๐
๓๓. พัฒนา ปรับปรุงการขนส่งทางราง	๑๐๐.๐๐	๑๕.๔๖	๑๔.๐๙	๑๘.๕๖	๒๓.๐๒	๒๘.๘๗	๓.๓๖	๑.๔๒
๓๔. ส่งเสริม พัฒนา แปรูปหมากเฒ่า	๑๐๐.๐๐	๑๓.๐๖	๑๗.๕๒	๒๗.๑๕	๑๘.๙๐	๒๓.๓๗	๓.๒๒	๑.๓๓
๓๕. อื่น ๆ	๑๐๐.๐๐	๙.๙๗	๓.๗๘	๒๔.๐๕	๒๗.๘๔	๓๔.๓๖	๓.๗๓	๑.๒๕

จากผลการสำรวจ พบว่า เรื่องที่ประชาชนต้องการให้รัฐบาลดำเนินการช่วยเหลือสูงสุด ๑๐ อันดับแรก ได้แก่ แก้ไขปัญหาค่าไฟฟ้า/ค่าประปา ลดค่าครองชีพ และเพิ่มรายได้แก่ประชาชนในพื้นที่ แก้ไขปัญหาน้ำเสีย และแก้ไข ปัญหาความยากจน คะแนนเฉลี่ยเท่ากันคือ ๔.๒๕ รองลงมาคือ ส่งเสริมพัฒนาเด็กและเยาวชน และยกระดับการศึกษา คะแนนเฉลี่ยคือ ๔.๒๔ แก้ไขปัญหายาเสพติด, ส่งเสริม พัฒนากลุ่มผู้ด้อยโอกาสและผู้สูงอายุ คะแนนเฉลี่ยเท่ากันคือ ๔.๑๙ พัฒนา ปรับปรุง ซ่อมแซมถนนและการคมนาคมในพื้นที่ คะแนนเฉลี่ยคือ ๔.๑๘ พัฒนาฝีมือแรงงาน สร้างอาชีพ คะแนนเฉลี่ยคือ ๔.๑๖ ลดปัญหาการว่างงาน คะแนนเฉลี่ยคือ ๔.๑๕ ส่งเสริมสุขภาพ และสุขอนามัยของประชาชนในพื้นที่ คะแนนเฉลี่ยคือ ๔.๑๔ จัดให้มีน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค คะแนนเฉลี่ยคือ ๔.๑๓ ตามลำดับ

๒) เก็บรวบรวมข้อมูล เป็นการสำรวจสภาพความต้องการของประชาชนในปัจจุบัน โดยใช้กระบวนการประชาคม แบบมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนหรือการจัดเวทีระดมความคิดเห็นของประชาชน เพื่อให้ได้มาซึ่งปัญหาและความ ต้องการจากประชาชนในพื้นที่ รวมทั้งให้มีการประสานแผนในระดับพื้นที่ โดยการรวบรวมและจัดลำดับความสำคัญของปัญหา และความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ผ่านกลไกการจัดทำแผนพัฒนาหมู่บ้าน แผนชุมชน แผนพัฒนาท้องถิ่น แผนพัฒนาอำเภอ เพื่อให้แผนมีความเชื่อมโยงสอดคล้องกันในทุกระดับเป็นแผนเดียวกัน (One Plan)

ตารางประเด็นปัญหาความต้องการของประชาชนในพื้นที่จังหวัดในกลุ่มจังหวัดฯ

ลำดับ ความสำคัญ	ประเด็นปัญหา	ความต้องการของประชาชน ในพื้นที่
๑	เส้นทางคมนาคม ขาดความปลอดภัย เป็นหลุม เป็นบ่อ สิ่งอำนวยความสะดวกไม่ ครบคลุมทุกพื้นที่ ส่งผลให้ประชาชน เดินทางสัญจรไปมาลำบาก และอาจ ก่อให้เกิดอุบัติเหตุ	- ต้องการซ่อมแซมหรือก่อสร้างถนนให้อยู่ในสภาพ ที่ใช้งานได้ดี เพื่อให้ประชาชนมีถนนในการ คมนาคมที่ สะดวกและรวดเร็ว ป้องกันอุบัติเหตุ และมีเส้นทางที่มีคุณภาพในการขนส่งสินค้าเกษตร และสินค้าอื่น ๆ อีกทั้งเป็นการส่งเสริมการ ท่องเที่ยวโดยการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก, เสริมผิวถนน Asphaltic concert
๒	แหล่งน้ำตามธรรมชาติตื้นเขิน ทำให้เกิดปัญหา น้ำท่วมหลาก และไม่สามารถกักเก็บน้ำไว้ใช้ ในฤดูแล้งได้	- จัดทำโครงการขุดลอกลำห้วยที่ตื้นเขิน สร้างฝาย เก็บน้ำ การขุดสระเก็บน้ำ ก่อสร้างคลองส่งน้ำใส่ไก่ เเจาะบ่อบาดาลโซลาร์เซลล์ พลังงานแสงอาทิตย์ เพื่อกักเก็บน้ำไว้ใช้ในฤดูแล้ง และจัดทำธนาคาร น้ำใต้ดิน

ลำดับ ความสำคัญ	ประเด็นปัญหา	ความต้องการของประชาชน ในพื้นที่
๓	ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ และผลิต ไม่มีคุณภาพ	- ต้องการการส่งเสริมการผลิตสินค้าการเกษตร โดยเน้นคุณภาพมาตรฐานอาหารปลอดภัยทั้ง ผู้ผลิตและผู้บริโภค อันจะเป็นการเพิ่มมูลค่า และ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันแก้ปัญหาสินค้า เกษตรราคาตกต่ำ โดยพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตร ให้ได้มาตรฐานสากล ด้วยการส่งเสริมเกษตร อินทรีย์ที่จะช่วยรักษาสินแวดล้อมให้ยั่งยืนไป พร้อมๆ กับการสนับสนุนการตลาด และสถานที่ จำหน่ายสินค้าการเกษตรปลอดภัยให้กับเกษตรกร
๔	ประชาชนยังขาดแคลนรายได้ ครวญร้อน มีความยากจนและมีหนี้สิน	- ต้องการให้มีการส่งเสริมรายได้ ด้วยการส่งเสริม กลุ่มอาชีพหรือมีสวัสดิการเพื่อช่วยเหลือผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาสในพื้นที่
๕	การแพร่ระบาดของยาเสพติด เยาวชนติดยา เสพติดจำนวนมาก และทำให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมา เช่น การลักขโมย การละทิ้ง การศึกษา ทะเลาะวิวาท เป็นต้น	- จัดให้มีการปราบปรามผู้ค้าผู้ขายและบำบัดรักษาผู้เสพ - ฝ่ายปกครองร่วมกับตำรวจร่วมกันป้องกันและ แก้ไขปัญหาในพื้นที่ - การร่วมมือกับทุกภาคส่วนปราบปรามผู้ค้าและผู้ เสพยาเสพติดอย่างจริงจัง เข้มงวด ดำเนินการตาม กฎหมายอย่างเคร่งครัด
๖	ปัญหาคุณภาพชีวิต ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส และผู้พิการ	- ส่งเสริมและพัฒนากลุ่มผู้สูงอายุผู้ด้อยโอกาสและ ผู้พิการ
๗	การจัดการขยะในชุมชน	- สร้างการรับรู้ให้กับชุมชนในการจัดการขยะ และ การคัดแยกเพื่อลดปริมาณขยะในพื้นที่
๘	การให้บริการสาธารณสุขที่ไม่ครอบคลุม กลุ่มผู้เปราะบาง	- ต้องการเครื่องมือ และอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่ เพียงพอ ตลอดจนได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องได้อย่างครอบคลุม - การประชาสัมพันธ์ และสร้างการรับรู้เกี่ยวกับ ข้อมูลข่าวสารด้านสาธารณสุขให้กับผู้บริการทราบ อย่างต่อเนื่องและทั่วถึง
๙	ระบบคุณภาพการศึกษาที่ยังไม่เต็มศักยภาพ	- สนับสนุนสื่อ/อุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอน ในรูปแบบออนไลน์ - จัดตั้งศูนย์เรียนรู้ระดับชุมชน - พัฒนาคุณภาพการศึกษาในพื้นที่ทุกระดับ - น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ ในโรงเรียน สนับสนุนการเกษตร การปศุสัตว์ สำหรับอาหารกลางวัน ให้มีประสิทธิภาพ
๑๐	ระบบไฟฟ้าเข้าไม่ถึงพื้นที่ทำการเกษตร ทำให้เกษตรกรได้รับความเดือดร้อน	- จัดทำโครงการขยายเขตไฟฟ้าเข้าสู่พื้นที่ การเกษตรให้ทั่วถึงและคุ้มค่า

ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด

มิติด้านเศรษฐกิจและความมั่งคั่ง ในปี ๒๕๖๗ จำแนกเป็นรายจังหวัดได้ดังนี้

จังหวัดสกลนคร มีค่าดัชนีที่ ๕๓.๗๒ ซึ่งมีประเด็นที่มีระดับดัชนีที่มีศักยภาพ แต่ยังมีข้อจำกัดที่จะพัฒนา คือ คริวเรือนที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง

จังหวัดนครพนม มีค่าดัชนีที่ ๔๙.๔๓ ซึ่งมีประเด็นที่มีระดับดัชนีที่มีความเข้มแข็ง และพร้อมขยายผลไปภายนอก คือ การเปลี่ยนแปลงของรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนในจังหวัด ในส่วนของประเด็นอื่นๆ มีระดับดัชนีที่มีศักยภาพและพร้อมที่จะพัฒนา

จังหวัดมุกดาหาร มีค่าดัชนีที่ ๕๔.๒๗ ซึ่งมีประเด็นที่มีระดับดัชนีที่มีความเข้มแข็ง และพร้อมขยายผลไปภายนอก คือ การเปลี่ยนแปลงของรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนในจังหวัด ในส่วนของประเด็นอื่นๆ มีระดับดัชนีที่มีศักยภาพและพร้อมที่จะพัฒนา

สรุปประเด็นสำคัญ ด้านเศรษฐกิจภาพรวม

๑. กลุ่มจังหวัดมีการเติบโตภาพรวมในระดับที่ค่อนข้างต่ำ อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมฯ แบบปริมาณลูกโซ่ โดยมีการเติบโตเฉลี่ยต่อปีอยู่ที่ประมาณร้อยละ ๔.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

๒. ภาคการเกษตร ตัวกลางทางการเงิน และภาคบริการ เป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจหลัก สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตร สาขาตัวกลางทางการเงิน/ภาคบริการ ภาคอุตสาหกรรมเป็นภาคเศรษฐกิจที่มีการเติบโตต่ำ (อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรม)

๓. ภาคเกษตร และการค้า เป็นภาคที่มีสัดส่วน และการเติบโตสูง หากเทียบกับภาคเศรษฐกิจอื่น ๆ ของกลุ่มจังหวัด

ภาคเกษตร

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ มีสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตรต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด แบบปริมาณลูกโซ่ ร้อยละ ๒๔.๕ เป็นลำดับที่ ๒ ซึ่งอยู่ในระดับที่สูงมากเมื่อเปรียบเทียบกับค่ากลางของประเทศที่ ร้อยละ ๙.๘ สัดส่วนสัดส่วนการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อภาคเกษตร ร้อยละ ๕๒.๐๒ เป็นอันดับที่ ๙ ซึ่งอยู่ในระดับที่สูงเมื่อเปรียบเทียบกับค่ากลางของประเทศที่ ร้อยละ ๔๖.๒๐ สัดส่วนอัตราเพิ่มเฉลี่ยของผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญเฉลี่ยต่อไร่ (ประมง) ร้อยละ ๗.๕๑ ซึ่งอยู่ในระดับที่สูงเมื่อเปรียบเทียบกับค่ากลางของประเทศที่ ร้อยละ -๒.๒๘ ผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญเฉลี่ยต่อไร่ (พืช) ๒,๓๐๒ กิโลกรัมต่อไร่ ซึ่งอยู่ในระดับที่สูงเมื่อเปรียบเทียบกับค่ากลางของประเทศที่ ๑,๗๕๗ กิโลกรัมต่อไร่ และสัดส่วนหนี้เสียต่อปริมาณเงินให้กู้ยืมเพื่อการเกษตร ร้อยละ ๒.๔๒

อย่างไรก็ตาม สัดส่วนอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตร แบบปริมาณลูกโซ่ ร้อยละ ๔.๒ เป็นลำดับที่ ๑๒ ซึ่งอยู่ในระดับที่ต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับค่ากลางของประเทศที่ ร้อยละ ๕.๕ สัดส่วนผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญเฉลี่ยต่อไร่ (ประมง) ๓๗๒ กิโลกรัมต่อไร่ เป็นลำดับที่ ๑๖ ซึ่งอยู่ในระดับที่ต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับค่ากลางของประเทศที่ ๗๗๓ กิโลกรัมต่อไร่ อัตราการอัตราเพิ่มของแรงงานเกษตรในพื้นที่ ร้อยละ -๗.๗๓ เป็นลำดับที่ ๑๗ ซึ่งอยู่ในระดับที่ต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับค่ากลางของประเทศที่ ร้อยละ ๔.๓๘ พื้นที่ชลประทาน ๘๓๐,๕๖๔ ไร่ ซึ่งอยู่ในระดับต่ำมากเมื่อเปรียบเทียบกับค่ากลางของประเทศที่ ๑,๘๖๒,๗๑๖ ไร่ ปริมาณน้ำต้นทุนต่อความต้องการใช้น้ำ ๓๔๖ ล้าน ลบ.ม ซึ่งอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับค่ากลางของประเทศที่ ๕๖๕ ล้าน ลบ.ม และรายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตรเฉลี่ยต่อครัวเรือน ๓๒,๒๘๖ บาทต่อครัวเรือน ซึ่งอยู่ในระดับต่ำมากเมื่อเปรียบเทียบกับค่ากลางของประเทศที่ ๘๑,๗๗๖ บาทต่อครัวเรือน ตลอดจน สัดส่วนหนี้สินต่อรายได้เงินสดสุทธิทางเกษตรสูงถึง ๓.๔๙ เท่า สูงกว่าค่ากลางของประเทศที่มีค่าเฉลี่ยที่ ๑.๕๙ เท่า

ผลผลิตเกษตรศักยภาพของกลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉิยงเหนือตอนบน ๒ ตามแผนพัฒนา
กลุ่มจังหวัด โดยมีพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ อาทิเช่น ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา และปาล์มน้ำมัน เป็นต้น อีกทั้งยังมี
สินค้าทางการเกษตรที่เป็นที่รู้จักและยอมรับของตลาดทั้งในและต่างประเทศ อาทิเช่น เนื้อโคขุน ผ้าฝ้ายย้อมคราม
ผ้าหมักโคลน ข้าวฮางหอมสกลทวาปี หมากเฒ่า ลิ้นจี่นครพนม และสับปะรดท่าอุเทน เป็นต้น

พืชเศรษฐกิจที่สำคัญ

ข้าว

อ้อย

มันสำปะหลัง

ยางพารา

ปาล์มน้ำมัน

สินค้าทางการเกษตรที่เป็นที่รู้จักและยอมรับของตลาดทั้งในและ ต่างประเทศ

เนื้อโคขุน

(โพนยางคำ / หอนางสูง / นครพนม)

ผ้าฝ้ายย้อมคราม

ผ้าหมักโคลน

ข้าวฮางหอมสกลทวาปี

หมากเฒ่า

ลิ้นจี่นครพนม

สับปะรดท่าอุเทน

ปัญหา/ความต้องการ ด้านเกษตร

๑. มุ่งสู่การเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนและเป็นเมือง
เกษตรปลอดภัย/เกษตรอินทรีย์

๒. ต้องการน้ำสำหรับการเกษตรเพื่อปลูกพืช และเลี้ยงสัตว์

๓. พัฒนาการปลูกข้าวให้มีผลผลิตคุณภาพและผลิตต่อไร่สูงขึ้น

๔. ให้ภาครัฐส่งเสริมในการประกอบอาชีพอย่างต่อเนื่อง

๕. นโยบายหรือโครงการที่สนับสนุนด้านต่างๆ เกิดจากความต้องการของประชาชนใน
พื้นที่จริงๆ

๖. ควรมีการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อยกระดับการทำการเกษตรให้มีความทันสมัย

๗. เน้นการให้องค์ความรู้สมัยใหม่เพิ่มเติมแก่เกษตรกรและควรลดการแจกปัจจัยการผลิต

๘. ส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์

๙. การนำเทคโนโลยีใหม่มาช่วยส่งเสริมเกษตรกร

๑๐. ควรมีการขยายพื้นที่ส่งเสริมให้เกษตรกรเลี้ยง และช่วยส่งเสริมด้านการตลาดสามด้า
สกลนคร (ไถ่ดำ หมูดำ วัวดำ)

๑๑. ผลผลิตด้านเกษตรควรมีตลาดรองรับ

๑๒. มีการประกันราคาสินค้าด้านเกษตร

๑๓. ส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อ

๑๔. การส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าผลผลิตการเกษตร

๑๕. ส่งเสริมเกษตรให้ปลูกพืชเศรษฐกิจมากขึ้น

๑๖. มีการก่อสร้างถนน และแหล่งน้ำ ที่มีความเชื่อมโยงและสอดคล้องกันภายในกลุ่มจังหวัด

๑๗. ภาครัฐส่งเสริมอุปกรณ์ทางการเกษตร

สรุปประเด็นสำคัญ ด้านการเกษตร

๑. กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ มีการขับเคลื่อนภาคการเกษตรที่สูงมาก สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาเกษตรต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม / อัตราการขยายตัวเกษตรแบบปริมาณลูกโซ่ ซึ่งหากพิจารณาตามมูลค่าในช่วงที่ผ่านมาจะพบว่า สัดส่วนอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตร แบบปริมาณลูกโซ่ ร้อยละ ๔.๒ ต่อปี

๒. เกษตรกรยังคงต้องการน้ำจำนวนมาก (สัดส่วนหมู่บ้านมีน้ำใช้เพื่อการเกษตรและพื้นที่ชลประทานน้อย)

๓. กลุ่มสถาบันเกษตรกรมีสถานการณ์ทางการเงินในระดับปานกลาง โดยเกษตรกรในพื้นที่มีปัญหาเรื่องหนี้เสียที่น้อย

๔. กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ โดยรวมมีผลิตภาพในการผลิตพืชชนิดอื่นที่ต่ำ

๕. กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ มีสัดส่วนการเลี้ยงโคกระบือที่สำคัญ

ภาคอุตสาหกรรม

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ มีสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด แบบปริมาณลูกโซ่ร้อยละ ๙.๖๒ เป็นลำดับที่ ๑๕ ซึ่งอยู่ในระดับที่ต่ำมากเมื่อเปรียบเทียบกับค่ากลางของประเทศที่ร้อยละ ๔๔.๐๕ อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรม แบบปริมาณลูกโซ่ ร้อยละ ๘.๑๕ เป็นลำดับที่ ๓ ซึ่งอยู่ในระดับที่สูงมากเมื่อเปรียบเทียบกับค่ากลางของประเทศที่ ร้อยละ ๒.๕๓ สัดส่วนมูลค่าสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด แบบปริมาณลูกโซ่ ๓๓.๑๖ เป็นลำดับที่ ๓ ซึ่งอยู่ในระดับที่สูงมากเมื่อเปรียบเทียบกับค่ากลางของประเทศที่ ร้อยละ ๐.๑๔ สัดส่วนการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมฯ แบบปริมาณลูกโซ่ ๗.๕๓ toe/ล้านบาท แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เป็นลำดับที่ ๘ ซึ่งอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกับค่ากลางของประเทศที่ ๗.๙๙ toe/ล้านบาท และอัตราการเปลี่ยนแปลงของปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกร้อยละ ๙.๐๙ ซึ่งอยู่ในระดับที่สูงมากเมื่อเปรียบเทียบกับค่ากลางของประเทศที่ ๑.๔๑

แนวโน้มมูลค่าอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดเติบโตขึ้น แต่ก็ยังถือว่ามีส่วนน้อยมากหากเทียบกับประเทศ ภาคอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ในช่วงที่ผ่านมาค่อนข้างมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะในปี ๒๕๖๕ ทำให้มีอัตราการเติบโตเฉลี่ยต่อปีอยู่ที่ประมาณร้อยละ ๔.๗ ภาคอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ คิดเป็นสัดส่วนต่ออุตสาหกรรมอยู่ที่ร้อยละ ๐.๒ ของทั้งประเทศ จังหวัดในกลุ่มจังหวัดมีส่วนของภาคอุตสาหกรรมที่ค่อนข้างใกล้เคียงกันมาก แม้ว่านครพนม มุกดาหารจะมีพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ

จำนวนโรงงาน และเงินลงทุนของกลุ่มจังหวัด มีการเพิ่มขึ้น ในขณะที่จำนวนคนงานกลับลดลง (อาจสะท้อนการปรับปรุงโรงงาน ที่เน้นเครื่องจักรมากขึ้น) ผลิตภาพแรงงานของกลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ถือว่าอยู่ในลำดับที่ ๔ ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนทั้งหมด แต่อยู่ในลำดับที่ ๑๗ ของทั้งประเทศ อย่างไรก็ตาม ผลิตภาพแรงงานมีการเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงที่ผ่านมา

การจ้างงานโดยรวมในปี ๒๕๖๗ ลดลงทุกระดับของวิสาหกิจ แม้ว่าจะมีจำนวนวิสาหกิจขนาดเล็กเพิ่มสูงขึ้น โดยจำนวนการจ้างงานนั้นลดลงในวิสาหกิจทุกระดับ จังหวัดสกลนครยังเป็นจังหวัดที่มีสัดส่วนการจ้างงานในวิสาหกิจสูงที่สุดของกลุ่มจังหวัด อยู่ที่ร้อยละ ๔๒ (จำนวนวิสาหกิจอยู่ที่ร้อยละ ๔๕) การจ้างงานของวิสาหกิจส่วนใหญ่จะเป็นประเภทการค้า และการผลิตเป็นหลัก

ปัญหา/ความต้องการ ด้านอุตสาหกรรม

๑. ควรมีการควบคุมดูแลการก่อตั้งอุตสาหกรรมที่อาจเกิดมลภาวะอย่างเข้มงวด
๒. มีการส่งเสริมอุตสาหกรรมระดับครัวเรือน
๓. ต้องการให้แก้ไขปัญหามลพิษ อุตสาหกรรมโรงงานเกลือ เนื่องจากมีปัญหาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม
๔. พัฒนาฝีมือแรงงาน
๕. พืชเศรษฐกิจของคนในพื้นที่เป็นพืชชนิดใด ก็ควรมีโรงงานแปรรูปสินค้าเกษตรด้านนั้น ๆ
๖. ควรมีโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่เพื่อขยายแรงงานเพิ่มขึ้น

สรุปประเด็นสำคัญ ด้านอุตสาหกรรม

๑. สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมดแบบปริมาณลูกโซ่ ค่อนข้างต่ำ
๒. อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรม แบบปริมาณลูกโซ่สูง

การค้า

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ มีสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาการขนส่ง และการคมนาคม ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด แบบปริมาณลูกโซ่ ร้อยละ ๔.๐๖ เป็นลำดับที่ ๕ ซึ่งอยู่ในระดับที่ต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับค่ากลางของประเทศที่ ร้อยละ ๖.๐๙ อัตราเพิ่มของรายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP ร้อยละ ๑๐.๗๒ เป็นลำดับที่ ๗ ซึ่งอยู่ในระดับที่สูงเมื่อเปรียบเทียบกับค่ากลางของประเทศที่ ร้อยละ ๘.๕๐ จำนวนวิสาหกิจชุมชนและเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับอนุมัติการจดทะเบียน ๕,๑๐๗ แห่ง เป็นลำดับที่ ๘ ซึ่งอยู่ในระดับที่สูงเมื่อเปรียบเทียบกับค่ากลางของประเทศที่ ๔,๘๑๖ แห่ง และกำไรของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด แบบปริมาณลูกโซ่ ร้อยละ ๑๕.๖๒ เป็นลำดับที่ ๑๒ ต่ำกว่าค่ากลางของประเทศที่มีค่าเฉลี่ยที่ ร้อยละ ๑๙.๕๗

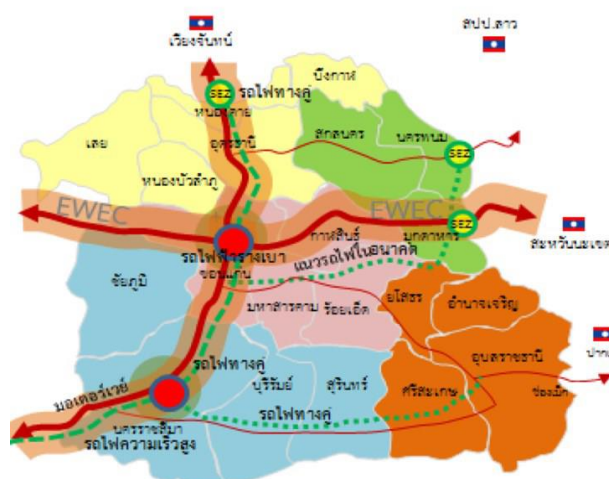
ทั้งนี้ กลุ่มจังหวัดยังมีโครงข่ายทางถนนเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจที่สำคัญ ๆ ของประเทศไทย และมีเส้นทางทางการค้าที่สำคัญ ๒ เส้นทาง เชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน ดังนี้

- เส้นทางแนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor: EWEC) เชื่อมโยงจากชายแดนไทย-เมียนมา จากจังหวัดตาก-พิษณุโลก-เพชรบูรณ์ เข้าสู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ (ชัยภูมิ ขอนแก่น มหาสารคาม กาฬสินธุ์ มุกดาหาร) และเชื่อมสู่ สปป.ลาว

- รถไฟ: ๑) กรุงเทพฯ-หนองคาย เชื่อมสู่ สปป.ลาว

๒) กรุงเทพฯ-อุบลราชธานี ๓) สายใหม่ เชื่อมโยงบ้านไผ่ มหาสารคาม ร้อยเอ็ด

มุกดาหาร นครพนม

โครงข่ายทางถนนเชื่อมโยงไทย-ลาว-เวียดนาม

R๑๒ ออกจากไทยที่นครพนม ผ่านสะพานมิตรภาพ ๓ (นครพนม – คำม่วน) แล้วข้ามไปยังด่านท่าแขก แขวงคำม่วนในฝั่งลาว ก่อนจะวิ่งผ่านจังหวัด Quang Binh กรุงฮานอย และจังหวัด Lang Son ของเวียดนาม ไปเข้าจีนทางด่านผิงเสียง (โห่ยวู้ก๊วน) มณฑลกว่างซี

R๙ ออกจากไทยที่มุกดาหาร ผ่านสะพานมิตรภาพ ๒ (มุกดาหาร – สะหวันนะเขต) แล้วข้ามไปยังสะหวันนะเขต ในฝั่งลาว ก่อนจะวิ่งผ่านด่านแดนสะหวัน/ลาวบาว จังหวัด Ha Tinh จังหวัด Thanh Hoa และกรุงฮานอยของเวียดนาม ไปเข้าจีนทางด่านผิงเสียง มณฑลกว่างซี

ปัญหา อุปสรรคทางการค้า

ปัญหา/อุปสรรคการค้าผ่านแดนไทย-เวียดนาม (จากจังหวัดมุกดาหารและนครพนม)

๑. เส้นทางการค้า R๙ มี ๒ ช่องจราจร ถนนค่อนข้างแคบ ระยะทางไกลกว่าเส้น R๑๒ และค่าขนส่งค่อนข้างสูง เนื่องจากการขนส่งส่วนใหญ่ในเส้นทางช่วง สปป. ลาว และเวียดนามยังเป็นของผู้ให้บริการขนส่งเวียดนาม

๒. ปัญหาการจำกัดความเร็วของรถยนต์ในเวียดนามอันเป็นผลจากการที่ถนนสายหลักของเวียดนาม R๓A มี ๒ ช่องจราจร เป็นเส้นทางผ่านชุมชน และมีระบบการจราจรต่างจากไทย

ปัญหา/อุปสรรคการค้าผ่านแดนไทยกับจีนตอนใต้

๓. ประเทศไทยยังไม่สามารถให้สัตยาบรรณความตกลงขนส่งสินค้าข้ามแดนภายใต้กรอบความร่วมมือ GMS กับประเทศคู่อีก

สรุปประเด็นสำคัญ-ด้านการค้า

๑. กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ เป็นประตูเชื่อมโยงระหว่างไทยไปสู่ สปป.ลาว และเวียดนาม

๒. สัดส่วนมูลค่าทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับทางการค้า

๓. มีจำนวนวิสาหกิจชุมชนที่จดทะเบียนที่ค่อนข้างสูง

๔. มียอดขายผลิตภัณฑ์ OTOP ที่ต่อเนื่อง แต่ในอัตราที่ถือว่าค่อนข้างต่ำหากเทียบกับกลุ่มจังหวัดอื่นๆ ของรายได้จากการขายสินค้า OTOP โดยจังหวัดสกลนครมีสัดส่วนการจำหน่ายสูงสุดที่สุด

๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม

ทิศทางหรือนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒

จากยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ มีแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพื่อหลุดพ้นจากความยากจนสู่การพึ่งพาตนเอง ดังนี้

๑. เพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรสู่มาตรฐานเกษตร
๒. พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูง
๓. ยกระดับการท่องเที่ยวสู่นานาชาติ
๔. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
๕. พัฒนาพื้นที่ให้อุดมสมบูรณ์และรักษาความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ต้นน้ำ

ซึ่งมีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ (สกลนคร นครพนม มุกดาหาร) ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ เนื่องจากกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วยจังหวัด สกลนคร นครพนม มุกดาหาร มีศักยภาพในการผลิตสินค้าเกษตร เช่น ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ส่วนการปศุสัตว์ ได้แก่ โคขุน โพนยางคำ ไก่ดำ สุกร ฯลฯ ผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีชื่อเสียงได้แก่ผ้าไหมสีธรรมชาติซึ่งเป็นสีธรรมชาติคงความเป็นอัตลักษณ์มายาวนานที่คล้ายคลึงกัน ปัจจุบันมีโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตรมารองรับผลผลิตจากเกษตรกรของกลุ่มจังหวัด อาทิ เช่น โรงงานน้ำตาล โรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม โรงงานแปรรูปจากน้ำยางพาราขึ้นต้น และสหกรณ์โพนยางคำ สหกรณ์หนองสูง สหกรณ์ ไก่ดำ โคขุนวชิรภูมิ บริษัทนครพนมพีพี ที่รองรับผลผลิตจากสมาชิกเลี้ยงโคขุน และเกษตรกรของกลุ่มจังหวัด ซึ่งมีโรงงานฆ่าสัตว์และแปรรูปเนื้อสัตว์ และมีโรงงานพาสเจอร์ไรส์และหากพิจารณาจากผลอนุญาตและการให้คำปรึกษาแนะนำในการตั้งโรงงานอุตสาหกรรมจะพบว่า มีแนวโน้มการขยายตัวของโรงงานแปรรูปสินค้าเกษตร เช่น โรงสีข้าว โรงงานน้ำตาล โรงแปรงมัน โรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม และโรงงานเกี่ยวกับยางพารา ฯลฯ ดังนั้น การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอ้อย อุตสาหกรรมแปรรูปมันสำปะหลัง อุตสาหกรรมแปรรูปยางพารา อุตสาหกรรมแปรรูปข้าว อุตสาหกรรมแปรรูปเนื้อสัตว์ เหล่านี้ จะทำให้เกษตรกรในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ได้รับประโยชน์อย่างมาก และการที่จังหวัดมุกดาหารและนครพนม ได้รับโอกาสให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษก็เป็นโอกาสที่ดีที่จะส่งผลให้เกิดการขยายตัวทางการค้าการลงทุนสู่กลุ่มจังหวัดด้วย ดังนั้น โรงงานอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการต้องได้รับการพัฒนาด้วยการเพิ่มมูลค่าด้วยปัญญา เช่น เรื่องมาตรฐาน นวัตกรรมและผลิตภาพ เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาศักยภาพให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน ให้สอดคล้องกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ รองรับการพัฒนาขยายตัวด้านการค้าการลงทุนสู่อาเซียน โอกาสในการพัฒนาเศรษฐกิจในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ จะเกิดได้จาก

๑. การสนับสนุนจากนโยบายทางภาครัฐ การวางแผนพัฒนาระบบคมนาคมและการขนส่งเชื่อมโยงไปสู่ภูมิภาคอื่น ด้วยการเป็นส่วนหนึ่งของเส้นทางแนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก - ตะวันตก (เส้นทางหมายเลข R๙ และ R๑๒) ที่จะเส้นทางเชื่อมโยงธุรกิจจากไทยไปถึงจีนตอนใต้ และการเตรียมการก่อสร้างรถไฟรางคู่ช่วงบ้านไผ่-ร้อยเอ็ด-มุกดาหาร-นครพนม

๒. แนวทางการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจชายแดน ด้วยการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่เป็นประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืนและเกิดผลเป็นรูปธรรม ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ จะมีการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษในจังหวัดมุกดาหารและนครพนมและมีแผนการพัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และเหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่ ด้วยการพัฒนากิจกรรมการผลิต การค้า โลจิสติกส์ บริการ ท่องเที่ยว ยกระดับคุณภาพโดยใช้เทคโนโลยีระดับสูงและวิจัยพัฒนาด้วยการส่งเสริมการลงทุนในด้านการบริการและการท่องเที่ยว เช่น ศูนย์การแพทย์เอกชน (Medical Hub) เนื่องจากปัจจุบันลูกค้าส่วนใหญ่มาจากประเทศเพื่อนบ้านมาใช้บริการโรงพยาบาลเอกชนในกลุ่มจังหวัดอยู่แล้ว การลงทุน ในมหาวิทยาลัยนานาชาติ การลงทุนในภาคการบริการโรงแรม หรือการลงทุนในกิจการอสังหาริมทรัพย์ รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุน

ให้มีศูนย์กลางขนถ่ายสินค้า หรือจุดรวมสินค้า (Logistic – Center) ซึ่งเป็นการกระตุ้นการค้าและการลงทุนในเขตกลุ่มจังหวัด เพราะการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีของธุรกิจที่ตั้งอยู่ในเขตเศรษฐกิจพิเศษ จะชักจูงผู้ประกอบการเข้ามาลงทุนในกลุ่มจังหวัดนี้มากขึ้น ซึ่งมูลค่าการค้าชายแดน จังหวัดนครพนมและจังหวัดมุกดาหาร จัดเป็นสองลำดับแรกของการส่งออก-นำเข้าไปยังเวียดนาม จีนตอนใต้ และลาว และมีอัตราการเติบโต (ปี๒๕๖๕/๒๕๖๖) เพิ่มขึ้น ๓๘% และการพัฒนาบริการ One Stop Service (OSS) จะช่วยทำให้การค้าชายแดนสะดวกมากขึ้น

๓. กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ มีเศรษฐกิจหลักที่สร้างรายได้ให้กับพื้นที่คือ ภาคการเกษตร การเพาะปลูกพืช เช่น ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย ยางพารา ปาล์ม และปศุสัตว์ได้แก่ โคเนื้อ โคขุนที่มีชื่อเสียง รวมทั้งผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีคุณภาพและมีอัตลักษณ์ ได้แก่ นมวาริช เนื่อคราม ผ้าไหมสีธรรมชาติ อาทิเช่น คราม โคลน มูลควาย ซึ่งจะส่งผลให้ภาคอุตสาหกรรมเติบโตตามไปด้วย ซึ่งแนวโน้มเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด นั้น หากพิจารณาจากข้อมูลผลผลิตทางการเกษตรจะ พบว่าจะมีทั้งในด้านของปริมาณ และความหลากหลายจะมีมากเพิ่มขึ้น ดังนั้นควรส่งเสริมการลงทุนเพื่อรองรับการผลิตภาคเกษตรอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการเกษตร และอุตสาหกรรมแปรรูป รวมทั้งการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ที่มีอยู่แล้วให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้น

๔. ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดเพื่อให้สอดคล้องกับการยกระดับการท่องเที่ยวสู่นานาชาติ เช่น พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ สร้างจุดขายเพื่อสร้างแรงดึงดูดนักท่องเที่ยวให้รู้จักในระดับสากลเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวหรืองานประเพณีในกลุ่มจังหวัดฯ ให้เกิดประโยชน์ร่วมกัน เช่น งานออกพรรษา ทั้ง ๓ จังหวัด (แห่ปราสาทผึ้ง ไหลเรือไฟ แข่งเรือยาว) และเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัดลุ่มน้ำโขง รวมทั้งพัฒนาถนนสู่แหล่งการท่องเที่ยว เป็น HUB ท่องเที่ยวของภูมิภาคเชื่อมโยง ลาว เวียดนามและจีน

การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัด

(๑) การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) กลุ่มจังหวัด

จุดแข็ง (Strength) ปัจจัยภายใน

๑. เป็นแหล่งผลิตทางการเกษตรที่หลากหลาย ที่สำคัญให้กับภาคอุตสาหกรรม ทั้งด้านคุณภาพ และปริมาณ ที่เพียงพอ ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย ยางพารา ปาล์มน้ำมัน โคขุน สับปะรด เกล็ดสินเธาว์ ฯลฯ
๒. มีโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปผลิตผลทางการเกษตรมีศักยภาพในพื้นที่ เช่น โรงงานแปรรูปมันสำปะหลัง โรงสีข้าว โรงงานแปรรูปยางพารา โรงงานน้ำตาล โรงงานผลิตน้ำมันปาล์ม และโรงงานแปรรูปเนื้อโคขุน เป็นต้น
๓. เป็นแหล่งผลิตผ้าทอย้อมสีธรรมชาติที่มีความโดดเด่น มีอัตลักษณ์ เช่น คราม หมักโคลน ผ้าย้อมมูลควาย และจากพืชในท้องถิ่น รวมไปถึง นมวาไรซ์ และเนื้อคราม
๔. มีเส้นทางคมนาคมรองรับการขนส่งสินค้าและวัตถุดิบเชื่อมกับภูมิภาคอื่น ๆ ของประเทศซึ่งสามารถเชื่อมโยงสู่ประเทศเพื่อนบ้าน ได้แก่ ลาว กัมพูชา และเวียดนามและเชื่อมโยงเข้าสู่ประเทศจีนตอนใต้
๕. มีสถาบันการศึกษาทั้งระดับมหาวิทยาลัย และระดับอาชีวศึกษา ที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ
๖. มีเขตเศรษฐกิจพิเศษ Special Economic Zone (SEZ) จำนวนสองแห่งที่มีศักยภาพรองรับการลงทุน
๗. เป็นแหล่งพลังงานสะอาดที่เป็นอนาคตสำคัญในการเป็นพลังงานสำรอง ประกอบด้วย พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานชีวมวล และพลังงานลม ฯลฯ
๘. มีการบูรณาการและการสร้างความร่วมมือระหว่าง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมทั้งในส่วนของ ภาครัฐและเอกชน รวมทั้งการมีส่วนร่วมของภาค ประชาสังคม

จุดอ่อน (Weakness)

๑. ต้นทุนด้านโลจิสติกส์สูง การขนส่งมีระยะทางไกล ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตและค่าขนส่งสูง
๒. การเชื่อมโยงการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม (Cluster) มีน้อยและขาดความต่อเนื่อง
๓. ขาดแคลนแรงงานที่ตรงกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม และขาดความต่อเนื่องในเชิงนโยบายด้านการพัฒนาทรัพยากรบุคคล และแรงงานมีค่านิยมทำงานต่างพื้นที่เนื่องจากค่าแรงสูงกว่า
๔. ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ขาดความต่อเนื่องในการรักษามาตรฐานคุณภาพ สินค้าอุตสาหกรรม เนื่องจากการขอมาตรฐานมีต้นทุนค่าใช้จ่ายสูง
๕. ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และวิสาหกิจชุมชนยังขาดทักษะในด้านการจัดการ การผลิต การบัญชี การตลาด และโลจิสติกส์
๖. ผู้ประกอบการยังให้ความสำคัญน้อยในการเข้าสู่ระบบและความต่อเนื่องในการรักษามาตรฐานคุณภาพ สินค้าอุตสาหกรรม
๗. ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรม SMEs และวิสาหกิจชุมชนที่ประสบปัญหาในการจัดการ การผลิต การบัญชี การตลาด และโลจิสติกส์
๘. ผู้ประกอบการบางส่วนขาดความตระหนัก ในระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม

(๒) การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors)

โอกาส (Opportunity)

๑. การคมนาคมมีการขยายตัวมากขึ้น รองรับเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ เส้นทาง EWEC ฯลฯ โดยรัฐบาลได้มีนโยบายพัฒนาด้านการคมนาคมขนส่งระบบราง
๒. นโยบายของรัฐบาลตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม มีความชัดเจนในด้านการส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และการยกระดับความสามารถด้านผลิตภาพของภาคอุตสาหกรรม
๓. กระแสการอนุรักษ์ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสุขภาพ มีแนวโน้มและให้ความสำคัญมากยิ่งขึ้น
๔. สถานการณ์ PM ๒.๕ ที่เกิดขึ้น สร้างโอกาสให้กับภาคอุตสาหกรรมบางประเภท เช่น โรงงานผลิตหน้ากากอนามัย เป็นต้น ซึ่งมียอดขายเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ
๕. นโยบายรัฐบาลมีการส่งเสริมทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการคมนาคม ดิจิทัล และการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนความพร้อมด้านการพัฒนาเมือง เช่น การท่องเที่ยว การค้า การลงทุน และสิ่งแวดล้อมสู่ การเป็น SMART CITY การท่องเที่ยวเมืองหลัก เมืองรอง Soft Power ตามนโยบายรัฐบาล
๖. กระแสความนิยมการบริโภคสินค้าเพื่อสุขภาพของคนทุกช่วงวัย มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น
๗. มีดอนกอยโมเดล ซึ่งเป็นโครงการพัฒนาผ้าอ้อมครามบ้านดอนกอย (อ.พรรณานิคม จ.สกลนคร) ตามพระดำริ Sustainable Fashion ของสมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าสิริวัณณวรี นารีรัตนราชกัญญา โดยมุ่งยกระดับภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่แฟชั่นสากล พัฒนาคุณภาพชีวิตชาวบ้านอย่างยั่งยืน และเป็นต้นแบบหมู่บ้านยั่งยืนระดับประเทศ
๘. มีการขอจัดตั้งศูนย์นวัตกรรมเพื่อเศรษฐกิจฐานราก สร้างมูลค่าสินค้าใหม่ให้แก่เกษตรกร ที่เน้นการพัฒนาแปรรูป การเพาะปลูกพืชเลี้ยงสัตว์ ศักยภาพสูง พร้อมเชื่อมโยงการตลาด ซึ่งเป็นการพัฒนาแบบครบวงจร สามารถกระจายรายได้สู่ภาคการเกษตร อุตสาหกรรมขนาดเล็ก ปรับฐานโครงสร้างเศรษฐกิจชนบท ลดความเหลื่อมล้ำ
๙. มหาวิทยาลัยนครพนม มีโครงการและโรงงานต้นแบบเพื่อการแปรรูปสินค้าเกษตรและอาหาร (Pilot Plant) เพื่อยกระดับผลผลิตในท้องถิ่นครบวงจร
๑๐. มีบริษัทที่ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับการส่งเสริมการเกษตร การผลิตพันธุ์พืช และเมล็ดพันธุ์พืชส่งออก ต่างประเทศ ช่วยสร้างอาชีพและรายได้ให้กับเกษตรกรในพื้นที่เพิ่มมากขึ้น

อุปสรรค (Threat)

๑. การเพิ่มขึ้นของค่าแรงขั้นต่ำตามนโยบายของรัฐบาล จะส่งผลให้ผู้ประกอบการบางรายไม่สามารถแบกรับต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้นได้ อีกทั้งยังไม่จูงใจให้นักลงทุนจากต่างประเทศย้ายฐานการผลิตเข้ามา ภายในประเทศด้วย
๒. ราคาที่ดินบริเวณพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนครพนมและมุกดาหารมีราคาค่อนข้างสูง
๓. การขยายตัวทางเศรษฐกิจส่งผลให้มีสินค้านำเข้าจากต่างประเทศจำนวนมาก ซึ่งมีราคาต่ำกว่าสินค้าในประเทศ โดยเฉพาะสินค้าจากประเทศจีน
๔. การเข้าสู่สังคมสูงอายุอาจส่งผลกระทบต่อปัญหาแรงงานในภาคการเกษตรและภาคอุตสาหกรรม
๕. การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและปัญหาภัยธรรมชาติ ทำให้พืชผลทางการเกษตรเสียหาย
๖. ปัญหาการเผาป่า และพื้นที่การเกษตร ส่งผลให้เกิด PM 2.5 มากขึ้น
๗. ราคาน้ำมัน มีความผันผวนส่งผลกระทบต่อต้นทุนวัตถุดิบและการบริหารจัดการธุรกิจ รวมไปถึงภาษีที่จ่ายเพิ่มขึ้น ค่าเงินบาทที่แข็งค่า
๘. ค่าใช้จ่ายในการทำ CFO (Carbon Footprint for Organization) มีราคาค่อนข้างสูง ทำให้ผู้ประกอบการโรงงานไม่อยากทำ
๙. ปัญหาการระบาดของยาเสพติด

(๓) TOWS Matrix

กำหนดกลยุทธ์ด้วย การสร้างความสัมพันธ์ TOWS Matrix

จุดแข็ง (S) ปัจจัยภายใน	โอกาส (O) ปัจจัยภายนอก
๑. เป็นแหล่งผลิตทางการเกษตรที่หลากหลาย ที่สำคัญให้กับภาคอุตสาหกรรม ทั้งด้านคุณภาพ และปริมาณที่เพียงพอ ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย ยางพารา ปาล์มน้ำมัน โคขุน ฯลฯ ๒. มีโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปผลิตผลทางการเกษตรมีศักยภาพในพื้นที่ เช่น โรงงานแปรรูปมันสำปะหลัง โรงสีข้าว โรงงานแปรรูปยางพารา โรงงานน้ำตาล โรงงานผลิตน้ำมันปาล์ม และโรงงานแปรรูปเนื้อโคขุน เป็นต้น ๓. เป็นแหล่งผลิตผ้าทอย้อมสีธรรมชาติที่มีความโดดเด่น มีอัตลักษณ์ เช่น คราม หมักโคลน ผ้าย้อมมูลควาย และจากพืชในท้องถิ่น ๔. มีเส้นทางคมนาคมรองรับการขนส่งสินค้าและวัตถุดิบเชื่อมกับภูมิภาคอื่น ๆ ของประเทศซึ่งสามารถเชื่อมโยงสู่ประเทศเพื่อนบ้าน ได้แก่ ลาว กัมพูชา และเวียดนามและเชื่อมโยงเข้าสู่ประเทศจีนตอนใต้ ๕. มีสถาบันการศึกษาทั้งระดับมหาวิทยาลัย และระดับอาชีวศึกษา ที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ ๖. มีเขตเศรษฐกิจพิเศษ Special Economic Zone (SEZ) จำนวนสองแห่งที่มีศักยภาพรองรับการลงทุน ๗. เป็นแหล่งพลังงานสะอาดที่เป็นอนาคตสำคัญในการเป็นพลังงานสำรอง ประกอบด้วย พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานชีวมวล และพลังงานลม ฯลฯ ๘. มีการบูรณาการและการสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมทั้งในส่วนของภาครัฐและเอกชน รวมทั้งการมีส่วนร่วมของภาค ประชาสังคม	๑. การคมนาคมมีการขยายตัวมากขึ้น รองรับเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ เส้นทาง EWEC ฯลฯ โดยรัฐบาลได้มีนโยบายพัฒนาด้านการคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์ ในปี พ.ศ.๒๕๕๘ - ๒๕๖๕ ๒. นโยบายของรัฐบาลตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม มีความชัดเจนในด้านการส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และการยกระดับความสามารถด้านผลิตภาพของภาคอุตสาหกรรม ๓. กระแสการอนุรักษ์ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสุขภาพ มีแนวโน้มและให้ความสำคัญมากยิ่งขึ้น ๔. สถานการณ์ PM ๒.๕ ที่เกิดขึ้น สร้างโอกาสให้กับภาคอุตสาหกรรมบางประเภท เช่น โรงงานผลิตหน้ากากอนามัย เป็นต้น ซึ่งมียอดขายเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ๕. นโยบายรัฐบาลมีการส่งเสริมทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการคมนาคม ดิจิทัล และการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนความพร้อมด้านการพัฒนาเมือง เช่น การท่องเที่ยว การค้า การลงทุน และสิ่งแวดล้อมสู่การเป็น SMART CITY การท่องเที่ยวเมืองหลัก เมืองรอง Soft Power ตามนโยบายรัฐบาล ๖. กระแสความนิยมการบริโภคสินค้าเพื่อสุขภาพของคนทุกช่วงวัย มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ๗. มีดอนกอยโมเดล ซึ่งเป็นโครงการพัฒนาผ้าย้อมครามบ้านดอนกอย (อ.พรรณานิคม จ.สกลนคร) ตามพระดำริ Sustainable Fashion ของสมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าสิริวัณณวรี นารีรัตนราชกัญญา โดยมุ่งยกระดับภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่แฟชั่นสากล พัฒนาคุณภาพชีวิตชาวบ้านอย่างยั่งยืน และเป็นต้นแบบหมู่บ้านยั่งยืนระดับประเทศ ๘. มีการขอจัดตั้งศูนย์นวัตกรรมเพื่อเศรษฐกิจฐานราก สร้างมูลค่าสินค้าใหม่ให้แก่เกษตรกร ที่เน้นการพัฒนา แปรรูป การเพาะปลูกพืชเลี้ยงสัตว์ ศักยภาพสูง พร้อมเชื่อมโยงการตลาด ซึ่งเป็นการพัฒนาแบบครบวงจรสามารถกระจายรายได้สู่ภาคการเกษตร อุตสาหกรรมขนาดเล็ก ปรับฐานโครงสร้างเศรษฐกิจชนบท ลดความเหลื่อมล้ำ

จุดแข็ง (S) ปัจจัยภายใน	โอกาส (O) ปัจจัยภายนอก
	๙. มหาวิทยาลัยนครพนม มีโครงการและโรงงานต้นแบบเพื่อการแปรรูปสินค้าเกษตรและอาหาร (Pilot Plant) เพื่อยกระดับผลผลิตในท้องถิ่นครบวงจร ๑๐. มีบริษัทที่ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับการส่งเสริมการเกษตร การผลิตพันธุ์พืช และเมล็ดพันธุ์พืชส่งออกต่างประเทศ ช่วยสร้างอาชีพและรายได้ให้กับเกษตรกรในพื้นที่เพิ่มมากขึ้น
กลยุทธ์เชิงรุก (SO) ๑. สนับสนุนอุตสาหกรรมให้มีการพัฒนาบนพื้นฐานของการผลิตที่ใช้ฐานความรู้ เพื่อเพิ่มผลผลิตการผลิต ๒. ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าทอจากธรรมชาติด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี ๓. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรและปศุสัตว์ที่ใช้นวัตกรรมในการเพิ่มมูลค่า ๔. ส่งเสริมอุตสาหกรรมให้ใช้พลังงานสะอาดเพื่อลดต้นทุนในการผลิต ๕. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีศูนย์กลางขนถ่ายสินค้า หรือจุดรวมสินค้าวัตถุดิบ (Logistic – Center) ๖. เสริมสร้างการบริหารจัดการเครือข่ายความร่วมมือ ในการส่งเสริมอุตสาหกรรมเชิงบูรณาการระหว่าง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน อย่างมีประสิทธิภาพ	

จุดแข็ง (S) ปัจจัยภายใน	อุปสรรค (T) ปัจจัยภายนอก
๑. เป็นแหล่งผลิตทางการเกษตรที่หลากหลาย ที่สำคัญให้กับภาคอุตสาหกรรม ทั้งด้านคุณภาพ และปริมาณที่เพียงพอ ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย ยางพารา ปาล์ม น้ำมัน โคขุน ฯลฯ ๒. มีโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปผลิตผลทางการเกษตรมีศักยภาพในพื้นที่ เช่น โรงงานแปรรูปมันสำปะหลัง โรงสีข้าว โรงงานแปรรูปยางพารา โรงงานน้ำตาล โรงงานผลิตน้ำมันปาล์ม และโรงงานแปรรูปเนื้อโคขุน เป็นต้น ๓. เป็นแหล่งผลิตผ้าทอย้อมสีธรรมชาติที่มีความโดดเด่น มีอัตลักษณ์ เช่น คราม หมักโคลน ผ้าย้อมมูลควาย และจากพืชในท้องถิ่น ๔. มีเส้นทางคมนาคมรองรับการขนส่งสินค้าและวัตถุดิบ เชื่อมกับภูมิภาคอื่น ๆ ของประเทศซึ่งสามารถเชื่อมโยงสู่ประเทศเพื่อนบ้าน ได้แก่ ลาว กัมพูชา และเวียดนามและเชื่อมโยงเข้าสู่ประเทศจีนตอนใต้ ๕. มีสถาบันการศึกษาทั้งระดับมหาวิทยาลัย และระดับอาชีวศึกษา ที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ ๖. มีเขตเศรษฐกิจพิเศษ Special Economic Zone (SEZ) จำนวนสองแห่งที่มีศักยภาพรองรับการลงทุน ๗. เป็นแหล่งพลังงานสะอาดที่เป็นอนาคตสำคัญในการเป็นพลังงานสำรอง ประกอบด้วย พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานชีวมวล และพลังงานลม ฯลฯ ๘. มีการบูรณาการและการสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมทั้งในส่วนของภาครัฐและเอกชน รวมทั้งการมีส่วนร่วมของภาค ประชาสังคม	๑. การเพิ่มขึ้นของค่าแรงขั้นต่ำตามนโยบายของรัฐบาล จะส่งผลให้ผู้ประกอบการบางรายไม่สามารถแบกรับต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้นได้ อีกทั้งยังไม่จูงใจให้นักลงทุนจากต่างประเทศย้ายฐานการผลิตเข้ามาภายในประเทศด้วย ๒. ราคาที่ดินบริเวณพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ นครพนมและมุกดาหารมีราคาค่อนข้างสูง ๓. การขยายตัวทางเศรษฐกิจส่งผลให้มีสินค้านำเข้าจากต่างประเทศจำนวนมาก ซึ่งมีราคาต่ำกว่าสินค้าในประเทศ โดยเฉพาะสินค้าจากประเทศจีน ๔. การเข้าสู่สังคมสูงอายุมักส่งผลต่อปัญหาแรงงานในภาคการเกษตรและภาคอุตสาหกรรม ๕. การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและปัญหาภัยธรรมชาติ ทำให้พืชผลทางการเกษตรเสียหาย ๖. ปัญหาการเผาป่า และพื้นที่การเกษตร ส่งผลให้เกิด PM ๒.๕ มากขึ้น ๗. ราคาน้ำมัน มีความผันผวนส่งผลต่อการควบคุมต้นทุนวัตถุดิบและการบริหารจัดการธุรกิจ รวมไปถึงภาษีที่จ่ายเพิ่มขึ้น ค่าเงินบาทที่แข็งค่า ๘. ค่าใช้จ่ายในการทำ CFO (Carbon Footprint for Organization) มีราคาค่อนข้างสูง ทำให้ผู้ประกอบการโรงงานไม่อยากทำ ๙. ปัญหาการระบาดของยาเสพติด
กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST) ๑. สนับสนุนอุตสาหกรรมให้มีการพัฒนาบนพื้นฐาน ของการผลิตที่ใช้ฐานความรู้นวัตกรรม โดยร่วมกับ สถาบันทางการศึกษา ๒. พัฒนาอุตสาหกรรมด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น การลดต้นทุนการผลิตเพื่อรองรับการขยายตัวทาง อุตสาหกรรม ๓. ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมให้ตระหนักในการ จัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อรองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม ให้ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบและ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยภาครัฐให้การส่งเสริม สนับสนุน ๔. ส่งเสริมความร่วมมือและสร้างความเข้าใจของ ชุมชนกับภาคอุตสาหกรรม ๕. ส่งเสริมและพัฒนาให้มีการจัดตั้ง HUB การขนส่งสินค้าเกษตร	

จุดอ่อน (W) ปัจจัยภายใน	โอกาส (O) ปัจจัยภายนอก
๑. ต้นทุนด้านโลจิสติกส์สูง การขนส่งมีระยะทางไกล ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตและค่าขนส่งสูง ๒. การเชื่อมโยงการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม (Cluster) มีน้อยและขาดความต่อเนื่อง ๓. ขาดแคลนแรงงานที่ตรงกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม และขาดความต่อเนื่องในเชิงนโยบายด้านการพัฒนาทรัพยากรบุคคล และแรงงานมีค่านิยมทำงานต่างพื้นที่เนื่องจากค่าแรงสูงกว่า ๔. ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ขาดความต่อเนื่องในการรักษามาตรฐานคุณภาพสินค้าอุตสาหกรรม เนื่องจากการขอมาตรฐานมีต้นทุนค่าใช้จ่ายสูง ๕. ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และวิสาหกิจชุมชนยังขาดทักษะในการจัดการ การผลิต การบัญชี การตลาด และโลจิสติกส์ ๖. ผู้ประกอบการยังให้ความสำคัญน้อยในการเข้าสู่ระบบและความต่อเนื่องในการรักษามาตรฐานคุณภาพสินค้าอุตสาหกรรม ๗. ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรม SMEs และวิสาหกิจชุมชนที่ประสบปัญหาในการจัดการ การผลิต การบัญชี การตลาด และโลจิสติกส์ ๘. ผู้ประกอบการบางส่วนขาดความตระหนัก ในระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม	๑. การคมนาคมมีการขยายตัวมากขึ้น รองรับเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ เส้นทาง EWEK ฯลฯ โดยรัฐบาลได้มีนโยบายพัฒนาด้านการคมนาคมขนส่งระบบราง ๒. นโยบายของรัฐบาลตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม มีความชัดเจนในการส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และการยกระดับความสามารถด้านผลิตภาพของภาคอุตสาหกรรม ๓. กระแสการอนุรักษ์ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสุขภาพ มีแนวโน้มและให้ความสำคัญมากยิ่งขึ้น ๔. สถานการณ์ PM ๒.๕ ที่เกิดขึ้น สร้างโอกาสให้กับภาคอุตสาหกรรมบางประเภท เช่น โรงงานผลิตหน้ากากอนามัย เป็นต้น ซึ่งมียอดขายเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ๕. นโยบายรัฐบาลมีการส่งเสริมทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการคมนาคม ดิจิทัล และการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนความพร้อมด้านการพัฒนาเมือง เช่น การท่องเที่ยว การค้า การลงทุน และสิ่งแวดล้อมสู่ การเป็น SMART CITY การท่องเที่ยวเมืองหลัก เมืองรอง Soft Power ตามนโยบายรัฐบาล ๖. กระแสความนิยมการบริโภคสินค้าเพื่อสุขภาพของคนทุกช่วงวัย มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ๗. มีดอนกอยโมเดล ซึ่งเป็นโครงการพัฒนาผ้าอ้อมครามบ้านดอนกอย (อ.พรรณานิคม จ.สกลนคร) ตามพระดำริ Sustainable Fashion ของสมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าสิริวัณณวรี นารีรัตนราชกัญญา โดยมุ่งยกระดับภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่แฟชั่นสากล พัฒนาคุณภาพชีวิตชาวบ้านอย่างยั่งยืน และเป็นต้นแบบหมู่บ้านยั่งยืนระดับประเทศ ๘. มีการขอจัดตั้งศูนย์นวัตกรรมเพื่อเศรษฐกิจฐานราก สร้างมูลค่าสินค้าใหม่ให้แก่เกษตรกร ที่เน้นการพัฒนาแปรรูป การเพาะปลูกพืชเลี้ยงสัตว์ ศักยภาพสูง พร้อมเชื่อมโยงการตลาด ซึ่งเป็นการพัฒนาแบบครบวงจร สามารถกระจายรายได้สู่ภาคการเกษตร อุตสาหกรรมขนาดเล็ก ปรับฐานโครงสร้างเศรษฐกิจชนบท ลดความเหลื่อมล้ำ ๙. มหาวิทยาลัยนครพนม มีโครงการและโรงงานต้นแบบเพื่อการแปรรูปสินค้าเกษตรและอาหาร (Pilot Plant) เพื่อยกระดับผลผลิตในท้องถิ่นครบวงจร

จุดอ่อน (W) ปัจจัยภายใน	โอกาส (O) ปัจจัยภายนอก
	๑๐. มีบริษัทที่ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับการส่งเสริมการเกษตร การผลิตพันธุ์พืช และเมล็ดพันธุ์พืชส่งออกต่างประเทศ ช่วยสร้างอาชีพและรายได้ให้กับเกษตรกรในพื้นที่เพิ่มมากขึ้น
กลยุทธ์เชิงพัฒนา (WO) ๑. พัฒนาระบบการทำงาน บุคลากร และเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ๒. สนับสนุนการเชื่อมโยงการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม (Cluster) อย่างต่อเนื่อง ๓. ส่งเสริมสถานประกอบการให้เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) และสนับสนุนให้มีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน	

จุดอ่อน (W) ปัจจัยภายใน	อุปสรรค (T) ปัจจัยภายนอก
๑. ต้นทุนด้านโลจิสติกส์สูง การขนส่งมีระยะทางไกล ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตและค่าขนส่งสูง ๒. การเชื่อมโยงการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม (Cluster) มีน้อยและขาดความต่อเนื่อง ๓. ขาดแคลนแรงงานที่ตรงกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม และขาดความต่อเนื่องในเชิงนโยบายด้านการพัฒนาทรัพยากรบุคคล และแรงงานมีค่านิยมทำงานต่างพื้นที่เนื่องจากค่าแรงสูงกว่า ๔. ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ขาดความต่อเนื่องในการรักษามาตรฐานคุณภาพสินค้าอุตสาหกรรม เนื่องจากการขอมาตรฐานมีต้นทุนค่าใช้จ่ายสูง ๕. ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และวิสาหกิจชุมชนยังขาดทักษะในการจัดการ การผลิต การบัญชี การตลาด และโลจิสติกส์ ๖. ผู้ประกอบการยังให้ความสำคัญน้อยในการเข้าสู่ระบบและความต่อเนื่องในการรักษามาตรฐานคุณภาพสินค้าอุตสาหกรรม ๗. ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรม SMEs และวิสาหกิจชุมชนที่ประสบปัญหาในการจัดการ การผลิต การบัญชี การตลาด และโลจิสติกส์ ๘. ผู้ประกอบการบางส่วนขาดความตระหนัก ในระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม	๑. การเพิ่มขึ้นของค่าแรงขึ้นต่ำตามนโยบายของรัฐบาล จะส่งผลให้ผู้ประกอบการบางรายไม่สามารถแบกรับต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้นได้ อีกทั้งยังไม่จูงใจให้นักลงทุนจากต่างประเทศย้ายฐานการผลิตเข้ามาภายในประเทศด้วย ๒. ราคาที่ดินบริเวณพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ นครพนมและมุกดาหารมีราคาค่อนข้างสูง ๓. การขยายตัวทางเศรษฐกิจส่งผลให้มีสินค้านำเข้าจากต่างประเทศจำนวนมาก ซึ่งมีราคาต่ำกว่าสินค้าในประเทศ โดยเฉพาะสินค้าจากประเทศจีน ๔. การเข้าสู่สังคมสูงอายุมักส่งผลต่อปัญหาแรงงานในภาคการเกษตรและภาคอุตสาหกรรม ๕. การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและปัญหาภัยธรรมชาติ ทำให้พืชผลทางการเกษตรเสียหาย ๖. ปัญหาการเผาป่า และพื้นที่การเกษตร ส่งผลให้เกิด PM ๒.๕ มากขึ้น ๗. ราคาน้ำมันมีความผันผวนส่งผลต่อการควบคุมต้นทุนวัตถุดิบและการบริหารจัดการธุรกิจ
กลยุทธ์เชิงรับ (WT) ๑. พัฒนานวัตกรรมหรือเทคโนโลยีเพื่ออุตสาหกรรม โดยร่วมกับสถาบันทางการศึกษา เพื่อเพิ่มมูลค่า ลดต้นทุน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๒. พัฒนาบุคลากรในภาคอุตสาหกรรม เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของภาคอุตสาหกรรม รองรับการจัดการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ ๓. ส่งเสริมความร่วมมือ ปลุกจิตสำนึกและสร้างความเข้าใจของ ชุมชนกับภาคอุตสาหกรรม	

(๔) ความต้องการและความคาดหวังของผู้รับบริการ

- ๑) เป็นอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและชุมชนมีความรับผิดชอบต่อสังคม
- ๒) มีการจ้างแรงงานคนในพื้นที่หรือจังหวัดใกล้เคียงมากกว่าต่างชาติ
- ๓) มีการนำความรู้จากผลงานวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเข้ามาพัฒนาใช้ในการผลิตมากขึ้น มีการสร้างมูลค่าเพิ่มในอุตสาหกรรมเกษตร เช่น ข้าว และผลพลอยได้จากอ้อย ข้าว เนื้อสัตว์ ยางพารา สับปะรด ลิ้นจี่ ปาล์ม และมันสำปะหลัง
- ๔) มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือภาคอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจและสร้างเครือข่ายอุตสาหกรรมภาครัฐและเอกชนให้เข้มแข็ง
- ๕) สนับสนุนเรื่องเงินทุน เครื่องจักร และส่งเสริมการตลาด มีสถาบันการเงินที่ทำธุรกรรมการนำเข้า-ส่งออก ลดหย่อนภาษีการนำเข้า-ส่งออก
- ๖) อำนวยความสะดวกเรื่องการลดขั้นตอน การออกใบอนุญาตโรงงาน (One Stop Services)
- ๗) สร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจให้กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ โดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ และประชาชนในพื้นที่เป็นหลัก ควบคู่กับการส่งเสริมการลงทุนจากนักลงทุน SMEs ในท้องถิ่น, ระดับประเทศและระหว่างประเทศในด้านที่จังหวัดมีศักยภาพ คือ เขต ๘ พัฒนาเศรษฐกิจพิเศษการค้าชายแดนและการค้าระหว่างประเทศ ส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
- ๘) พัฒนาบรรจุภัณฑ์ให้โดดเด่นและทันสมัยสามารถแข่งขันในตลาดออนไลน์ได้ และสร้างเสริมองค์ความรู้ในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมให้แก่ผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบ
- ๙) ต้องการให้ผู้ประกอบการมีความรู้เกี่ยวกับการสร้างนวัตกรรมและการบริหารจัดการองค์กรต้องการแหล่งน้ำรองรับการปลูกพืชเศรษฐกิจสำหรับป้อมโรงงานอุตสาหกรรม
- ๑๐) ต้องการแหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำ ระยะยาวสำหรับธุรกิจภาคอุตสาหกรรมเพื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียน และสามารถเข้าถึงง่าย
- ๑๑) มีการส่งเสริมอุตสาหกรรมระดับครัวเรือน
- ๑๒) ต้องการแรงงานที่มีทักษะเฉพาะด้านเพิ่มขึ้น เช่น ด้านไฟฟ้า AI ฯลฯ
- ๑๓) ต้องการให้พัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ให้ตรงตามความต้องการของตลาด และได้รับมาตรฐานต่างๆ
- ๑๔) ส่งเสริมผู้ประกอบการยุคใหม่ (Smart Cluster): ประชาชนต้องการกลไกสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และกลุ่มวิสาหกิจชุมชน เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันและสร้างนวัตกรรมในพื้นที่
- ๑๕) การพัฒนาการค้าชายแดนและโลจิสติกส์: เนื่องจากมีพื้นที่ติดแม่น้ำโขงและประเทศเพื่อนบ้าน กลุ่มจังหวัดมีความต้องการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และศูนย์กระจายสินค้าเพื่อรองรับการนำเข้า-ส่งออก สร้างมูลค่าเศรษฐกิจตามแนวชายแดน

(๕) Strategy map

การเชื่อมโยงสู่แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๐						
แผนระดับ ๑	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เป้าหมาย - ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น ประเด็นยุทธศาสตร์ ๑. การเกษตรสร้างมูลค่า ๒. อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ๓. พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐาน ผู้ประกอบการยุคใหม่		ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เป้าหมาย - ยกระดับกระบวนการผลิต เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมบนหลักการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล ประเด็นยุทธศาสตร์ ๑. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว ๒. พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง		
แผนระดับ ๒	แผนแม่บทฯ	ประเด็นที่ ๓ การเกษตร เป้าหมายประเด็นของแผน แม่บทฯ ๑. ผลผลิตข้าวรวมรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น ๒. ผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น แผนย่อย : เกษตรชีวภาพ เป้าหมายของแผนย่อย : ๑. สินค้าเกษตรชีวภาพมีมูลค่าเพิ่มขึ้น แนวทางการพัฒนา : ๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูป และการพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์จากฐานเกษตรกรรม และฐานทรัพยากรชีวภาพ แผนย่อย : เกษตรแปรรูป เป้าหมายของแผนย่อย : ๑. สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น แนวทางการพัฒนา : ๑. ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูป	ประเด็นที่ ๔ เขตเศรษฐกิจพิเศษ เป้าหมายประเด็นของแผน แม่บทฯ ๑. การเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมดเพิ่มขึ้น ๒. การลงทุนในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมดได้รับการยกระดับ แผนย่อย : การพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เป้าหมายของแผนย่อย : ๑. การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนเพิ่มขึ้น ๒. การลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนเพิ่มขึ้น ๓. เมืองในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นเมือง นวัตกรรมมากขึ้น แนวทางการพัฒนา : ๑. ส่งเสริมการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนเพิ่มขึ้น	ประเด็นที่ ๑๖ เศรษฐกิจฐานราก เป้าหมายประเด็นของแผน แม่บทฯ ๑. รายได้ของประชากรกลุ่มรายได้ต่ำเพิ่มขึ้นอย่างกระจายและ อย่างต่อเนื่อง แผนย่อย : การยกระดับศักยภาพการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ เป้าหมายของแผนย่อย : ๑. ศักยภาพและขีดความสามารถของเศรษฐกิจฐานรากเพิ่มขึ้น แนวทางการพัฒนา : ๑. เพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถของเศรษฐกิจฐานรากเพิ่มขึ้น แผนย่อย : การสร้างภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก เป้าหมายของแผนย่อย : ๑. ผู้ประกอบการเศรษฐกิจฐานรากมีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ๒. กลุ่มประชากรรายได้ต่ำสุด ร้อยละ ๔๐ มีความสามารถในการบริหารจัดการหนี้สินได้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น	ประเด็นที่ ๑๔ การเติบโตอย่างยั่งยืน เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บทฯ ๑. สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน แผนย่อย : การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ เป้าหมายของแผนย่อย : ๑. การปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทยลดลง แนวทางการพัฒนา : ๑. ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ๒. มุ่งเป้าสู่การลดทุนที่เป็นมิตร แผนย่อย : การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรที่ระบุบบให้ เป็นไปตามมาตรฐานสากล เป้าหมายของแผนย่อย : ๑. การจัดการขยะมูลฝอย มูลฝอย ดินเชื้อ ของเสียอันตราย สารเคมีในภาคการเกษตรและการอุตสาหกรรมมีประสิทธิภาพมากขึ้น	
		๒. ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ๓. ส่งเสริมการสร้างตราสินค้าและขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	๒. พัฒนาเมืองในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนให้เป็นเมือง นวัตกรรมมากขึ้น	แนวทางการพัฒนา : ๑. ส่งเสริมประกอบการเศรษฐกิจฐานรากมีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ๒. ส่งเสริมให้กลุ่มประชากรรายได้ต่ำสุดความสามารถบริหารจัดการหนี้สินได้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น		แนวทางการพัฒนา : ๑. จัดการคุณภาพอากาศ เสียง และความเสี่ยงสะท้อน ๒. จัดการขยะมูลฝอย มูลฝอย ดินเชื้อของเสียอันตรายและกากอุตสาหกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล
	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง เป้าหมายระดับหมวดหมู่ : ๑. มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น		หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ เป้าหมายระดับหมวดหมู่ : ๑. วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมมีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถยกระดับและปรับตัว		หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ เป้าหมายระดับหมวดหมู่ : ๑. การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน
แผนระดับ ๓	เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง” พัฒนามาภาคเกษตรไปสู่เกษตรสมัยใหม่ เพื่อต่อยอดไปสู่เศรษฐกิจชีวภาพ เชื่อมโยงการค้า การลงทุนในภูมิภาค ตามแนวคิดการเป็นฐานการผลิตของประเทศที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประตูเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้านเพื่อสร้างโอกาสในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน					
	แผนพัฒนาภูมิภาคจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เป้าหมายการพัฒนาภูมิภาคจังหวัด คือ “เมืองน่าอยู่ ป่าเขียว เกษตรมูลค่าสูง ประชานุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง” ประเด็นการพัฒนา ประเด็นที่ ๑ การส่งเสริมการท่องเที่ยวอัตลักษณ์พื้นที่อันวิจิตรลุ่มแม่น้ำโขง ประเด็นที่ ๒ การพัฒนาสินค้าเกษตรมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน ประเด็นที่ ๓ การพัฒนาขีดความสามารถด้านการค้า การลงทุนและโลจิสติกส์ให้กับภาคธุรกิจในพื้นที่ ประเด็นที่ ๔ การพัฒนาที่สมดุล ด้านสังคม ความมั่นคง และสิ่งแวดล้อมบนพื้นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน					
	แผนปฏิบัติการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม “ผลักดันการปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างยั่งยืนสู่ชุมชน” ประเด็นการพัฒนา ๑. การผลักดันนโยบายและแผนให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ๒. การพัฒนาศักยภาพของธุรกิจอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคอย่างยั่งยืนสู่ชุมชน ๓. การพัฒนาสมรรถนะองค์กรเพื่อการยกระดับการให้บริการให้มีประสิทธิภาพ					
แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๐						
สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐			วิสัยทัศน์ “เมืองอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจในอนาคต” พันธกิจ ๑) ส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๒) พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม ๓) ส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และนวัตกรรมเพื่อรองรับเศรษฐกิจในอนาคต ๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรและการสร้างเครือข่ายภาคอุตสาหกรรม			
ประเด็นการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร			๑. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าและการลงทุนในภาคอุตสาหกรรม	๒. พัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อรองรับเศรษฐกิจในอนาคต		๓. พัฒนาบุคลากรและสร้างเครือข่ายภาคอุตสาหกรรม
กลยุทธ์			๑. เน้นขีดความสามารถในการแข่งขันภาคอุตสาหกรรม ๒. การส่งเสริมและสนับสนุนการรับรองมาตรฐาน	๑. เพิ่มผลิตภาพการผลิตโดยการส่งเสริมการใช้พลังงานสะอาดที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม ๒. การพัฒนาผู้ประกอบการและพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการรายย่อยให้มีความสามารถแข่งขันในระดับนานาชาติและขยายโอกาสทางการค้าในระดับนานาชาติ		๑. การพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ๒. โครงการ The Idol Project และการเชื่อมโยงเครือข่ายภาคอุตสาหกรรม
โครงการ/กิจกรรม			๑. โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ด้วยนวัตกรรมใหม่และการตลาดแบบ New Normal กลุ่มสนุก ๒. โครงการพัฒนาศักยภาพเกษตรกรในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ด้วยเกษตรอินทรีย์เพื่อสร้างครัวอาหารปลอดภัยได้มาตรฐาน	๑. โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมตามโมเดลเศรษฐกิจใหม่ (BCG Economy) ๒. การพัฒนาอุตสาหกรรมด้านเทคโนโลยีสะอาดและเทคโนโลยีสีเขียว (Credit Carbon) ๓. โครงการสร้างความพร้อมให้กับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในการแข่งขันในบริบทใหม่ทางเศรษฐกิจ ๔. โครงการส่งเสริมและพัฒนา อุตสาหกรรมที่ยั่งยืนตามแนวคิด BCG		๑. โครงการพัฒนาและยกระดับผู้ประกอบการสู่ความเป็นมืออาชีพ ๒. โครงการ The Idol Project และการเชื่อมโยงเครือข่ายภาคอุตสาหกรรม

๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก เฉิงเหินตอนบน ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

๓.๒.๑ วิสัยทัศน์

“เมืองอุตสาหกรรมการแปรรูปสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจในอนาคต”

๓.๒.๒ พันธกิจ

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๒. พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม
๓. ส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และนวัตกรรมเพื่อรองรับเศรษฐกิจในอนาคต
๔. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรและการสร้างเครือข่ายภาคอุตสาหกรรม

๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ

๑) แนวทางการพัฒนาในด้านที่ ๑ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าและการลงทุน
ในภาคอุตสาหกรรม

• เป้าประสงค์

เพื่อพัฒนาศักยภาพภาคอุตสาหกรรมผลิตสินค้าและบริการให้มีความเข้มแข็งและสามารถแข่งขันได้

• ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓

• กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ				
		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑
กลยุทธ์ที่ ๑ เพิ่มขีด ความสามารถใน การแข่งขัน ภาคอุตสาหกรรม	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณกลุ่ม จังหวัด	-	-	๖.๐๐	๖.๐๐	๖.๐๐
	๑. โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์และ บรรจุภัณฑ์ด้วยนวัตกรรมใหม่และ การตลาดแบบ New Normal กลุ่ม สนุก	-	-	๑๓.๐๐	๑๓.๐๐	๑๓.๐๐
	๒. โครงการพัฒนาศักยภาพเกษตรกร ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉิงเหิน ตอนบน ๒ ด้วยเกษตรอินทรีย์เพื่อ สร้างครัวอาหารปลอดภัยได้ มาตรฐาน	-	-	๑๕.๐๐	๑๕.๐๐	-
	๓.โครงการศึกษาความเป็นไปได้ใน การจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมกลุ่ม จังหวัดภาคตะวันออกเฉิงเหิน ตอนบน ๒ (สกลนคร มุกดาหาร นครพนม)	-	-			

	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุน งบประมาณกระทรวง กรม ๑. โครงการสร้างเศรษฐกิจกลุ่มสนุก ด้วยอุตสาหกรรมแปรรูปข้าวมูลค่าสูง “SNUK Rice” ๒. โครงการยกระดับอุตสาหกรรม แปรรูปโคเนื้อกลุ่มจังหวัดสนุก “สนุก Beef Valley”	-	-	-	๖๑.๔	๖๑.๔
กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมและ สนับสนุนการ รับรองมาตรฐาน	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณกลุ่ม จังหวัด ๑. โครงการส่งเสริมการผลิตโคเนื้อ ปลอดภัยและได้มาตรฐาน GAP ๒. โครงการยกระดับและแปรรูป สินค้าเกษตรครบวงจร ๔.๐	-	-	๒๕	๒๕	๒๕
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุน งบประมาณกระทรวง กรม • โครงการ.....	-	-	-	-	-

๒) แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ พัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อรองรับเศรษฐกิจในอนาคต

● เป้าประสงค์

เพื่อพัฒนาและส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้ดำเนินการตามกฎหมาย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ลดต้นทุนการผลิตด้วยเทคโนโลยีสร้างสรรค์

● ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละของความสำเร็จในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตไม่น้อยกว่า ๕

๒. ร้อยละของความสำเร็จในการลดต้นทุนพลังงานไม่น้อยกว่า ๕

● กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ				
		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑
กลยุทธ์ที่ ๑ เพิ่มผลผลิตภาพการผลิต โดยการส่งเสริมการใช้ พลังงานสะอาดที่เป็น มิตรกับสังคมและ สิ่งแวดล้อม	โครงการที่ สอจ. ของบประมาณ กลุ่มจังหวัด					
	๑. โครงการส่งเสริมและพัฒนา อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อมตามโมเดลเศรษฐกิจ ใหม่ (BCG Economy)	-	-	๒.๐๐	๒.๐๐	๒.๐๐
	๒. การพัฒนาอุตสาหกรรมด้าน เทคโนโลยีสะอาดและเทคโนโลยี สีเขียว (Credit Carbon)	-	-	๒.๕๐	๒.๕๐	๒.๕๐
	๓. โครงการสร้างความพร้อมให้กับ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในการแข่งขันในบริบทใหม่ ทางเศรษฐกิจ	-	-	๒.๒๒	๒.๒๒	๒.๒๒
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการ สนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม					
	๑. โครงการส่งเสริมและพัฒนา อุตสาหกรรมที่ยั่งยืนตามแนวคิด BCG	-	-	๐.๖๐	๐.๖๐	๐.๖๐

๓) แนวทางการพัฒนาในด้านที่ ๓ พัฒนาบุคลากรและสร้างเครือข่ายภาคอุตสาหกรรม

• เป้าประสงค์

เพื่อบุคลากรและเสริมสร้างการเชื่อมโยงเครือข่ายภาคอุตสาหกรรมให้เข้มแข็งมากยิ่งขึ้น

• ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

ร้อยละรายได้ที่เพิ่มขึ้นของเครือข่าย (Cluster) และเครือข่ายวิสาหกิจภาคอุตสาหกรรม

ได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้น

• กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ				
		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑
กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาพันธมิตร เศรษฐกิจการค้า	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณ กลุ่มจังหวัด					
	๑. โครงการพัฒนาและยกระดับ ผู้ประกอบการสู่ความเป็นมือ อาชีพ	-	-	๑.๕๐	๑.๕๐	๑.๕๐
	๒. โครงการ The Idol Project และการเชื่อมโยงเครือข่าย ภาคอุตสาหกรรม	-	-	๒.๐	๒.๐	๒.๐
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการ สนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม	-	-	-	-	-
	• โครงการ.....					

ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก

๔.๑ โครงการแบบย่อ (๑ ชุด : ๑ โครงการ)

๑. ชื่อโครงการ	โครงการ Green Factory Plus: ยกระดับอุตสาหกรรมกลุ่มสนุกสู่ความยั่งยืน
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	การพัฒนาอย่างยั่งยืนในอุตสาหกรรมไทยมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจและการอนุรักษ์สภาพแวดล้อม โดยประเทศไทยมีส่วนทางเศรษฐกิจในภาคอุตสาหกรรมถึง ๓๐% ของ GDP ซึ่งหมายความว่า การดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพในอุตสาหกรรมเหล่านี้มีผลกระทบโดยตรงต่อการเติบโตและความมั่นคงของเศรษฐกิจในระยะยาว การบริหารจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพจะช่วยให้ประเทศสามารถใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติได้สูงสุด โดยไม่สูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพที่สำคัญต่อระบบนิเวศและการผลิตในอนาคต นอกจากนี้ การรักษาสสมดุลของธรรมชาติเป็นสิ่งจำเป็นต่อการสร้างผลิตภัณฑ์และบริการที่จะตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคอย่างยั่งยืน อุตสาหกรรมไทยเป็นหนึ่งในแหล่งปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่สำคัญ ซึ่งคิดเป็นประมาณ ๔๐% ของการปล่อยก๊าซทั้งหมดในประเทศ ความจำเป็นในการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง การปล่อยก๊าซ CO₂ ในระดับสูงส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศและสร้างปัญหาให้กับทั้งประชาชนและอุตสาหกรรม การทำลายที่อยู่อาศัยที่เป็นธรรมชาตินั้นส่งผลกระทบต่อวงกว้างต่อความหลากหลายทางชีวภาพ ส่งผลให้การพัฒนาอุตสาหกรรมต้องมีการจัดการที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับธรรมชาติ อย่างเช่น การพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตที่ใช้พลังงานสะอาดและการรีไซเคิล และแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน Circular Economy นอกจากนี้ ผู้บริโภคในปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะเลือกซื้อสินค้าที่มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม ดังนั้น การพัฒนาอย่างยั่งยืนสามารถสร้างโอกาสใหม่ๆ เช่น การเข้าถึงเทคโนโลยีสะอาดและนวัตกรรมใหม่ ซึ่งจะช่วยให้ธุรกิจสามารถสร้างมูลค่าเพิ่ม และสร้างงานใหม่ได้ นอกจากนี้ ยังสามารถดึงดูดการลงทุนจากทั้งในและต่างประเทศที่ต้องการสนับสนุนธุรกิจที่ดำเนินงานอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ยิ่งไปกว่านั้น การพัฒนาที่ยั่งยืนช่วยเสริมสร้างความยืดหยุ่นทางเศรษฐกิจ โดยอุตสาหกรรมที่มีการวางแผนอย่างดีจะสามารถฟื้นตัวได้เร็วกว่าจากวิกฤตต่างๆ เช่น ความเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศหรือวิกฤตเศรษฐกิจใหม่ๆ ความยืดหยุ่นนี้ทำให้ธุรกิจสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็ว และยังช่วยให้สามารถลดความเสี่ยงในการดำเนินงาน

	ด้วยเหตุนี้ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุดรธานี จึงได้จัดทำโครงการ Green Factory Plus: ยกระดับอุตสาหกรรมอุดรธานีสู่ความยั่งยืน โดยใช้หลักแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน Bio Green Circular Economy เป็นเครื่องมือในการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ (กลุ่มสนุก) ซึ่งมีมากกว่า ๗๔๑ โรงงาน เพื่อการก้าวสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน และการสร้างฐานการเติบโตที่มั่นคงและยั่งยืนสำหรับอนาคตของอุตสาหกรรมไทยและประเทศโดยรวม สร้างสมดุลระหว่างการเติบโตทางเศรษฐกิจ และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจะนำไปสู่การสร้างคุณค่าในระยะยาวและสนับสนุนคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นให้กับประชาชนในทุกระดับ
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๓.๑ เพื่อสร้างความตระหนักถึงการประกอบกิจการอย่างยั่งยืน การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ และการดูแลสิ่งแวดล้อมในโรงงานอุตสาหกรรม และชุมชนรอบข้าง ๓.๒ เพื่อส่งเสริมการประกอบกิจการโรงงานให้ใช้เทคโนโลยีสะอาดและนวัตกรรมใหม่ และสร้างผลิตภัณฑ์ที่ใช้แนวคิดเศรษฐกิจ BCG Economy ในกิจการ
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๔.๑ ผู้ประกอบกิจการโรงงานมีความตระหนักถึงการประกอบกิจการที่ใช้เทคโนโลยีสะอาดและนวัตกรรมใหม่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม จำนวนไม่น้อยกว่า ๔๐๐ โรงงาน ๔.๒ โรงงานอุตสาหกรรมนำเทคโนโลยีสะอาดและนวัตกรรมใหม่ภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว Bio Green Circular Economy มาใช้ในกิจการจำนวนไม่น้อยกว่า ๒๐ โรงงาน ๔.๓ ร้อยละ ๒๐ ของโรงงานที่ผ่านการพัฒนาสามารถมีรายได้เพิ่มขึ้น ลดการใช้ทรัพยากร ลดต้นทุน ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑๐
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	โรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดอุดรธานีที่เข้าร่วมโครงการมีรายได้เพิ่มขึ้น ลดต้นทุน ไม่น้อยกว่า ๑๐%
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนา กลุ่มจังหวัดฯ	เชื่อมโยงกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐ ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การส่งเสริม พัฒนาการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มทางการเกษตรและครัวอาหารปลอดภัย
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม – กันยายน ของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๑ - ๒๕๗๒
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	กิจกรรมหลักที่ ๑ ฝึกอบรมการนำเทคโนโลยีสะอาดและนวัตกรรมใหม่ การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก กิจกรรมหลักที่ ๒ ให้คำแนะนำปรึกษาเชิงลึกและคัดเลือกกิจการ เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมสะอาดด้วยนวัตกรรม

	กิจกรรมหลักที่ ๓ ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสะอาดและนวัตกรรมใหม่ภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน Circular & Green Economy มาใช้ในกิจการ กิจกรรมหลักที่ ๔ บริหารโครงการและติดตามประเมินผล
๙. งบประมาณ	๒,๐๓๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒

๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาศักยภาพเกษตรกรในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ด้วยเกษตรอินทรีย์เพื่อสร้างครัวอาหารปลอดภัยได้มาตรฐาน
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	จากการดำเนินงานตอบสนองโครงการของภาครัฐ ราชภัฏ เอกชน และการร่วมศึกษาสถานการณ์ (situation phase) ในพื้นที่ของเกษตรกรภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ที่ผ่านมา พบว่า ประชาชนยังประสบปัญหาด้านผลผลิตทางการเกษตร ราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ ต้นทุนการผลิตสูง เกิดหนี้สินจากการลงทุน ดินเสื่อม ปริมาณน้ำไม่เพียงพอ ขาดพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ที่เหมาะสมกับสภาพบริบทพื้นที่ที่ต้องทนแล้ง หนาว โรค เนื่องจากการมีศัตรูพืชมาก เทคโนโลยีการผลิตไม่เหมาะสม และค่าแรงสูง ตลาดรองรับผลผลิตไม่แน่นอน บางพื้นที่ทำการผลิตมุ่งสู่ภาคอุตสาหกรรม จึงเกิดปัญหาการใช้ปุ๋ย สารเคมีที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพประชาชน สัตว์ ดิน กอปรกับประชาชนมีพฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพ ทั้งด้านการบริโภค สุขลักษณะนิสัย อันสืบทอดปฏิบัติมาจากเผ่าพันธุ์วิถีชีวิตเดิม ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สุขภาพ สัมพันธภาพที่ดีในชุมชน ที่สำคัญคือการดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาคส่วนต่าง ๆ ที่ผ่านมายังขาดการบูรณาการระบบฐานข้อมูลที่เชื่อมโยงกันทำให้การจัดการบนฐานข้อมูลเพื่อการตัดสินใจไม่ดีพอ ผลลัพธ์ที่แปรปรวนขาดคุณภาพ และไม่ได้มาตรฐาน ผู้ประกอบการ กลุ่มเกษตรกรขาดความชำนาญในการทำการตลาด เป็นต้น ผลลัพธ์เชิงประจักษ์จากโครงการนี้จะเกิดขึ้นในระดับชุมชน กับประชาชนทุกหมู่เหล่า ที่วัดได้จากการดำรงชีพที่ดี มีฐานะอยู่ภายใต้สังคมที่อบอุ่นด้วยวัฒนธรรมประเพณีที่ดีมีเอกลักษณ์ มีการเชื่อมโยงเครือข่ายด้วยระบบฐานข้อมูลที่ทันสมัย มีความปลอดภัยต่อภาวะเสี่ยงด้านสุขภาพ ด้านสิ่งแวดล้อม กล่าวคือมีคุณภาพชีวิตที่ดีทั้งนี้ด้วยการประเมินจากผลลัพธ์ที่เกิดเชิงประจักษ์ ผลลัพธ์ทางวิชาการ นวัตกรรมหรือองค์ความรู้ใหม่ที่เกิดขึ้น และวิวัฒนาการพัฒนาบ่มเพาะจนเกิดมูลค่าเชิงพาณิชย์ ดังนั้นการมุ่งเน้นให้เกษตรกรปรับเปลี่ยนวิธีการปลูกพืชมูลค่าสูงภายใต้ระบบเกษตรอินทรีย์ เช่นการปลูกสมุนไพรจึง

	เป็นพืชทางเลือกที่สำคัญเพื่อสร้างมูลค่าให้แก่เกษตรกร ยกระดับห่วงโซ่อุปทานพืชสมุนไพร จึงต้องทำงานเชิงบูรณาการในทุกภาคส่วน กอปรกับการวิเคราะห์เทียบเกณฑ์การบรรลุตัวชี้วัด (KPI) ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยขับเคลื่อนภายใต้การเอื้ออำนวยการควบคุมดูแลของผู้บริหารองค์กร สถาบัน หน่วยงานระดับจังหวัดหรือระดับประเทศ และที่สำคัญคือการมีส่วนร่วมประเมินผลจากภาคประชาสังคมในพื้นที่ อันจะนำไปสู่ความโปร่งใสและเกิดธรรมาภิบาลในที่สุด
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เสริมสร้างทักษะ ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตรเพื่อการประยุกต์ทำเกษตรปลอดภัย พร้อมปรับปรุงระบบฐานข้อมูลด้านเกษตรอินทรีย์ที่มีคุณภาพ ผ่านการรับรองมาตรฐานแปลง ๒. เพื่อพัฒนาต่อยอดและขยายแปลงเกษตรอินทรีย์ผสมผสานต้นแบบ (๑ไร่๑ปี๒๐๐,๐๐๐บาท) เข้าสู่ห่วงโซ่อุปทานการตลาดเกษตรอินทรีย์ และพัฒนาเป็นศูนย์เรียนรู้ในชุมชนต้นแบบด้านเกษตรอินทรีย์ชุมชนสุขภาพดี ๓. เพื่อเสริมสร้างศักยภาพการเป็นศูนย์ตรวจรับรองสารสำคัญ (COA) ที่ได้มาตรฐาน ยกระดับเป็นศูนย์จำหน่ายสารสำคัญ การศึกษาวิจัยสารสำคัญเพื่อสนับสนุนข้อมูลทางวิชาของสมุนไพรเศรษฐกิจให้เกิดมูลค่าสูง ๔. เพื่อสร้างเศรษฐกิจฐานรากของชุมชนเป็นแหล่งผลิตวัตถุดิบที่ผ่านการรับรองมาตรฐานระดับ Premium เกิดมั่นคงตั้งแต่ต้นทางการผลิตบนวิถีความพอเพียงอย่างยั่งยืน ๕. เพื่อส่งเสริมการตลาด สร้างความต่อเนื่องการพัฒนาภูมิวิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการให้สามารถทำการตลาดได้อย่างทันยุค สู้การพัฒนาท้องถิ่น สร้างจุดเด่น เป็นจุดขาย อันจะก่อให้เกิดรายได้ และความเป็นอยู่ที่ดีของเกษตรกรในพื้นที่
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๑. ผลผลิตของโครงการ ๑.๑ มีพื้นที่เกษตรอินทรีย์ ที่ผ่านการรองรับมาตรฐานเพื่อการปลูกสมุนไพร และพืชเศรษฐกิจมูลค่าสูง ในพื้นที่จังหวัดสกลนคร จังหวัดนครพนม จังหวัดมุกดาหาร มากกว่า ๓๐๐ ราย ๑.๒ มีแปลงเกษตรอินทรีย์แบบผสมผสานต้นแบบพอเพียง (๑ไร่๑ปี ๒๐๐,๐๐๐บาท) และศูนย์เรียนรู้ในชุมชนต้นแบบด้านเกษตรปลอดภัย ชุมชนสุขภาพดี จำนวน ๓๗ แปลงนำร่อง ในพื้นที่ ๓ จังหวัด ๑.๓ มีศูนย์การตรวจวิเคราะห์พืชวัตถุดิบ ผลิตภัณฑ์แปรรูปที่ได้มาตรฐานสากล เพื่อรองรับการส่งวัตถุดิบ และผลิตภัณฑ์แปรรูปของเกษตรกรในชุมชนพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยจัดตั้งในพื้นที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร ๑.๔ มีระบบสนับสนุนส่งเสริมการตลาดและพื้นที่ขายสินค้าเพื่อสร้างความต่อเนื่องการพัฒนาภูมิวิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการให้สามารถทำการตลาดได้แบบมีอาชีพ อันจะก่อให้เกิดรายได้ ความเป็นอยู่ที่ดีของเกษตรกรในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒

	๒. ผลลัพธ์ของโครงการ ๒.๑ ประชาชนพื้นที่โครงการสามารถพึ่งตัวเองได้อย่างยั่งยืนด้วยองค์ความรู้และนวัตกรรมการเกษตร ตามหลักแนวเศรษฐกิจพอเพียง ๒.๒ ช่วยยกระดับรายได้ครัวเรือน ทั้งด้านการลดต้นทุนการผลิต เพิ่มปริมาณผลผลิตรวม และสร้างเสริมสุขภาวะที่ดี เป็นแบบอย่างของชุมชน ส่วนรวม ๒.๓ มีระบบฐานข้อมูลเชิงพื้นที่เพื่อการวางแผนการส่งเสริมอาชีพ การดูแลสุขภาพของประชาชน ในพื้นที่โครงการ ๒.๔ เพิ่มผลิตภัณฑ์สินค้าจากชุมชนในพื้นที่โครงการที่ได้คุณภาพ มาตรฐานความปลอดภัย จากการมีศูนย์ตรวจวิเคราะห์รับรองมาตรฐานระดับสากล ๒.๕ สร้างสุขภาวะด้านอนามัยที่ปลอดภัยในการประกอบอาชีพ การเกษตรแก่ชุมชนพื้นที่โครงการในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	- มีผลิตภัณฑ์ใหม่เพิ่มขึ้นในชุมชน จำนวน ๒ ชนิดต่อชุมชน - จำนวนเกษตรกรที่ผ่านการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้นอย่างน้อย ๒๕ ราย ต่อปี - มีการตรวจรับรองสารสำคัญและสกัดสารสำคัญในพืชสมุนไพรอย่างน้อย ๑๐ รายการ - ศักยภาพของผู้นำชุมชนในการได้รับเชิญเป็นวิทยากร และการเป็นศูนย์เรียนรู้ต้นแบบ ปีละ ๒ ครั้งต่อชุมชน ให้เกิดศูนย์เรียนรู้ต้นแบบ - ต้นทุนการผลิตลดลง ร้อยละ ๕ ต่อปี - รายได้รวมของชุมชนที่เพิ่มขึ้น ๑๕,๐๐๐/เดือน
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนา กลุ่มจังหวัดฯ	เชื่อมโยงกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐ ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การส่งเสริม พัฒนาการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มทางการเกษตรและครัวอาหารปลอดภัย
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม – กันยายน ของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๑ - ๒๕๗๒
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	กิจกรรมที่ ๑ เสริมสร้างทักษะความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การเกษตรสู่เกษตรกรปลอดภัย และปรับปรุงระบบฐานข้อมูลเกษตรอินทรีย์ในพื้นที่จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ กิจกรรมที่ ๒ พัฒนาศักยภาพเกษตรกรตามวิถีพอเพียงแบบเกษตรอินทรีย์ผสมผสานต้นแบบ(๑ ไร่ ๑ ปี ๒๐๐,๐๐๐บาท) และพัฒนาเป็นศูนย์เรียนรู้ในชุมชนต้นแบบด้านเกษตรอินทรีย์สุขภาพดี กิจกรรมที่ ๓ การพัฒนาคุณภาพการผลิต การตรวจสอบสารสำคัญในวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์แปรรูปสมุนไพรตามมาตรฐาน(COA) และการวิจัยพัฒนาเพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์เกษตรอินทรีย์

	กิจกรรมที่ ๔ การส่งเสริมการตลาดสร้างความต่อเนื่องการพัฒนา กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการ เพื่อเพิ่มช่องทางการจัดจำหน่าย และเสริมสร้างรายได้ แก่เกษตรกรในพื้นที่กลุ่มจังหวัดสนุก
๙. งบประมาณ	๑๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	- สำนักงานอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ - มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร - มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสกลนคร - สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดในกลุ่มจังหวัดสนุก - สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ในกลุ่มจังหวัดสนุก

๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐

	แผนปฏิบัติราชการ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของ อก.	แผนปฏิบัติราชการ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของ สปอ.	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ (ฉบับทบทวนปี ๒๕๗๐)	แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐
วิสัยทัศน์	“ปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน”	“ผลักดันการปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน”	“เมื่อนำอยู่ นำเที่ยว เกษตรมูลค่าสูง ประตุนุ ภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง”	“เมืองอุตสาหกรรมการแปรรูปสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจในอนาคต”
ประเด็นการพัฒนา ที่ ๑	การยกระดับขีดความสามารถธุรกิจอุตสาหกรรมตามแนวทางอุตสาหกรรมวิถีใหม่สู่ความยั่งยืน	การผลักดันนโยบายและแผนให้เกิดผลสัมฤทธิ์	การส่งเสริมการท่องเที่ยวอัตลักษณ์พื้นถิ่นวิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง	เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าและการลงทุนในภาคอุตสาหกรรม
ประเด็นการพัฒนา ที่ ๒	การพัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมวิถีใหม่สู่ความยั่งยืน	การพัฒนาศักยภาพของธุรกิจอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	การพัฒนาสินค้าเกษตรมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน	พัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อรองรับเศรษฐกิจในอนาคต
ประเด็นการพัฒนา ที่ ๓	การพัฒนาองค์กรสู่องค์กรดิจิทัลเพื่อให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ	การพัฒนาสมรรถนะองค์กรเพื่อยกระดับการให้บริการให้มีประสิทธิภาพ	การพัฒนาขีดความสามารถด้านการค้าการลงทุนและโลจิสติกส์ให้กับภาคธุรกิจในพื้นที่	พัฒนาบุคลากรและสร้างเครือข่ายภาคอุตสาหกรรม
ประเด็นการพัฒนา ที่ ๔	-	-	การพัฒนาที่สมดุล ด้านสังคม ความมั่นคง และสิ่งแวดล้อมบนพื้นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน	-

๔.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ สอจ.ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ
สอจ.สกลนคร สอจ.นครพนม และ สอจ.มุกดาหาร ไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณจากกลุ่มจังหวัดฯ

๔.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ สอจ.ตามแผนปฏิบัติการด้านการ
พัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒
สอจ.สกลนคร สอจ.นครพนม และ สอจ.มุกดาหาร ไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณตามแผนฯดังกล่าว